

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

THE
SEAL'S
Surprise Bride

RACHEL
MCNEELY

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

MÜHÜRÜN SÜRPRİZ GELİNİ

ÖZEL KUVVETLER: ALFA OPERASYONU

RACHEL MCNEELY

BOU TTHEBOOK

Kaliforniya Eyaleti Bölge Savcılığı'nda savcı olarak çalışan Cheryl Buckley, ölüm tehditlerine ve gözdağlarına meydan okuyarak kötü insanları alaşağı etmeyi kendine görev edinmiştir. Doğal olarak, alçakça suçlar işleyen bir çeteye karşı yeni bir darbe vurma fırsatını kaçırmaz. Çetenin suç ilişkilerinin tüm kapsamından haberdar değildir, ancak korkunun hayatını yönetmesine izin vermeyi reddeder ve kendi başının çaresine bakabileceğine inanır.

SEAL Teğmeni Heath Kenyon, dünyanın sunduğu en kötü şeylerle başa çıkmaya ve her zaman zirveye çıkmaya alışkındır. İnatçı, zeki, yardım teklif edildiğinde kabul etmeyen, sinir bozucu bir kadın onun konfor alanının çok dışındadır. Onun kanını kaynatıyor... ve her zaman öfkeyle değil.

Ölüm tehditleri korkunç bir eyleme dönüştüğünde, Cheryl'ın yapabileceği tek bir şey vardır: Heath'in hayatını kurtarmak için yaptığı çılgın plana uymak. Peki neden ateşe çok yakın dans eden bir pervane gibi hissediyor?

DEDİKATION

*Hayatımın en zor döneminde beni ayakta tutan, teselli eden ve bana inanan tüm aileme,
arkadaşlarıma ve yazar dostlarıma.*

Teşekkürler:

*Editörüm: Raina Toomey, bana hikayemi nasıl daha iyi hale getirebileceğimi gösterdiği için.
Kapak Sanatçısı: Pat Dengate, tam istediğim şeyi bulana kadar denemeye devam etme sabrınız
için. Bu kitabın yayınlanmasını mümkün kılan ve çok nazik ve yardımcı olan Susan Stoker'a.*

Çok teşekkür ederim.

*Ve son olarak, kitabımın lansmanı için tüm parçaları bir araya getirmeme yardımcı olan Amy
Hrutkay'a teşekkür ederim.*

Bu kitap bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, yerler ve olaylar yazarın hayal gücünün ürünüdür veya kurgusal olarak kullanılmıştır. Gerçek olaylar, yerler veya yaşayan ya da ölmüş kişilerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

© 2018 ACES PRESS, LLC. TÜM HAKLARI SAKLIDIR

Bu çalışmanın hiçbir bölümü, yasaların izin verdiği şekilde inceleme amaçlı kısa alıntılar dışında, yayıncının yazılı izni olmadan kullanılamaz, saklanamaz, çoğaltılamaz veya iletilemez.

Bu kitap sadece kişisel kullanımınız için lisanslanmıştır. Bu kitap yeniden satılamaz veya başkalarına verilemez. Bu kitabı başka biriyle paylaşmak isterseniz, lütfen her alıcı için ek bir kopya satın alın. Bu kitabı okuyorsanız ve satın almadıysanız veya sadece sizin kullanımınız için satın alınmadıysa, lütfen kendi kopyanızı satın alın.

CHAPTER 1

W Zorlu bir görevin ertesi günü, SEAL ekibi üyelerinden Heath Kenyon eve dönüyor olmaktan memnundu. Uçaktaki arkadaşlarına göz gezdirdi. Onun dışında çoğu uyuyordu.

Patron, Jackson "Ayı" Langley.

Heath uçakta Bear'ın yanına oturmak için ilerledi. "Bu görevin herhangi bir aksaklık olmadan tamamlandığına sevindim.

o."

"Evet, kısa ve tatlı, ben böyle seviyorum."

"Eve, ailene dönmek için sabırsızlanıyor olmalısın." Heath başını koltuğa yasladı.

uçanın bölmesi.

"Aklında bir şey mi var?" Bear sordu.

"Cheryl'in biz ayrılmadan önce herhangi bir korumayı reddettiğini söylemişsiniz. Kendi başının çaresine bakabileceğine inanıyor."

"İkimiz de bunun doğru olmadığını biliyoruz. O inatçı bir kadın," dedi

Heath. "Neden bu kadar endişelisin? Cheryl'den hoşlanmadığını sanıyordum."

"Ondan hoşlanmıyorum ve zaten kimsenin zarar görmesini istemeyiz." Heath kaşlarını çatarak Bear'a baktı. "Bir sonraki görevimizden önce onu yardımı kabul etmesi için ikna etmeye çalışacağım."

Bear sırtı. "Yine de beklediğimden daha endişeli görünüyorsun."

Heath gözlerini kapattı. *Çok mu karışıyorum? O Kayla'nın arkadaşı. Umursamamın tek nedeni bu. Evet, doğru. Kahretsin, kadın beni sinirlendiriyor ve onun akıllı şımarıklığından hoşlanmaya başlıyorum. Adımlarıma dikkat etsem iyi olur, yoksa tüm takım benimle dalga geçecek. Yoruldum. Eve gidip dinlendikten sonra onu kontrol edeceğim, ama diğerlerinin ne yaptığını bilmesine izin vermeyeceğimden eminim.*

Pilot telsizden "İniş hazırlanın," diye seslendi.

Uçak durup kapı açıldığında Heath geride durdu ve önce evli erkeklerin gitmesine izin verdi. Eşleri onları karşılamak için dışarı koştular. Bear dışında hepsi bu gece Aces Bar and Grill'de buluşacaklardı. Heath bütün öğleden sonra uyumayı ve ekibine daha sonra katılmayı planlıyordu. Belki arsız sarışın da orada olabilirdi.

Cheryl, patronu Darrell Putnam ofisine girip karşısındaki koltuğa oturduğunda masasından başını kaldırdı.

"Dün gece SWAT ekibi Rocco Zaiden'in ikinci adamı olan kardeşi Lucas'ı getirdi. Rocco hapse girdiğinden beri yasadışı işlerini o yürütüyor.

"Rocco'nun davasında o kadar iyi iş çıkardın ki, bu davada seni baş avukat olarak atamayı düşünüyorum.

Tehlikeli olabilir. İki kardeşi de hapse atmayı başırırsan çetelerinin hoşuna gitmez. Davayı istiyor musun? Başarılı olursan kariyerin için bir basamak atlamış olursun."

"İlk duruşmadan sonra bazı tehditler aldım ama üstesinden gelemeyeceğim bir şey değildi." "Sizin için polis koruması ayarlayabilirim."

"Biliyorum. Ama şu anda buna gerek duymuyorum. Davayı alma konusunda Pazartesi günü size bir cevap verebilir miyim?"

"Elbette, Hank'i ön çalışmaları yapması için aşağı göndereceğim. Pazartesi sabahı davanın baş avukatını açıklayacağız."

"İşi kabul etmezsem kim alacak?"

"Bunu Hank'e vereceğim. O da iyi ama sen özellikle mahkeme salonunda çok yeteneklisin." "Bana yağ çekmene gerek yok. İşi istiyorum ama önce bir arkadaşım ile konuşmam lazım." "Pekala."

Saat beşti ve eve gitme vakti gelmişti, ancak zor bir vakası olmadığı zamanlar dışında ofisten nadiren zamanında ayrılırdı. *Son boş gecelerimden birinin tadını çıkarsam iyi olur. Eğer bu davayı alırsam, çok geç saatlere kadar çalışacağım. Belki Aces Bar and Grill'e giderim ama Kayla olmadan o kadar da eğlenceli olmaz. Benimle Aces'e, yemeğe ya da sinemaya gelmesini özledim ama mutlu olduğu için memnunum.*

Daha sonra Cheryl apartman dairesinin kapısını açtığı anda, sessizlik her zamankinden daha dokunaklı görünüyordu. Üniversiteden mezun olduğundan beri yalnız yaşıyordu ve buna alıştığını düşünüyordu. Elbette, apartman dairesi onun için hâlâ yeniydi. Boşaldığında, düşüncesizce satın almıştı.

Kayla evlenmeden önce, birbirimize yakın yaşamak bizim için uygun ve eğlenceliydi. Ancak Kayla taşındıktan sonra dairenin büyük evden daha rahat olacağını ve işime gidip gelmek için daha iyi bir konumda olacağını düşündüm.

Cheryl çantasını mutfakla oturma odası arasındaki tezgâhın üzerine koydu. Sonra televizyonu açtı. Altı buçuk haber bültenini kaçırmak ve polisin Rocco'nun kardeşini nasıl yakaladığını öğrenmek istemiyordu. Ama önce mikrodalgaya donmuş bir yemek koyacak ve daha sonra dışarı çıkmak için kıyafetlerini değiştirecekti.

Heath, Aces'in ön kapısını izlememekte zorlandığını itiraf etmek zorundaydı. Marcel Palmer güldü.

"Bu kadar komik olan ne?"

"Birini izlemiyormuş gibi davranmaya çalışıyorsun. Kim o ve onunla ne zaman tanıştın?"

"Kimseyle tanışmadım. Sadece Bear ve Kayla'nın bu gece gelebileceğini düşündüm."

"Bu akşam neden diğer ilk gecelerden farklı olsun ki? Ayı yarından önce asla dışarı çıkmaz."

"Sorularla dolusun. Bear artık evli. Belki rutinini değiştirir." "Kahretsin, haklısın."

Artık Bear ve Kayla var."

"Hoş geldiniz." Adamlar ayağa kalktı ve masaya iki sandalye daha çekti.

"Kayla'nın annesi ziyarete geldi. Yarın ayrılıyor, biz de bunun bir süreliğine dışarıda bir gece geçirmek için tek şansımız olduğunu düşündük," dedi Bear.

"Bize katılmanıza sevindim. Ufaklık nasıl?" Marcel sordu.

"Her geçen gün daha da büyüyor." dedi Kayla. "Sanırım bir SEAL olmasının beklendiğini biliyor olmalı."

gün," dedi sırtarak.

"Aynen öyle," dedi Hawke. "Her ziyaretimizde bunu kulağına fısıldıyoruz."

Grup gülüştü ve Cheryl bara girdiğinde fark etmedi. Yalnızdı ve odaya şöyle bir göz gezdirdi.

"Kayla, şu kapıda duran senin arkadaşın Cheryl değil mi?" Heath sordu. "Evet, öyle. Jackson, lütfen gidip onu getir ve masaya oturt."

"Ben ona bir sandalye getireyim." Heath arkasındaki masadan bir sandalye kaptı ve Marcel'le arasına koydu.

Marcel sırtıttı ve başını salladı. "Biri daha tozu yuttu."

Diğerleri onu duymadı. Heath kaşlarını çattı ve "Canın cehenneme" diye mırıldandı. Cheryl masaya geldiğinde ayağa kalktı. Yanındaki sandalyeyi çekti.

"Yan yana oturacağız. Sence bu akşam için medeni olabilir miyiz?" Cheryl ona sırtarak sordu.

"Ben her zaman medeniyimdir. Ama beklediğiniz gibi size yaltaklanmıyorum."

"Aman Tanrım, işte yine tartışma başlatmaya çalışıyorsun. Yaltaklanma falan beklemiyorum. Ama bazen güzel oluyor."

Heath arkasına yaslanıp onu izledi. Bu gece saçlarını toplamıştı ve ışıklar saçlarını altın gibi parlatıyordu. Yeşil gözleri ona yazın yeşil çimenlerini hatırlatıyordu ama Heath'in en çok dikkatini çeken kısa kollu, dekolte bluzuydu.

"Yaltaklanmak istemiyorsan daha muhafazakâr kıyafetler giyebilirsin." Kızın tepkisi karşısında sırtıtmamak için kendini zor tuttu, kızın yeşil gözleri karardı ve kaşlarını çattı.

"İlgiden hoşlanmadığımı söylemedim. Henüz yaşlı bir kadın değilim. Neden yapabiliyorken sahip olduklarımı göstermeyeyim."

"Yanlış kişiyle tehlikeli olabilir." "Kendi başımın çaresine bakabilirim."

"Ben de öyle duydum."

"Yarın antrenörümle çalışmak için spor salonuna gidiyorum. Bana katıl ve bunu kanıtlayayım." Kıkırdadı. "Eğlenceli olacak. Saat kaçta?"

"Saat 1'de." Ona adresi verdi. "Sıra sende."

"Beni burada konuşturduğuna ve herkes dans ettiğine göre, kalk ve benimle dans et."

"Ayağına basabilirim."

"Ben cesurum. Sana bir şans vereceğim."

Grup yavaş bir parça çaldı ve Heath kollarını ona doladığında, vücudunu onunkine sarmamak için kendisiyle savaşmak zorunda kaldı. Adam seksi bir parfüm kokuyordu. Güçlü kolları onu nazıkçe tutuyordu ve istediği kadar yakın değildi.

Neyim var benim? Heath'e sataşıp onu kızdırmayı seviyorum. Ama o çok güçlü ve bir ilişkide SEAL'lerin çoğu her zaman komutanın kendilerinde olmasını ister. Bir yerlere gitmeye başlamalıyım.

başka bir erkekle ilişki kurmak ve ilk hatamı tekrarlamamak için.

"Derin düşüncelere dalmışsın. Konuştum ama beni duymadın."

"Pardon, ne dediniz?"

"Sana iltifat ettim. Benden haberdar bile olmadığın için tekrar etmeyeceğim."

"Oh, kiminle dans ettiğimin çok farkındaydım ve sen iyi bir dansçısın. Yalan söyledin." "Belki de. Ben pek dans etmem." Müzik durdu ve sandalyelerine geri döndüler.

Cheryl oturduğunda ona döndü. "İkiniz çıkarken seni sevgilinle dans ederken gördüm." Adam kaşlarını çatı. "Özel hayatımı başkalarıyla tartışmam."

"Hassas bir konu. Son kız arkadaşını unutamadın."

"Unuttum. Bırak bu konuyu."

"Hayır, sorun değil. Glenn'le sandalyeleri değiştireceğim. Kayla ile konuşmak istiyorum." Ayağa kalktı. "Fikrini değiştirmezsene spor salonunda görüşürüz."

Glenn de ona katıldı. "İkinizi izledim ve bir an için iyi anlaştığınızı düşündüm. Yanılmış olmalıyım. Görünüşe göre siz ikiniz yağ ve su gibisiniz. Pek iyi anlaşıyorsunuz."

"Cheryl, Kayla ile konuşmak istedi."

Glenn, "Bu bana bu birimden ayrıldığımı ve Dördüncü Takıma gittiğimi söyleme şansı veriyor," dedi. "Umarım katıldığım ve grubu büyüttüğüm için değildir."

"Hayır. Geldiğine sevindim. SEAL'lerde yeni olan iyi bir arkadaşım var. Onun takımında olmak ve uyum sağlamasına yardım etmek istiyorum."

"Eminim sizi gördüğüne sevinecektir."

"Sizler harikasınız ve bize katılmanız taşınmamın daha çabuk gerçekleşmesine yardımcı oldu." "Güzel, seni dışarı itmediğime sevindim.

Umarım yeni takımını seversin."

"Geleceğim. Bazılarını zaten tanıyorum."

Heath masanın etrafına baktı ve Cheryl ile Kayla'nın konuşurken başlarını birbirine yaklaştırdıklarını gördü. Kayla üzgün görünüyordu. *Acaba Cheryl şimdi neyin peşinde?* Eve gitmeden önce bir bira daha söyledi.

CHAPTER 2

B Şafak öncesi kuş cıvıltıları Heath'i uyandırdı. Duş aldı, koşu giysilerini giydi ve dışarı çıktı. Mahallenin çoğu hâlâ uyuyordu.

Hava serin ve güneşliydi. Heath'in koşmayı planladığı zaman en çok sevdiği gündü. Aklından Cheryl'la buluşmasını geçirdi. Onun temel bilgileri bildiğinden ve kendini herkesle başa çıkmaya hazır gördüğünden hiç kuşkusu yoktu. Ama onun ukalalığında ya da kendine güveninde ona çekici gelen bir şeyler vardı. Ondan hoşlanmamaya çalışmasına rağmen hoşlanmıştı. Son deneyiminden sonra, herhangi bir drama istemiyordu. En azından onunla birlikte küstahlık ve aşırı özgüven elde edeceğini biliyordu.

Eve vardığında telefonu çalıyordu. "Alo, ben Kenyon."

"Soyadını hiç bilmiyordum ya da unuttum."

Telefonda Cheryl'ın seksi sesi duyuldu ve vücudu anında alarma geçti. "Bu öğleden sonraki randevumuzu iptal etmek için mi arıyorsunuz?"

"Öyle olmamı mı umuyordun?" "Pek değil."

"Sizin için çok erken değilse saat onda buluşmayı önermek için aradım ve sonrasında size öğle yemeği ısmarlayacağım."

"Daha önce hiçbir kadın yemeğimi ödemeyi teklif etmemişti.

Reddedemem." "Güzel. Ben Kayla'ya gidiyorum, sonra da şehir merkezindeki spor salonunda görüşürüz.

"Orada olacağım." Heath telefonunu kapattı ve mutfağa gitti. Hafif bir kahvaltı yapacak ve evi havalandırmak için pencereleri açacaktı. Spor salonuna giderken rahat giysiler giyecek ve egzersiz şortunu yanında taşıyacaktı.

Sessiz mahallede bir çim biçme makinesinin motor sesi duyuldu. Heath ön penceresinden dışarı baktı. Sokağın karşısında oturan SEAL ekibi üyelerinden Gordy Rand çimlerini biçiyordu. Heath onunla konuşmak ve bir fincan kahve almak için kapıya yöneldi. Gordy'nin karısı Jackie şehirdeki en iyi kahveyi yapardı.

Cheryl arabasıyla gelip Bear ve Kayla'nın evinin önüne park etti. Kayla onu izliyor olmalıydı ki Cheryl zile dokunmadan önce kapıyı açtı. Jacob'ın kollarında tutuyordu.

"İçeri gelin. Dışarıda arka tarafta oturuyoruz." Jacob küçük kollarını Cheryl'a doğru uzattı.
"Jacob'la bu kadar yakın olduğunuza inanamıyorum. Sana tapıyor."

"Çünkü genelde hediye getiririm ama bugün hediye yok." "Güzel, onun şımarmasını istemeyiz."

"O çok tatlı bir bebek. Siz ikiniz anne babası olduğunuz için, geri kalanımız hediye getirse de getirmese de şımaracak."

Kayla başını sallayarak onayladı. "Onun için almak istediğimiz şeyleri görmek konusunda çok kötü olduğumuzu biliyorum."

"Umarım Jackson'dan konuşmamıza katılmasını istememin bir sakıncası yoktur. Ondan asla sır saklamam. Sizin durumunuz hakkında ikimizden de daha fazla şey biliyor."

"Onun bu işe karışmayacağını umuyordum. Jackson hemen bir korumaya ihtiyacım olduğunu söylemeye başlayacak." "İhtiyacın var. Bana başka bir yüksek profilli çete davasında çalışabileceğinizi söylediğinizde tavsiyesine ihtiyacımız olduğunu biliyordum."

"Tamam, ama son kararımı kendim veririm."

"Tabii ki. Sen dışarı çık. Jacob'ı uyuması için yatıracağım."

Cheryl ona doğru yürüdüğünde Bear ayağa kalktı. Ona sarıldı ve bir sandalye çekti. "İyi görünüyorsun," dedi ve göz kırptı.

"Teşekkürler."

"Dün gece söylediklerini Kayla bana söyledi diye sinirlenme."

"Değilim ama çok fazla kişi fikir beyan edince durum daha da karmaşık bir hal alıyor."

"İkimiz de senin iyiliğini düşünüyoruz. Bu davayı neden istiyorsun? Kayla patronunun sana bir seçenek sunduğunu söyledi."

"O yaptı. Ama bu çete üyesini de hapse atarsam benim için gerçek bir kariyer artışı olabilir." "Seni öldürürlerse bunun sana pek bir faydası olmaz," diye sertçe konuştu Bear.

"Beni korkutmaya mı çalışıyorsun?"

"Hayır. Kendinizi ne kadar büyük bir tehlikeye attığınızı görmenizi umuyordum."

"Tamam, siz ikiniz. Sakin olun," dedi Kayla, içinde üç fincan kahve ve muzlu ekmek dilimleri olan bir tabağı tepsiye koyarken. "Ekmeği de kendim yaptım."

Kayla, Cheryl'in yanına oturdu.

Cheryl bir fincan kahve alıp bir dilim ekmekle kendine yardım ederken, "Tam bir evcimen," diye alay etti.

Birkaç dakika boyunca hiç konuşmadılar. Cheryl güzel bahçeye baktı ve esintinin havuzda yarattığı dalgalanmaları izledi. Saatine baktığında, spor salonuna gitmeden önce sadece otuz dakikası olduğunu gördü.

Kayla, "Anladığım kadarıyla Jackson seni bu işi reddetmeye ikna edememiş," dedi. "Kendini tehlikeye atmak isteyecek kadar hırslı olduğunu hiç düşünmemiştim."

"Ben de yapmadım. Yine de bu fırsat sayesinde birkaç yıl içinde bölge savcılığı için adaylığımı koyabilirim."

"Politikacı mı olmak istiyorsun?" Bear yüzünde şaşkın bir ifadeyle sordu. "Neden olmasın? Çok daha fazla para kazanırım."

"Ama büyükannenle büyükbabanın mirasından kalan paran var." Kayla şaşkınlıkla ona baktı. "Ve para senin için hiç bu kadar önemli olmamıştı."

"Öyle olmadı ama bu aynı zamanda hayatıma biraz heyecan katıyor. Kötü adamları yenmeyi seviyorum."

"Doğru adamı bulmalı ve evlenmelisin," diye konuştu Bear. "Yalnız olduğunu ve sıkıldığını"

tahmin ediyorum ama bu tehlikeli davayı alman için bir neden değil."

"Eğer bunu yapmazsam ve benim yerime geçecek olan avukat Hank yaralanır ya da ölürse ne hissederim? Onun bir karısı ve çocukları var."

Jackson ayağa kalktı ve gerindi. "Ben ön bahçede çalışacağım. Siz ikiniz ziyaret edin. Cheryl, sen akıllı bir kadınsın. En azından ben şimdiye kadar hep öyle düşünmüşümdür. Ne yapacağına kendin karar verirsin."

Onlara el salladı ve gitti.

"Bana kızgın mı?"

"Belki de rahatsız olmak başka bir kelime olurdu," dedi Kayla ve Cheryl'in elini okşadı. "Senin için endişeleniyorum."

"Dünyadaki en iyi arkadaşımın evlenmesine ve bir bebek sahibi olmasına alışmak zor oldu. Senin adına mutluyum ama kendimi yalnız hissediyorum."

"Seninle çıkacak başka arkadaşların var."

"Biliyorum. Ben aptalım." Cheryl saatini kontrol etti. Gitme vaktim geldi." "Arkadaşlarınla bir yerde mi buluşacaksın?"

"Hayır, Heath'le spor salonunda buluşacağım. Kendi başımın çaresine bakabileceğime inanmıyor. Ona göstermeyi planlıyorum."

"Duvarda bir sinek olmak ve neler olduğunu görüp duymak isterdim. Heath'i şimdi daha mı çok seviyorsun?" "Kayla, aşk tanrısı rolü oynamaya kalkma. Sanırım ondan hoşlanıyorum. Nasıl hissettiğimden emin değilim."

"Heath'ten hoşlanıyorsun. Erkekleri hep aceleyle ölçüp biçiyorsun ve o senin kafandaki erkek tiplerinin hiçbirine uymuyor. O senin ilginı çekiyor."

"En iyi arkadaş olmamız aklımı okuyabileceğin anlamına gelmez." İkisi de ayağa kalktı ve Cheryl ona sarıldı. "Bugünün nasıl geçtiğini sana haber veririm."

Kayla, Cheryl'a el sallayarak veda ederken sırtarak, "Beni bilgilendirmeye devam et," dedi.

Heath erkenden gelmiş ve spor salonunun bir blok aşağısındaki duvara yaslanmıştı. Birbirlerini fark etmeden koşuşturan insanları izlemek hoşuna gidiyordu. Cheryl'in bir park yeri bulduğunu gördü. Başını dik tutarak ve omuzlarını geriye atarak caddenin karşısına doğru yürüdü. Kaldırıma adımını attığında, arkasından gelen bir adam çantasını almaya çalıştı.

Heath duvardan uzaklaştı, onu kurtarmak için koşmaya hazırды.

Cheryl hiç tereddüt etmeden arkasını döndü. Elindeki büyük omuz çantasıyla adamın yüzüne vurdu, kasığına tekme attı ve yere düşen adamın suratına yumruğunu indirdi.

Heath sırtmamak için kendini zor tuttu. *Kahretsin, bu kadının pek çok gizli özelliği vardı. Yıldız gözlü bir SEAL hayranıyken bambaşka bir kadına dönüşmüştü. Acaba bu yönünü başka kim biliyordu? Beni şaşırtan bu kadına bir kez daha baksam iyi olacak. Çok az insan bunu yapar. Başka hangi sırları saklıyor olabilir?*

Onu yakaladığında çok alkışlanmıştı. Cheryl'i destekleyen kalabalığın tepkisine bakılırsa, kapkaççı bu bölgedeki diğerlerine de aynı şeyi yapmış ve yanına kâr kalmış olmalıydı. Etraftaki insanlar Cheryl'in etrafında toplandılar ve elini sıkıp teşekkür ettiler.

Polis geldiğinde Heath ona doğru yürümeye başladı ve kalabalık dağıldı. Geri çekilerek kadının kimliğini gösterdiğini ve memurlara neler olduğunu anlattığını gözlemledi.

Polis soyguncuyu yakaladıktan sonra kalabalık dağıldı. Cheryl yolun karşısından ona gülümsedi.

"Kendimi nasıl idare ettiğimi görmeyi kaçırdınız "

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

"Hayır, her şeyi gördüm. Oldukça etkilendim ama bu soyguncu muhtemelen Rocco Zaiden'in

çetesindeki adamlar kadar deneyimli değil. Hadi içeri girip biraz daha bakalım."

"Seni etkilemek çok zor," diye mırıldandı adam onu içeri kadar takip ederken. "Spor kıyafetlerimi giyeceğim ve ben çalışırken antrenörümü ve beni izleyebilirsin." Dönüp ona baktı. "Sonra sen ve ben deneyebiliriz."

Heath kıkırdadı. "Kendini bana karşı test etmek istediğinden emin misin?" "Kesinlikle." Çenesini ona doğru kaldırdı.

"Tamam. Gidip üstümü değiştireyim."

Heath döndüğünde, Cheryl ringdeydi. İyi ayak hareketleri vardı ve bazı güçlü yumruklar atıyordu ve antrenörü ona kolay davranmadı. Birkaç iyi yumruk indirdi. Bir süre sonra durdular ve Cheryl ringin kenarına, Heath'in durduğu yere geldi.

"Genelde daha uzun süre çalışırım ama bana egzersiz yaptıracağınızı ve tetikte olmam gerektiğini söyledim."

Heath iplerin arasından kayarak ona katıldı. "Ya adam seni yorgun ve iyi olmadığın bir günde yakalarsa?"

"O zaman gizli silahımı ceketimin içine sakladım."

"Ah," diye başını salladı. "Demek şaşırmaya hazırsın." Aniden hareket etti, ayaklarını altından çekip tekmeledi ve onu yavaşça yere attı. Onun üzerine eğildi, ellerini başının üzerinde tuttu ve üst bacaklarının üzerine oturdu.

"Bir sonraki hamlen ne?" diye sordu, yüzüne doğru eğilerek. Kadın burnuna vurmak için başını kaldırdı ama adam geri çekilip güldü. Sonra ayağa kalktı ve onu bıraktı.

"Bu hiç adil değil. Başlayacağımızı bilmiyordum."

"Bu adil. Rocco'nun çetesi seni yakalamaya hazır olduklarında sana haber vermez." "Hadi birkaç hareket daha çalışalım."

Heath kabul etti. Kız iyiydi. Birkaç tane almasına izin verdi ama çoğu zaman ya yerde onun altındaydı ya da ayakta vücuduna sıkıca sarılmıştı. Yüzü kıpkırmızıydı ve ter içindeydi.

"Yeterince şey yaptık. Ben duş alacağım, sen de beni yemeğe götürebilirsin," dedi Heath onu yukarı çekerken. "Sıcak bir duş al. Bu gece kasların ağrıyacak."

Başını salladı ve kadınların soyunma odasına doğru yürüdü. Adam onun omuzlarının çöküşünü izledi.

Kahretsin, onun ruhunu incitmek istemedim, sadece ona kendinden çok emin olmanın tehlikesini göstermek istedim.

Bu da tehlikeli bir duruma yol açar.

Sıcak su vücudunun üzerinde yuvarlanırken gülümsedi. *Cheryl beni iyi çalıştırdı. Ordu dışında tanıştığım en iyi eğitilmiş kadınlardan biri. Öğle yemeğinde, kendine güvenini biraz geri kazanmasını sağlamalıyım ama çok fazla ukalalık edip kendini yaralamasına ya da öldürmesine neden olacak kadar değil.*

Cheryl ılık suyun başının üzerinden akmasına izin verdi ve başını arkaya eğerek gözlerini kapattı. Tüm kasları ağrıyordu.

Lanet olsun, haklıydı. Antrenörüm bana Heath'in ringde olduğu kadar sert davranmıyor. O bir deniz komandosu. Onlardan birine karşı kimse başarılı olamaz. Düellomuz adil değildi. Çoğu erkek o kadar sert değildir, ama bir çete benden daha iyi olabilir. Kabul etmekten nefret ettiğim bir şey.

Carl'ın yüzü kafasında belirdi. *Oraya gitmeveceğim. Onun bütün bunlarla hiçbir ilgisi yok.* Gözlerini kapadı ve köpükleri duruladı. Sonra vücudunu kuruladı ve saç kurutma makinesini fişe

taktı. *Acele etsem iyi olur, çünkü Heath muhtemelen hazırdır ve kapıda bekliyordur.*

CHAPTER 3

A Cheryl'in beklediği gibi, Heath kapının önündeydi ve antrenörüyle konuşuyordu. "Siz ikiniz bugünkü muhteşem performansımı tartışıyor olmalısınız," dedi ve gülümsemeye zorladı.

"Sana öğretebileceği diğer hareketler hakkında konuştuk. Ona sana karşı daha sert olmasını söyledim." "Anlıyorum. Bugünkü performansına biraz gülmüş olmalısınız."

"Hiç de değil. Tanıdığım en iyi eğitilmiş kadınlardan biri olduğunuzu söyleyebilirim ve hiç orduda bulunmadınız.

Bu bir iltifat."

Heath'in açıklaması onu şok etti. Heath ona yaklaştı ve kolunu beline doladı. "Hadi yemeğe gidelim." Onun antrenörüne sıırttı. "O ödüyor ve ben kazandığım için değil. Daha önce hiçbir kadın beni yemeğe götürmemiştir."

Eğitmen Cheryl'a baktı. "O özel bir hanımefendi."

"Ve şimdi kızarıyor. Hadi gidelim." Onu dışarı çıkardı ve kamyonetine doğru götürdü. "Benimle gelebilirsin. Seni geri getireceğim."

"Neden ikimiz de arabayı kullanmıyoruz, böylece seni rahatsız etmem."

"Benim için fark etmez." Tek savurganlığı olan büyük, siyah bir kamyonete doğru yürümeye devam etti. "Beklediğim gibi. Bu devasa şeye nasıl bineceğim?"

"İşte böyle." Adam kadının kapısını açtı ve onu kaldırıp koltuğa oturttu.

Heath sürücü tarafına doğru yürüdü ve arabaya bindi. Sonra motoru çalıştırdı ve ona baktı. "Nereye, leydim?"

"Yaklaşık bir mil aşağıda güzel bir deniz ürünleri restoranı var. Üçüncü ışıktan sola dönün ve caddenin yarısında orayı göreceksiniz."

"Sorun değil. Arkana yaslan ve rahatla. Elin kapının kolundayken ve öne doğru eğilmişken her an dışarı fırlamanı bekliyorum."

"Özür dilerim, ne kadar gergin olduğumu fark etmemiştim."

"Sen bir savaşçısın. Nadiren kaybedersin ve bundan nefret edersin." "Nereden biliyorsun?"

"Bir savaşçı bir tanesini tanır."

"Seninle kıyaslanamam. Bunu biliyorsun."

"Doğru, ama ben senin almadığın şekilde eğitim aldım. Başından beri avantajlıydım." İkinci ışıktaki durdu ve ona baktı.

"Bana ne kadar beceriksiz olduğumu göstermek neden bu kadar önemliydi?"

"Beceriksiz değilsiniz. Bazı nedenlerden dolayı, formda kalmak ve kendinize bakabilmek sizin

için önemli olmuştur. Ancak her zaman aynı şeyi yapan başkaları da olacaktır ve onlar

Başka birine zarar vermekten çekinmezsiniz. Kazanmak için kirli oynamaları umurlarında değil." Arkalarındaki arabadan gelen korna sesi konuşmalarını kesti. Birkaç dakika sonra üçüncü ışıktan döndü ve restoranın karşısına park etti. Cheryl elini kamyonetin kapısına koydu. "Dur. Etrafından dolaşıp sana yardım edecek bir centilmen olacağım."

"Aşağı atlayabilecek durumdayım." "Kadın, bir erkeği çıldırtırsın. Sakin ol." "Humph!"

Heath gülmemek için yanağının içini ısırды. Biraz asabi olabilirdi ama Cheryl onun koluna yapışıp yalan söyleyenlerden çok daha eğlenceliydi.

Ellerini onun küçük beline dolamayı ve onu yere doğru sallamayı seviyordu. Parfüm sıkılmış olmalıydı. Her yıl evin ön verandasında açan yaz gülleri gibi kokuyordu. Ayaklarını yere koyduktan sonra boynunu kokladı.

"Ne yapıyorsun?" "Ev gibi kokuyorsun." "Bu iyi mi?"

"Çok." Restorana girdiklerinde kolunu onunkine doladı.

"Pencere kenarında oturmayı isteyelim. Restoranın güzel bahçesinin tadını çıkarabiliriz." "Kapıya bakabileceğim arka tarafı tercih ederim."

"Neden?"

"Etrafımı görmeyi ve hazırlıklı olmayı severim." "Evdeyken bile mi?"

"Evet."

Onun pencereye bakışını izledi, sonra omuz silkti ve istediği arka taraftaki bir masaya doğru yürüdüler.

"Biraz paranoyakça davranmıyor musun?" "Belki de. Dalga geç benimle."

Garson siparişlerini aldı ve sessizlik masaya yerleşti. Heath onu dikkatle inceledi.

"Ne var? Burnumda bir siğil mi var?"

"Sonunda havaya kalkan hoş bir burnunuz var. Birine meydan okumak istediğinizde çok etkili oluyor."

"Neden beni inceliyorsun?"

"Küçük bir bayana göre güçlüsün ve kendine meydan okumaktan korkmuyorsun. Bana karşı iyi iş çıkardın." "Lütfen. Hepimiz zavallı olduğumu biliyoruz."

"Hayır, değildin. Özel bir eğitim aldım. Başından beri hiç şansın yoktu ama eğitmeninle birlikte iyi iş çıkardın. Seni yakından izledim. Seninle ve o kapkaççıyla nasıl başa çıktığınla gurur duyuyorum."

"O zaman sana karşı bir şey yapamayacağımı biliyorsan bana meydan okumanın sebebi neydi?"

"Bazı erkeklerin senden daha yetenekli olduğunu ve seni incitmekten çekinmediklerini bilmeni istedim. Hatta bundan zevk bile alabilirler. Kirli oynamak için eğitilmişlerdir ve genellikle bire karşı iki ya da daha fazladır. Eğer koruma almazsan bu çete sana zarar verecek. Liderlerini ellerinden aldınız. Çok öfkeli olmalılar."

Cheryl bir an için yere baktı. Ona söylemeli miydi? Dudaklarını ısırdı.

"Ne oldu?" Heath masanın öbür ucuna uzanıp onun elini tuttu. "Elin buz gibi soğuk." Garsona işaret etti. "Hangisini tercih edersiniz, sıcak çay mı, kahve mi?"

Onları bekleyen genç kıza gülümsemek için kendini zorladı. "Bir fincan çay istiyorum." "Buzlu çayınızı alayım mı?"

"Hayır. Bırak kalsın. Daha sonra isteyebilirim."

Garson çay getirmek için ayrıldıktan sonra Heath onun ellerini sıktı. "Anlat bana."

"SWAT ekibi Perşembe gecesi Rocco'nun kardeşini tutukladı. Çetenin ikinci adamıydı. Patronum onu içeri tıkmam için bana iş teklif etti."

"Elbette kabul etmediniz."

"Eğer yapmazsam, Hank, başka bir avukat ve arkadaşım işi alacak. Onun bir ailesi var. İşini alıp karısını ve çocuklarını tehlikeye atmasına izin veremem. Ayrıca zor davalarda suçlu kararı çıkartma konusunda benim kadar iyi değil."

"Bırak patronun yapsın."

"Yıllardır duruşmaya çıkmadı ve iki yıl sonra emekli olacak." "Bu senin sorunun değil."

"Ama öyle ve eğer doğru bakarsanız, bu davayı almaktan başka seçeneğim olmadığını anlarsınız. Başkalarını tehlikeye atamam."

"Peki ya kendi başının çaresine bakmaya ne dersin?"

"Göreve gittiğinizde kendinize dikkat ediyor musunuz? Bundan şüpheliyim." "Bu farklı. Ben bir erkeğim ve sen bu tür bir iş için eğitim almadın." "Evet, hayatımda ne olursa olsun kendimi güvende tutmak için eğitim aldım." "Biri seni kötü yaralamış."

Garson kıza çay ve yemek getirdiğinde konuşmayı kestiler. Bir çıkmaza girmişlerdi. İçten içe korksa da bu davayı kabul etmek zorundaydı.

İkisi de pek bir şey yemedi. Cheryl sıcak çayı bitirdi ama içindeki soğuk noktaya asla ulaşamadı. "Seni eve kadar takip edeceğim ve ayrılmadan önce evini kontrol edeceğim."

"Alarmım var, kapıları ve pencereleri kilitli tutuyorum. Buna gerek yok." "Dalga geç benimle." Ayağa kalktı ve onu kamyonete kadar takip etti. "Özel olarak konuşmamız gerek." "Başka ne söylenebilir bilmiyorum ama evime hoş geldiniz."

Başıyla onayladı ve spor salonuna geri döndü. Cheryl arabasına güvenli bir şekilde bindiğinde, kendi kamyonetine bindi ve onun hemen arkasında kaldı. Üç araç geride, restoranın otoparkından çıktıklarında gördüğü kırmızı arabayı tanıdı. Daha güzel araçların arasında yersiz görünüyordu.

Ona kendisini apartmanın kapalı otoparkına kadar takip etmesini söylemişti. Kendisinininkinin yanında bir misafir yeri vardı. Onlar yavaşlayıp garaja giden yola dönerlerken Heath gözünü kırmızı arabadan ayırmadı. Garaj apartmanın arka tarafındaydı. Kapı açıldı ve onları içeri aldı. Döndüklerinde kırmızı arabanın yanlarından geçip gittiğini gördü. Her kimse Cheryl'ı yakalamak için fırsat kollamaktan vazgeçmeyeceğini tahmin ediyordu. Durum sandığından daha da tehlikeliydi.

Garaj kapısı kapanırken onun yanında durdu ve asansöre kadar onu yakından takip etti. Pahalı apartman dairesine girdiğinde pencerelerden dışarı baktı.

"Buraya gel," dedi ve onu işaret etti. "İşteyken ya da evdeyken şu eski kırmızı arabayı gördün mü?"

Tırnağını ısırdı ve cama doğru eğildi. "Belki bir kez, ama üzerinde özel bir işaret yok, bu yüzden gördüğüm farklı bir araba olabilir."

"İçgüdülerim bana bunun aynı kişi olduğunu söylüyor ve muhtemelen ilk olaydan beri seni gözlerine kestirmişler.

duruşma."

"Neden bir şeyler yapmaya çalışmadılar?"

"Mükemmel durumu beklemeyi planlıyorlar."

"Kazanmalarına izin veremem. Eğer bu davadan vazgeçersem, bir sonraki kötü adamlar tek yapmaları gerekenin beni tehdit etmek olduğunu düşünecekler ve ben de geri çekileceğim."

"Bu durumda, korunmayı kabul etmemek aptallık olur."

"Hayır, beni her zamanki gibi işimi yapmaktan alıkoyabileceklerini düşünmelerine izin vermeyeceğim."

Heath kapıya doğru yürüdü. "Sen tanıdığım en sinir bozucu kadınsın. Kendini yenilmez mi sanıyorsun? En azından eğitilmiş bir profesyonelin sana göz kulak olmasını düşün. Bunu bir düşün. Sana bağırırmaya başlamadan önce gidiyorum." Kapıyı arkasından çarptı.

Kadının korunmayı kabul etmesini sağlayamadığı için kendine kızarak eve gitti ve kamyonetinin içinde oturup söylediklerinin ve kadının tepkisinin üzerinden geçti. Biri camını tıklattığında neredeyse sıçrayacaktı.

Heath camını indirdi ve hırladı, "Bana gizlice yaklaşarak ne halt ediyorsun?" diye sordu Gordy'ye.

"Vay canına, kötü bir ruh hali içindesin. Son on beş dakikadır kamyonetinde oturduğunu fark ettim.

Bir sorun mu var?"

"Aynen öyle. Tanıdığım en inatçı kadına biraz akıl vermeye çalışıyordum." "Çoğu öyledir ama sen yine de onları sevebilirsin."

"Sev onları. Aşk ya da her neyse, gözünüzü kör etmiş."

"Kavga mı istiyorsun? Bunun gibi bir açıklama daha yaparsan seni arabadan indirir ve aklını başına getiririm. Daha da iyisi, Cookie aradı ve güreşmek için sahile gideceklermiş. Aklını başına getirmek için ihtiyacın olan şey bu olabilir."

"Aklı başında olan bir tek ben varım. Hepiniz evlilik pazarındaki krallar gibi düşüyorsunuz. İşimiz bir eşe ve aileye sahip olmaya elverişli değil."

"Kendi adına konuş. Hepimiz senden daha mutluyuz. Bir ara sen de denemelisin. Deneyin," diye alay etti Gordy.

Heath koltuğunda daha dik oturdu. "Cevap bu olabilir. Göreceğiz." Heath kamyonundan inerken Gordy geri çekildi. "Güreş ne zaman başlıyor?"

"Bir saat içinde gidiyorum. Benimle gelebilirsin." "Teşekkürler. Kötü ruh halim için özür dilerim."

"Bir lakaba ihtiyacınız var. Yarımızın hâlâ bir lakabı yok. Birbirimiz için iyi bir isim bulana kadar bekledik. Ayı ona çok yakışıyor ve Kajika Ricker'ın diğer adı Gölge de ona mükemmel uyuyor. Blaze'in senin için harika bir takma isim olduğunu söyleyeceğim. Seni ateşe vermek için fazla bir şey gerekmiyor."

"Blaze, hmmm. Bunu sevdim sayılır." Heath, Gordy'nin yüz ifadesine güldü. "Nefret edeceğimi umuyordun.

o."

"Git hazırlan. Kırk beş dakika içinde yola çıkıyoruz." Gordy el salladı ve caddenin karşısındaki evine doğru yürüdü.

Ev.

CHAPTER 4

A Heath eski bir tişört ve uzun bir egzersiz pantolonu giydikten sonra Gordy'ye katılmak üzere yola çıktı. Telefonunu aldı ve durdu.

Belki onu bazı eşlerle tanıştıırırsam fikrini değıştirirler. En iyi arkadaşı Kayla'dan başka biriyle. İnkâr ettiğı tehlikeyi görmesi için bir şey daha denemekten zarar gelmez.

Numarasını hızlı aramaya kaydetmişti. Kadın ilk çalışta cevap verdi. "Merhaba."

"Ben Heath. Araman gerekirse diye numaramı hızlı aramaya ekle."

"Aramayacağım." Sesinde öfkeli bir ton vardı.

"Bak, aklıma bir fikir geldi. Bazı çocuklar güreşmek için sahile gidiyor ve eşleri de orada olacak. Beni iki büküm görmek hoşuna gider diye düşündüm."

"Çok huysuzsun. Kazanacağınızı umuyorum." "Teşekkürler."

"Bu bir iltifat değildi. Ama öğleden sonrası için bir planım yok ve Caroline ve Wolf'un evindeki partide konuştuğum eşlerden hoşlandım."

"Bizi cesaretlendirmek için orada olacaklar." "Güzel, umarım kocalarından biri kazanır."

"Onlar için tezahürat yapmanı bekliyordum. Gordy ve ben seni kırk dakika içinde alacağız. Birazdan yola çıkıyoruz."

"Hazır olacağım."

"Benimle dalga geç ve dairende bekle."

Sesi yumuşadı. "Geleceğim. Kırmızı araba hâlâ dairemin arkasında."

"Yakında görüşürüz." Telefonu kapattı ve kapıdan çıktı. Gordy evinin önünden el salladı. Heath arabaya bindiğinde Gordy'ye döndü.

"Umarım sakıncası yoktur ama yolda almamız gereken biri var."

"Bear'a mesaj at ve geç kalacağımızı söyle."

"Tamam." Heath telefonunu çıkardı ve Cheryl'i getirdiğini açıklayan bir mesaj yazdı. "Cheryl'in evine nasıl gideceğimi söylemek ister misin?"

"Arabaya bindiğinde sakın ukalaca bir laf etme, yoksa inatçı kadın fikrini değıştirip evde kalabilir."

Gordy ona doğru baktı. "Ve sen hayal kırıklığına uğrayacaksın?"

"Arabayı nereye sürdüğüne dikkat et. Cheryl, Baker Hill bölgesinde yaşıyor."

"Biraz paran olmalı. O civardaki yerler çok iyi fiyatlara gidiyor." "Ona sormadım. Ben burnumu sokmadan da bana yeterince kızgındı."

"Bize katılmayı kabul ettiğine göre çok kızmamış olmalı."

"Cheryl Kayla'nın arkadaşı. Tehlikede olduğunu düşünüyoruz ve inatçı kadın yardım kabul etmiyor." "Onunla tanıştığımı hatırlıyorum. Hoş, zeki bir kadına benziyor."

"Öyle ama Rocco Zaiden'i içeri tıkan avukat o." "Çetesini onun peşinde olacak."

"Evinin arkasında kırmızı bir araba var. İçindeki adamların Rocco'nun çetesinden olduğundan şüpheleniyoruz. Polis Perşembe gecesi onun ikinci adamını tutukladı ve Cheryl'in patronu onun bu davayı üstlenmesini istiyor."

"Lanet olsun, bu kadın ölmek mi istiyor?"

"Hayır, ama çok inatçı ve onu koruyacak birini bulmama izin vermiyor. O zaman tüm belalı davalarının onu terörize edeceğini söylüyor."

"Haklı olabilir. Bu davayı reddedebilir mi?"

"Evet, ama bu onun kariyeri için iyi olacak."

"İşkence görmüş ya da ölmüşse pek bir değeri yok." "Onu korkutmayı denedim."

"Belki eşleri onunla biraz konuşabilir. Caroline eşleri kendi takımına alacak, Jackie de Kayla ve Sherry'yi alacak."

"Buradan dön. Bu tepenin üstüne çık ve sağa dön. Şu büyük apartman dairesi onun yaşadığı yer. Arkadan dolaş. Belki ikimiz o adamları bir süreliğine korkutabiliriz."

"Bana iyi bir fikir gibi geldi. Belki güreş maçı için bizi canlandırmaya yardımcı olur."

Dar araba yoluna girdiklerinde Gordy, "Kırmızı araba hâlâ orada," dedi. "Yolun dışındaki çimenlik alana park etmişler."

"Önlerine park edin."

Gordy Heath'e baktı. "Emin misin?" "Evet."

"Pekâlâ." Gordy, içinde oturan adamlar hiçbir şeyden şüphelenmeden kırmızı arabanın önüne park etti. "Burada kal. Silahını hazır tut. Bırak adamlar görsün. Ben şoförün penceresine gidip ne yapacaklarsa yapsınlar."

"Önce plakalarını al."

"Tamam." Heath yavaşça arabadan indi. Sürücü kapısının önünden geçti ve plakayı çabucak ezberledi. Sürücü arabadan inmişti.

"Ne yaptığını sanıyorsun sen?"

"Seni takip ettiğin için şikayet edeceğim ve ehliyet numaranı ihtiyacım var." "Yazmamışsın."

Heath hızla hareket etti ve adamı gömleğinin önünden tutarak parmak uçlarına çekti. "Mükemmel bir hafızam var. Bütün gün burada kadınımı kapmak için bekledin. Senden de, burada bulunma nedeninden de hoşlanmıyorum."

Yolcu tarafında oturan diğer adam arabadan atladı. "Bizim hakkımızda hiçbir şey bilmiyorsun."

Gordy elindeki silahı adamların görebileceği bir yere koyarak dışarı çıktı. "Adımlarınıza dikkat edin. Ben iyi bir nişancıyım ve biraz pratik yapmak istiyorum."

Heath adamın gömleğini boynuna daha sıkı doladı. "İyi dinle, böylece bunu yeni patron kimse ona rapor edebilirsin. Cheryl Buckley'nin saçının bir teline bile zarar gelirse, hepinizin peşine bizzat düşerim. Mahkeme konusunda endişelenmenize gerek yok." Omuz silkti. "Hiçbiriniz o kadar uzun yaşamayacaksınız. Anladınız mı?"

"Peki sen kimsin?" diye sordu önündeki adam ve kurtulmaya çalıştı."

"Gordy, ona silah kullanmada ne kadar iyi olduğunu göster."

"Tabii, sorun değil." Kendisine en yakın duran adamın kapağını vurdu. Adam bayıldı.

"Anladın mı?" Heath, pantolonunun önünde bir leke olan adamına sordu. "Mesajımızı yukarıdakilere ilet." Adamı aniden bıraktı ve adam dizlerinin üzerine çöktü. "Gordy, sanırım bu adamlar bizi anlıyor. Gidip kadını alalım."

"Lanet olsun, bunun için başımız belaya girebilir. Yüzbaşı Buchanan kuyruğumuzu kıştırarak," dedi Gordy arabaya bindikten sonra.

"Buna değer. Seni dahil ettiğimi açıklayacağım."

"Fark etmez," dedi Gordy. "Hepimizin kardeş gibi olduğunu biliyor ve beni zorlamana gerek yoktu."

Cheryl ilk vuruşta kapıyı açtı. Tırnaklarını çiğneyecek kadar kızgın görünüyordu. "Ne halt ediyordun sen? Komşularım kesin polisi aramıştır."

"Rica ederim," dedi Heath. "Bu benim dostum Gordy, sana yardım etti. O adamların artık seni rahatsız edeceğini sanmıyorum, ama başkaları da olacak. Sadece bugün değil. Hazır mısın?"

Gordy merdivenlerden aşağı baktı. "İşte polisler geliyor."

"Burada kalın." Heath kapıyı arkasından kapattı ve Gordy ile birlikte silahlarını çıkarıp kendilerine doğrultmuş olan iki polis memurunu selamladılar.

"Açıklayabiliriz," dedi Gordy.

"Bundan şüpheliyim," dedi yaşlı polis. Silahını hâlâ doğrudan Gordy'ye doğrultmuştu.

"Açıklamama izin verin." Heath ellerini kaldırdı. "Bu dairede oturan kadın," Cheryl'in kapısına doğru başıyla işaret etti, "bölge savcısının ofisinde çalışıyor. Zaiden'i hapse attı ve muhtemelen kardeşine de aynısını yapacak. Bugün erken saatlerde onun evindeydim ve kırmızı araba adamların pencereden bakabileceği bir yere park edilmiş duruyordu."

Heath omuz silkti. "Bu öğleden sonra onları tekrar gördüğümde onlarla konuşmaya karar verdim. Kimse yaralanmadı ama içlerinden birinin ödünü kopardım."

Genç polis gülümsememeye çalıştı. Yaşlı polis Heath'in kimliğini görmek istedi ve Heath cüzdanından kimliğini çıkarırken polis onu dikkatle izledi. "Donanmadayım ve gizli taşıma iznim var." Yaşlı polise gösterdi.

Yaşlı olan cep telefonundan bazı numaraları tuşladı. "Şefle konuşmama izin verin."

Heath ve Gordy, Heath'in söylediklerini anlatırken onu dinlediler. "Emin misin? Pekala, ama komşular mutlu olmayabilir. Tamam." Telefonu kapattı ve ikisine de ters ters baktı. "Patronum bir uyarıyla gitmenize izin vermemi söyledi. Kırmızı arabadaki adamlardan herhangi bir rapor alacağımızdan şüpheleniyor. Ama patronunuzla tanışmış ve onun o kadar affedici olmayabileceğini söyledi."

Gordy Heath'e doğru eğildi ve fısıldadı, "Patronumuzla Şef'in arkadaş olduklarından eminim."

"Doğru."

Polis memurları silahlarını kaldırdılar. Cheryl'in kapısını çaldılar. Cheryl kapıyı açtığı anda yaşlı polis "İyi misiniz hanımefendi?" diye sordu.

"Bu beyefendiler sayesinde iyiyim. Evimden çıkmaya korkacağımı biliyorlardı."

"Bir dahaki sefere bizi arayın. Yardım edebiliriz ve belki de başları belaya girmez."

"Haklısınız, Çavuş," adını görmek için daha da yaklaştı. "Witmore. Şefinize bir teşekkür

mektubu göndereceğim."

"Teşekkür ederim, hanımefendi."

"Ben Bayan Buckley. Bölge savcısının ofisinde çalışıyorum. Arkadaşlarım benim için biraz fazla endişelendiler."

Çavuş Witmore Heath ve Gordy'ye kaşlarını çatarak baktı. Sonra o ve diğer subay ayrıldılar.

"Sakın bir şey söyleme," dedi Heath, o daha konuşmadan. "Kaptanımız bizi senin yapabileceğinden çok daha fazla azarlayacak."

"Nereden bilecek?"

Gordy, "Sanırım Emniyet Müdürünün bir arkadaşı olabilir," dedi.

"Peki, plaja gidiyor muyuz, gitmiyor muyuz?" Cheryl plaj çantasını ve güneş gözlüklerini aldı. "Bugün eğlenebiliriz. Pazartesi günü kışımıza tekneyi yiyeceğiz." Cheryl kıkırdadı.

"Keşke ben de odanın kenarında her şeyi izleyen küçük bir fare olsaydım.

Merdivenlerden inerlerken Gordy, "Karım bu gece ona söylediğimde bana çok kötü anlar yaşatacak," dedi.

"Ona söylemek konusunda endişelenme. İkinizin beni nasıl koruduğunuzu anlatarak tüm eşleri eğlendireceğim."

Heath dönüp ona baktı ve kaşlarını çatı. "Bunu senin için yaptık."

"Ama bu harika bir hikâye. Eminim eşleriniz maceranızı duyunca çok mutlu olacaklardır."

"Savcı olmayı sevmenize şaşmamalı. Hanımefendi, acımasız bir çizginiz var."

Sahile giden yol boyunca arabada sessizlik vardı.

Cheryl arkada oturuyor ve ellerini sıkıca tutuyordu. Konuşması her şeyden çok kabadayılıktan ibaretti. Heath'in sarsıldığını görmesini istemiyordu.

Ben ne yapacağım? Bu tehlikeli işi başkasının almasına ve zarar görmesine izin veremem. Kendimi unutmam ya da affetmem. Hank'in bir ailesi var. Benim yok. Araba dönüp park etmek için yavaşladığında, omuzlarını geriye attı ve rol yapmaya geri döndü. Heath nasıl hissettiğimi bilseydi, beni sürekli koruyana kadar peşimi bırakmazdı. Mahkeme, silahlı korumaların yeterli olduğunu söyleyerek onların mahkeme salonuna girmesine izin vermezdi. Ama yeterli miydi?

"Bütün öğleden sonra hayal mi kuracaksın yoksa arabadan inecek misin?" Heath sordu. "Senin hayal kuran bir tip olduğunu hiç düşünmemiştim."

Cheryl arka koltuktan çıktı. Dik durdu ve doğrudan adamın gözlerinin içine baktı. "Benim hakkımda bilmediğin çok şey var koca adam."

"Bu iş bitmeden her şeyi öğrenmiş olacağım."

"Hayır, kimse her şeyi bilemez." Yüz ifadesini gizlemek için yere baktı. Adam onun yüzünü yukarı doğru eğdi.

"Bu doğru." Onu bıraktı ve diğer adamların durduğu suyun kenarına doğru yürüdü.

Eşleri el salladı ve Cheryl sandaletlerini çıkarıp kumda yürüyerek onu bekleyen boş sandalyenin olduğu yere gitti.

CHAPTER 5

K Ayla eğildi ve fısıldadı: "Heath'le aranız nasıl?" "İyi, sanırım. Heath beni koruma düşüncesiyle yanıp tutuşuyor."

"Korunmaya ihtiyacın olduğunu kabul ediyor musun?" "Düşünüyorum."

"Güzel."

"Jacob'ı tutabilir miyim?"

"Elbette." Kayla dokuz aylık bebeği ona uzattı. "Yakında yürümeye başlayacak. Şimdiden emekleyerek bir şeylerin içine girebiliyor." Oğluna gülümsedi.

"Bebeklerle fazla haşır neşir olmadım ama çok tatlı biri."

"Biliyorum. Jacob tıpkı Jackson'a benzeyecek."

Cheryl onu kucakladı ve sonra kucagina oturttu, böylece çiftler halinde dizilen erkekleri görebiliyordu. Küçük kolları sallandı. *Babasını tanıyıp tanımadığını merak ediyorum. Onun tatlı bebek kokusu keşke benim de bir çocuğum olsaydı dedirtiyor. Neredeyse, ama önümde bir kariyer var. Geleceğimde çocuklara ya da bir kocaya yer yok.*

Cheryl erkekleri inceledi ve Heath'in Wolf'un takımından bir adamla eşleştiğini gördü. Kısa süre sonra bir adam kazandığında, diğer takımın galibiyle güreştiğini fark etti. İzlemesi eğlenceliydi, özellikle de Heath'in kazandığını görmek.

Erkekler, güneşi kadınlardan uzak tutmak için bir branda örtü inşa etmişlerdi. Öğleden sonra geçtikçe serin bir esinti ve gölge onları rahat ettirdi. Cheryl, açıkta kalan cildine daha fazla güneş kremi sürebilmesi için Jacob'ı Kayla'ya verdi. Sonra onu tekrar kollarına aldı.

Alacakaranlıkta takımlar Heath ve Mozart olmak üzere iki rakibe düşmüştü. Kurt ve Ayı öne çıktı.

"Bu iki adamı da kazanan ilan ediyoruz. Geç oluyor ve ben acıktım," dedi Wolf. "Hadi benim evime gidelim. Caroline ve benim hazır piknik yemeğimiz var."

Herkes alkışladı. Cheryl, Jacob'ı Kayla'ya geri verdi.

"Teşekkürler, öğleden sonra izinliydim. Jacob'a ne kadar bağlı olduğunu görmek beni çok şaşırttı."

"Ben de öyleyim. Geçmişte bebeklerden ya da altı yaşından küçük çocuklardan uzak dururdum ama Jacob özel biri."

"Belki de değişiyorsundur."

"Hayır, ben değişmiyorum."

"Merhaba, Kayla." Heath etrafına bakındı ve hâlâ orada olan diğer eşlere başıyla selam verdi. "Gitmeye hazır mısın?" diye sordu Cheryl'a. "Wolf ve Caroline'ın evindeki diğerlerine katılmak isteyebileceğini düşündüm."

"Kulağa eğlenceli geliyor ama yarın sabaha kadar düşünmem gereken çok şey var."

"Hadi, eğlenceli olacak," diye onu cesaretlendirdi Kayla. "Tamam ama çok geç saate kadar kalamam."

"Anlaştık." Heath onun elini tuttu ve gitmeye başladılar. Durdu ve geri döndü. "Bu arada Kayla, diğerlerine yeni bir takma adım olduğunu söyleyebilirsin."

Karıları ve kocaları ona baktı.

Mozart, "Takımınızın birbirlerine isim takma zamanı geldi," dedi. "Neymiş o?"

"Blaze. İsmi Gordy buldu. Onun için iyi bir isim bulmalıyız. Gordy, Gordon'un kısaltması.

Bundan daha iyisini bulabiliriz." Heath Cheryl'in elini sıktı ve onu arabaya kadar geçirdi.

"Jackie bizimle Wolf'un yerinde buluşacak. Eşlerden birkaçının eve gitmesi gerekiyormuş, o yüzden onları bırakacak," diye açıkladı Gordy arabayı sürmeye başlarken. "Bir minivan ve bir kamyonete sahip olmanın sorunu da bu. Her zaman ikimiz de araba kullanıyoruz. Onun yanımda olmasını özledim."

"Yuva kuracak kadar delirirsem bunu aklımda tutarım."

"Seninle evlenecek birini bulabileceğinden şüpheliyim. Çok dik kafalı ve otoriter birisin," diye ekledi Cheryl.

İki adam da güldü. Gordy, "Hepimiz öyleyiz. Ailelerimizi güvende tutmak istiyoruz ve bunu başarmak için ne gerekiyorsa yapıyoruz."

İki adamın arasında oturan Cheryl cevap vermemeye karar verdi.

Heath kendisine çok yakın oturan kadına baktı. Kadının seksi kokusu ve yumuşak vücudu Heath'te onu eve götürme ve geceyi hem zihinlerini hem de bedenlerini keşfederek geçirme isteği uyandırdı. Kadının bu öneriye ne cevap vereceğini merak ederek sırtıttı.

Ama tehlikeli sulara yüzüyor olacaktı. Bir eş istemiyordu. Allie'yle ilişkileri sona erdiğinden beri, evliliğin SEAL'lerden ayrılana kadar beklemesi gerektiğine karar vermişti. *Eğer kendimi evliliğe adamaya karar verirsem. Buralarda Wyoming'de bir çiftlikte yaşamak isteyecek bir kadın bulabileceğimden şüpheliyim, özellikle de Cheryl gibi birini.*

"Neden sırtıyorsun?" Cheryl sordu.

Onu şaşırtmaya karar vererek dürüstçe cevap verdi. "Seni düşündüm ve evlenip ailemin Wyoming'deki çiftliğine yerleştim." Onun cevabını beklemesi uzun sürmedi.

Cheryl gülmeye başladı. "Bu çok komik ve senin çiftlik sahibi olmaya karar vermen kadar kesin bir şey."

"Bir zamanlar öyleydim. Büyürken babam, kardeşimle benim çiftlikle ilgili her şeyi öğrenmemizi sağladı. Emekli olmaya karar verdiğinde içimizden birinin dizginleri ele alacağını umuyordu."

"Çiftliği artık kardeşin mi işletiyor?"

"Hayır. Babam hâlâ çalışıyor ama ona yardım etmesi için birini tuttu. Kısa süre önce Cheyenne'den emekli bir SWAT ekibi üyesini işe aldı. Bir çiftlikte büyümüş ve o tür bir işe geri dönmek istemiş. Kardeşim ve benim için iyi oldu."

"Kardeşin ne iş yapıyor?"

"Adı Paxton. Biz ona Pax diyoruz ve o bir avukat. Pax çalışmak için Washington'a taşındı." Heath omuz silkti. "O şehirdeki tüm çılgınlıkları seviyor gibi görünüyor."

"Sana pek benzemiyor olmalı."

"Hayır, farklıyız ama yakınız. Her birimiz diğèrinin yaptıklarına saygı duyuyoruz." "Daha önce bir seferde bu kadar çok konuştuğunuzu duyduğumu sanmıyorum."

"Ben de," dedi Gordy Wolf'un evinin garaj yoluna dönerken. "Kulaklarım yanıyor

çok fazla dil sallamaktan." Kıkırdadı. "Çocuklara bir seferde iki cümleden fazlasını söyleyebileceğini söyleyene kadar bekle."

Heath Cheryl'a hırlar gibi yaptı. "Ne yaptığını gördün mü?" "Ne?"

"İtibarımı mahvetti." Cheryl'ı kamyonetten kaldırdı ve vücudunun kendi vücuduna yaslanmasına izin verdi. "Bana borçlusun."

"Gerçekten mi? Tamam, seni yine yemeğe götüreceğim," dedi ve adamların önünden kapıya doğru yürüdü. "Hiç eğlenceli değilsin," diye alay etti ve onu takip etti, kalçalarının salınımını izlemekten zevk alıyordu.

Adamlar peşinden koştu ve nefesi kesildi. İleride, onu yakalamak için bekleyen başka adamlar gördü.

"Artık elimizdesin. Kimse seni bulamayacak. Ailen ve arkadaşların o küçük, zeki avukata ne olduğunu merak edecekler." Elleri ve ayaklarıyla mücadele ederken etrafından kahkahalar yükseliyordu. Çığlığı onu uyandırdı.

Cheryl'ı korkunç kâbustan çıkaran şey kapısının çalınması olmalıydı. Önlüğünün üzerine bir bornoz geçirdi ve gözetleme deliğinden dışarı baktı.

"Burada ne yapıyorsun?" diye sordu kapının kilidini açıp içeri girerken.

"İyi ki zamanında gelmişim," dedi Heath. "Yan komşunuz polisi aramaya hazır. Ona ve karısına seni kontrol edeceğimi söyledim."

Cheryl komşularının kapılarının arkasından baktığını gördü. Gülümsedi ve el salladı. "Kabus gibiydi." Başlarını salladılar ve kapılarını kapattılar.

"İçeri gel. Bir fincan kahveye ihtiyacım var. Sen de ister misin?"

"Şu kabarık, aromalı şeylerden başka bir şeyiniz varsa."

"Ah, sen gerçek bir erkeksin ve en cesur tada ihtiyacın var, ki o da bende var."

"Öyle mi?" Kaşlarını çattı. "Kim içiyor bunu?"

"Sizin zevkinize sahip olan diğer erkek ziyaretçilerimden bazıları." "Hmmm. Kaç kişi daha var?"

"Bunu ben bilirim, sen de merak edersin." Onu kızdırmayı severdi. Onu tanıdığı zamanların çoğunda çok yoğun biriydi. Kayla'yla birlikte ara sıra ziyarete geldiklerinde bunun Bear için olduğunu asla tahmin edemezdi.

Mutfaktaki iki kişilik masaya oturduklarında, adam kahvesini yudumladı ve onu inceledi. "Ne?"

"Kabusunuzu merak ediyorum. Dün ve dün gece iyi vakit geçirmiş gibi görünüyordunuz.

Çılgılık çılgılığa bir kâbusa yol açacak bir şey değil. Bir karar verdin mi?"

"Hoşunuza gitmeyecek ama evet, davayı alacağım. Korkup bu işi başkasına bırakamam."

"Yapabilirsin."

"Yerimi alan kişiye bir şey olursa geceleri nasıl uyuyabilirim?"

"Yani, görev duygusu altında kendinizi feda etmeyi ve bittiğinde muhtemelen bir terfi almayı planlıyorsunuz.

Eğer yaşıyorsan."

"Kes şunu. Beni üzen sensin." "Güzel. O halde korunmayı kabul edeceksin."

"Hayır. İyi olacağım."

Heath ayağa kalkıp ona doğru eğilirken öfkesi on katına çıktı. "Lanet olsun, kadın. Bu kadar zeki olduğun için tanıdığım en aptal insansın. Yoksa bir şekilde yenilmez olduğunu mu sanıyorsun?" Kadının etrafında volta atmaya başladı.

"Otur. Eminim komşularım seni duymuştur."

Ona doğru eğildi. "Umurumda değil."

"Bana sahip değilsin. Kararlarımı ben veririm ve ne olursa olsun sorumlusu benim. Birileri bu korkunç adamları hapse atmalı. Kaç kişiyi incittiklerini ya da öldürdüklerini bir düşünün."

"Yani, bu çeteyi durdurmak senin işin mi?"

"Eğer onları hapse attırabilirsem, evet." Ayağa kalktı ve onu geri itti. "Ben giyinmeye gidiyorum. Kırk beş dakika içinde ofisimde olmam gerekiyor. Neyse ki iş yerim çok uzakta değil."

Cheryl onun pencerelere gidip tepelerin üzerinden evlere ve şehir merkezindeki yüksek binalara bakmasını izledi. Omuz silkerek yatak odasına gitti ve siyah bir etek, yeşil bir bluz ve siyah beyaz bir ceket çıkardı. Giyindikten sonra alçak siyah topuklu ayakkabılarını giydi. Hafif makyajını yapması, ardından biraz parfüm sıkması ve çantasını alması uzun sürmedi.

"Ben eve gelene kadar bütün gün burada mı kalacaksın?"

"Hayır. Yüzbaşı Buchanan'ı aradım ve sizinle birlikte işyerinizde kalabileceğimi söyledi."

"Senin korumanı istemiyorum," dedi vücudunun tepkisini görmezden gelerek. Kasları daha az gergindi ve dişlerini gıcırdatmayı bırakmıştı. "Göreceğiz bakalım. Patronumun seni dışarı atacağından eminim."

Kıkırdadı. Bay Putnam'ın onu gördüğüne sevineceğini zaten biliyordu. Kaptan Heath'in bir gün izinli olmasını kabul ettikten sonra, Heath patronunun numarasına bakmış ve onunla konuşmuştu.

"Pekala, gidelim. Ben geç kalacağım. Arabamı alacağım, böylece gitmen söylendiğinde gidebilirsin." "Öyle bir şey olmayacak."

Dişlerini tekrar sıkıttı.

"Bu kötü bir alışkanlık. Dişlerini ve güzel gülüşünü mahvedeceksin."

"Ah, sen!" Ayağını yere vurdu ve kapıya yöneldi. Elini anahtara uzattı ve kapıyı kilitledi.

Merdivenin dibinde döndü. "Sen bir kabadayısın." Heath

sırıttı. "Ve kızdığın zaman çok tatlı oluyorsun."

Heath'in beklediği gibi, Bölge Savcısı Bay Putnam onu gördüğüne memnun olmuştu. Heath, "Kimsenin onu kollamasına ihtiyacı olduğunu düşünmüyor," diye açıkladı. "Kendimi onun üzerine itiyorum."

"Güzel. Cheryl bu davayı almayı kabul ettiğine göre, tehlikenin farkında olması gerekiyor." Putnam başıyla onu onayladı.

"Bu sabah duruşma var mı?" Cheryl, ne yapması gerektiğine dair erkekçe yapılan anlaşmayı durdurmak için sordu.

"Hayır, saat 1'de. Mahkemeye bu davaya sizin atanacağınızı bildireceğiz. Lucas Zaiden'in avukatı kardeşininki ile aynı olacak. Eğer Lucas'ın avukatı bu davayı kaybederse, o sizden daha fazla tehlikede olabilir."

"Teşekkürler, bu beni çok daha iyi hissettirdi. Yargıç Hayes'le görüşmeden önce polis raporlarına bakıp kendimi toparlayacağım. O aynı yargıç değil ve" Heath'e baktı, "kadınların avukat olmaması gerektiğine inanıyor, evde oturup bebek doğurmalı ve evi sıcak ve hazır tutmalı

kocalarının gelişini bekliyor."

Heath ayakkabılarına baktı ve kahkahalara boğulmamak için dudağını ısırıldı. "Kaç yaşında?" Heath sonunda sormayı başardı.

"Yetmiş iki, yaşlı bir yetmiş iki. Onu emekli etmeliler. Öğle yemeğinden sonra yarı zamanlı uyuyor."

"Bu doğru mu?" Heath Putnam'a sordu.

"Oldukça fazla. Ama Yargıç'ın çok fazla üst düzey desteği var, bu yüzden kimse ona emeklilikten bahsetmiyor." "Ben ofisimde olacağım," dedi Cheryl ve aceleyle koridoru geçip kapısını kesin bir ifadeyle kapattı. "Sanırım beni içeride istemiyor."

"Onun için endişeleniyorum," dedi Putnam. "Bir dakikalığına ofisime gel. Ve bana Darrell de. Umarım birbirimizi daha sık görürüz."

Heath oturdu ve öne doğru eğildi. "Her zaman burada olamam. Donanmadayım ve her zaman evde olamıyorum."

"Peki onun hakkında ne yapacağım?" Putnam başıyla koridorun karşısındaki kapalı kapıyı işaret etti.

"Bütün hafta sonu onu birini işe alması için ikna etmeye çalıştım. Onu durduranın para olduğunu sanmıyorum."

"Öyle değil. Kişisel bilgilerimi ifşa etmeden açıklayamam. Cheryl bana davayı kabul edip etmeyeceğini bugün söyleyeceğini söyledi. Kabul edeceğine dair aklımda hiç şüphe yoktu. Bir ailesi olan Hank'i ya da emekliliğime bir ya da iki yıl kalmışken beni riske atması mümkün değil. Kendini zaten hedef tahtasında görüyor. Neden meslektaşlarını tehlikeye atsın ki?"

"Bana durumu açıkladı. Ama neden kendini korumasın ki? O akıllı bir kadın. Bu hiç mantıklı değil."

"Amcası hakkında hiç konuştu mu? Charles onun idealiydi. Savunma avukatıydı ve ona tapardı. Ona onu sorun."

"Bakacağım. Şimdi adliyeye gidip etrafa bakacağım." "Sana bir geçiş izni vereyim. Yoksa çok uzağa gidemezsin."

"Teşekkürler." Heath koridorda ilerledi ve Cheryl'in kapısını çaldı. "İçeri gel."

"Bu kapıya kurşun geçirmez camdan bir levha koyarsan içeri girmek isteyen kişiyi görürsün."

"Hiç pes etmez misin? Kemiği olan yaşlı bir av köpeği gibisin."

Gülmeye başladı. "Hayatım boyunca bu kadar güldüğümü hatırlamıyorum."

"Senin kahkahanı ortaya çıkardığıma sevindim - hayır," dedi.

"Sadece ayrılacağımı ve caddenin karşısındaki adliyeye gideceğimi bilmeni istedim. Gelmeye hazır olduğunda ara."

"Beni ezmeye çalışmayacaklarına eminim."

"Yapabilirler."

"Buradan çık ve git cinayet ve kargaşa oyna."

"Gidiyorum ama dalga geçme. Bunların hiçbiri oyun değil. Bu senin hayatın."

CHAPTER 6

C Kapı kapanırken Heryl sandalyesinde geriye yaslandı. Heath onu daha da geriyordu. *Çok mu inatçıyım? Charles Amca ne derdi?* New Orleans'ta avukat olarak çalışmıştı. Washington'dan taşınmış ve şehre ve kültürüne aşık olmuştu. Başarılı olmuş ve New Orleans'ın en iyi savunma avukatı olmuştu, ta ki ölene kadar.

Charles Amca'ya katılmayı planlıyordum. Bir yıl daha geçirseydim hukuk fakültesini bitirecektim. Ama ona ne olduğunu görmek için güneye gittiğimde tüm kariyer planlarım değişti. En kötü suçluları hapse atmaya kararlı bir şekilde geri döndüm.

Elini yüzünde gezdirdi ve gözyaşlarının yanaklarından süzüldüğünü fark etti. "Senin için son gözyaşımı döktüğümü sanıyordum Charles Amca, ama sanırım yanlışım."

"Kendi kendine mi konuşuyorsun?" Putnam onun ofisine girerken sordu. "Kapıyı çaldım ama cevap vermedin." Yaklaştı ve ona doğru eğildi.

"Ağlıyorsun."

"Ben aptalım." Tarihi işaret etti. "On yıl önce amcamla ilgili haberi cep telefonumdan aldım."

"Bakın, bence bu davayı ofis dışından birine vermeliyiz. Yeterince risk aldık." "Yargıcın sinir krizi geçireceğini ve ardından yarım saat boyunca bize zayıf kadınlar hakkında ders vereceğini biliyorsun."

avukat olmak. Bana bir şey olmaz."

Putnam kaşlarını çatı. "Bütün bunlar hakkında içimde kötü bir his var." Ayaklarını sürüyerek ofisten çıktı ve kapıyı çarptı.

"İyi ki kapımda cam yok," diye mırıldandı yeni davası için evraklarını toplarken ve sonra makyajını düzeltmek için kadınlar tuvaletine gitti.

Merdivenlerden inmeye başlayan Cheryl telefonunu çıkarıp Heath'i aradı. Heath cevap verdiğinde, "Yoldayım," dedi. Sonra aramayı sonlandırdı, derin bir nefes aldı ve Heath'in durduğu yere doğru caddeyi geçmeden önce iki tarafa da baktı.

"Sana Blaze demeye başlayacağım. Nereye gidersen git bir fırtına başlatıyorsun."

"Teşekkür ederim. İsmi sevdim." Adliye binasına girerlerken kolunu Cheryl'ın beline doladı. Cheryl onun koluyla kendini ne kadar güvende hissettiğini itiraf etmek istemedi.

Blaze adliye binasının her tarafını dolaşmıştı. Bölge savcısı kiminle konuştuysa ona neredeyse tüm kapıları açan bir geçiş kartı vermeyi kabul etmişti. Güvenlik sıkı görünüyordu. Ama içinde

Blaze'in deneyimlerine göre, kamu binalarında çoğu zaman kimsenin dikkate almadığı bir kusur bulunuyordu.

Cheryl'e baktı. Yüzü solgundu ve başkaları fark etmese de gözleri kızarmıştı. "Neden ağlıyorsun?"

"Neden bahsettiğinizi bilmiyorum." Ona ters ters baktı.

"Anlayabiliyorum. Başkalarını kandırabilirsin ama ben çoğu insandan daha gözlemciyimdir." "Önemli bir şey değildi. Takvimi fark ettim. En sevdiğim amcam bu tarihte ölmüş." "Ah."

"Bu ne anlama geliyor?" Cheryl alnını kırıştırdı.

Blaze onun belindeki tutuşunu sıkılaştırdı. "Kaşlarını çatmaya devam edersen alnında derin çizgiler oluşacak."

"Bırak beni. İnsanlar beni bu kadar sıkı tuttuğunu fark ederlerse ne düşünürler?"

Blaze omuz silkti ve gitmesine izin verdi. "Üzgünüm, haklısın. Bir sevgilin olduğu fikrine kapılabilirler." Kızın ağzı açık kaldığında gülmek zorunda kaldı. "Beni bu kadar çok gülümseten, bu kadar eğlenceli bir kadınla hiç tanışmamıştım."

"Hırlamak istememe neden oluyorsun."

Mahkeme Salonu Dört'te durup kapıyı açtığında, "Duruşmanın yapılacağı yer burası mı?" diye sordu.

"Evet. Yargıç Hayes her zaman bu mahkeme salonunu kullanır. Seçmek için kıdemi var."

Blaze boş odaya göz gezdirdi. "Tamam, başka kimse gelmeden kontrol edeceğim." "Dikkatli ol. Yargıç Hayes seni etrafta dolanırken görürse dışarı atar."

"Merak etmeyin. Ben işimi nasıl yapacağımı biliyorum. Sen de kendi işini yap."

"O halde bu davanın avukatının ben olacağımı kaçınılmaz olarak kabul ediyorsunuz?"

"Evet, ama bu konuda bu kadar inatçı olmanızın bir nedeni var ve ben bunun nedenini öğrenmeyi planlıyorum." "Sana nedenlerimi söyledim."

"Hepsi değil. Bir gün bana söyleyeceksin ya da sırrını bilen başka birini bulup bana söyleteceğim."

Ayağını yere vurdu. "Beni rahatsız etmeyi bırak. Benim hayatım seni ilgilendirmez."

Ona gülümsedi. "Kızdığın zaman çok tatlı oluyorsun." Sonra kasıtlı olarak yan kapıya doğru yürüdü ve kadının bakışlarını sırtında hissetti.

Yargıç Hayes öne doğru eğildi ve Cheryl'e kaşlarını çatı. "Yine karşılaştık, Bayan Buckley. Şimdiye kadar genç bir adamın sizi kendisiyle evlenmeye ve yuva kurmaya ikna edeceğini sanıyordum. Ama çoğu erkek daha uysal kadınları tercih eder."

"Yargıç Hayes, sözleriniz mahkeme salonunda uygun değil. Benim özel hayatım sizi ilgilendirmez."

"Ah, evet, ellerimi tekrar tokatlatacağım," diye şaka yaptı.

Yaşlı adam açık cinsiyetçiliği nedeniyle hiçbir tepkiyle karşılaşmayacağını biliyordu ve onunla bu tür bir alışverişten keyif alıyordu. Cheryl dilini ısırdı ve arkasından bir erkek sesi yükselince sıçradı.

"Sayın Yargıç, konuşabilir miyim?"

Yargıç Hayes gözlüklerini taktı ve mahkeme salonunun arka tarafına doğru baktı. Cheryl bir an için gözlerini kapadı. Blaze, çok yerinde takma adının timsali, uzun boylu duruyordu ve yaşlı

adama bakarken güçlü ve muhteşem görünüyordu.

"Adın ne?" diye sordu Yargıç.

"Ben Teğmen Heath Kenyon, bir donanma subayı ve Bayan Buckley'nin nişanlısıyım."

Yargıç Cheryl'a baktı. "Bana söylemedin." Blaze'e başıyla işaret etti. "Ne söylemek istiyorsun?"

"Nişanlım çok iyi bir avukat. İşine hayranım ve ondan asla mesleğini değiştirmesini istemem. O da benden yaptığım işi değiştirmemi kesinlikle istemezdi."

"Humph! Siz gençler benim zamanımdan çok farklısınız. Dünya değişti ve ben bunu onaylamıyorum," diye tersledi.

"Her zaman değişiklikler olur. En zeki yaşlı insanlar bunu kabul eder ya da en azından uyum sağlar."

Mahkeme salonundaki gardiyanlar sesli bir şekilde soludu ve sırtımlarını engellemeye çalıştı.

Cheryl yumruğunu sıktı ve ona ters ters baktı.

"Her kimsen, mahkeme salonumdan çık."

"Geçiş iznim var, Sayın Yargıç."

"Pas ver, kırımın kenarı." Muhafızlara döndü. "Onu dışarı çıkarın."

Muhafızlar Blaze'e baktı, şüphesiz onun geniş omuzlarını ve geniş bacak duruşunu fark etmişlerdi. Birbirlerine baktılar. "Geçiş kartını daha önce gördük, Sayın Yargıç. Burada kalmasına izin verildi." Uzun boylu gardiyanın yüzü konuştuğundan sonra kızardı.

"Koca seçiminizi hiç beğenmedim, Bayan Buckley. Şu işi bitirelim. Bu davranışınızı baş yargıca rapor edeceğim ve siz teğmeniniz bir daha mahkeme salonuma giremeyeceksiniz."

Mahkeme işleri başladığında, her zamanki kadar uzun sürmedi. Cheryl davasını hazırlamak için çok erken olduğunu savunsa da duruşma bir ay içinde başlayacaktı.

Gardiyanlar mahkûmu odadan çıkarırken o da kâğıtlarını bir araya topladı. Avukatı ona doğru yürüdü.

"Nişanlın davama yardımcı oldu. Yargıç Hayes bana karşı daha anlayışlı olacak çünkü sana kızgın. Yardımın için teşekkürler."

"Müvekkilinizin kardeşini hapse attım, Lucas Zaiden'ı da hapse göndereceğim. İzle ve gör."

"Dikkatli ol. Bir sürü tehlikeli insanı çıldırttınız."

"Beni tehdit mi ediyorsun?"

"Hayır, sadece dostça bir uyarı. Yaralandığını görmek istemem. Ya da daha kötüsü."

Cheryl öne doğru eğildi ve çenesini kaldırdı. "Beni tehdit ediyorsun. Dikkatli ol, yoksa seni hapse attırırım."

Blaze konuşana kadar onun arkasında olduğunu fark etmemişti. "O anın sıcaklığıyla nişanlım istemediği şeyler söylemeye meyillidir. Onu dikkatli olması konusunda uyardığın için minnettarım. Ama"-sesi sertleşti-"onun güvende olması konusunda endişelenmene gerek yok. Onun her zaman korunacağından emin oluyorum."

"Güzel." Adam yakasını çekti ve yüzü kızardı. Mahkeme salonundan hızlı adımlarla çıktı.

Blaze öne doğru eğildi ve Cheryl'ın kulağına fısıldadı, "Düşman edinme konusunda yeteneklisin."

Cheryl onunla yüzleşmek için döndü ve göğsüne bastırdı. Adam hareket etmedi. "Sen bir yalancısın. Ben senin nişanlın değilim."

"Daha sonra, özel olarak konuşuruz. Daha bu sabah aklıma gelen bir önerim var. Bu akşam seni evime götüreceğim ve bizim için akşam yemeği pişireceğim."

"Kabul edeceğim çünkü benim de size birkaç talimatım var."

Adam onun gözlerinin içine baktı ve Cheryl kalbinin çırpındığını hissetti. *Adam çok yakışıklıydı.*

"Size ofisinize kadar eşlik edeceğim, sonra da yapmam gereken birkaç telefon görüşmesi var."

"Oraya vardığımızda yolumdan çekilin. Çok meşgul olacağım, özellikle de bu akşam hiç iş yapamayacağım için."

"Olur. Eminim Bay Putnam boş bir ofisi kullanmama izin verecektir."

"Her neyse." Evraklarını topladı ve hızlı adımlarla adliyeden çıktı. Ama Blaze'in bakışlarının onu geri dönene kadar takip ettiğini hissetti.

Ofisine girdiğinde derin bir nefes aldı. Blaze, artık onu düşünmekten hoşlanıyordu, kesinlikle mahkeme salonunda bir yangın başlatmıştı. Şu andan itibaren yargıca karşı özellikle nazik olmalıydı. Belki bugün olanları unutturdu.

Bunun için fazla şansımız yok. Yargıç hiçbir şeyi unutmaz.

Sandalyesine çöktü ve alnını ovuşturdu. Biraz rahatlaması gerekiyordu, yoksa akşam yemeğinden önce migreni tutacaktı. *Nişanlımın aklına her ne fikir geldiyse, bunu başkalarının önünde bana söylemeden önce duymak istiyorum.* Cheryl kendi kendine kıkırdadı. *Kayla'ya bu sabah olanları anlatana kadar bekle. Çok gülecek.*

Blaze ve patronunun ısrarı üzerine geç bir öğle yemeği yedikten sonra baş ağrısı geçti. Davayla ilgili kâğıtları inceledi ve daha fazla araştırma yapması gereken yerleri işaretledi. Kendisine yardım eden dedektif Pete ile temasa geçecek ve ona bazı işler verecekti. Saate baktığında saat onu şaşırttı. Saat beşti. Öğleden sonra hızlı geçmişti ama biraz ilerleme kaydetmişti. Kapının çalınmasıyla sandalyesinde geriye yaslandı, gelenin hayatını zorlaştıran düşmanı olduğundan emindi.

"Akşam yemeği için evime gitmeye hazır mısın, yoksa önce senin evinde durup üstünü değiştirmek ister misin?" Blaze onun ofisine adım attı. Boşluğu dolduruyor ve kadının nefesini kesiyor gibiydi. *Yakışıklı bir şeytan olduğunu kabul ediyorum ama ona yaklaşmama izin vermeyeceğim. Çok iri ve çok otoriter.*

"Dairem yakın. Üstümü değiştirip daha rahat etmeyi tercih ederim." "Aynı şeyi evde de yapmak niyetindeyim."

"Nerede yaşadığınızı ve neye benzediğini görmek ilginç olacak."

Ofisten çıkarken elini kızın beline koydu. "Şaşırabilirsin."

Blaze onun önünden apartman dairesine girdi. "Ben bütün odalara bakana kadar kapıda bekle." Pencereleri, dolapları, ev ofisi haline getirdiği bir yatak odasını ve banyoları kontrol etti. Koridorla bağlantılı banyoda ve yatak odasına gitmesi gereken kapalı bir kapıda kadının kokusu etrafını sarmıştı. Henüz oraya girmemişti. Sonra daha yakından baktı ve koridora çıktı.

"Buraya gelin lütfen." Kız yanına geldiğinde, "Rujunu tezgahın üzerinde mi bıraktın?" diye sordu.

Tüm odalarınızın derli toplu olduğunu fark ettim, bu yüzden bu yersiz görünüyor."

"Hatırlamaya çalışıyorum." Banyoya girdi ve etrafına bakındı. "Hiç sanmıyorum. Benim alışkanlığım sağ taraftaki çekmeceye bırakmak. Haklısın. Bazı arkadaşlarım bana temizlik manyağı der."

Ruja uzanmaya başladı ama adam onu durdurmak için elini tuttu.

"Dokunma ona. Bana bir kaşık ve küçük bir plastik torba getir."

Blaze duş perdesini omzuyla geri çekti. Diğerleri gibi pencere de kilitliydi.

Arkasını döndüğünde, istediğı eşyalar elindeydi. Elleri titriyordu. "Bu benim daireme girdikleri anlamına mı geliyor?"

"Eğer rujunuzu çekmecedey bıraktıysanız, korkarım ki öyle. Parmak izi kiti getirmesi için bir arkadaşımı arayacağım, böylece parmak izlerinizi ve sizinkilerle uyuşmayanları kontrol edebiliriz. Bu bize buraya başka birinin girip girmediğini kesin olarak söyleyecektir.

"Seninkini de kontrol etsen iyi olur."

"Yaparım. Git kahveyi koy ve sonra otur. Biraz solgun görünüyorsun."

"Evime yabancı birinin girmiş olabileceğini düşünmek tüylerimi ürpertiyor. Ama içeri nasıl girdiler?"

"Her seferinde bir soru." Gölge'yi aramadan önce onun koridorda yürüdüğünü duyana kadar bekledi. İlk çalışta cevap verdi.

"Ne var ne yok?" Shadow sordu. "Bir süreliğine dışarı çıkmak ister misin?"

"Dışarıdaydım. Küçük bir sorunum var. Evde parmak izi kitiniz var mı?"

"Elbette, yakınlarda bir tane bulunduruyorum. Her şeye hazırlıklı olmak isterim."

"Bana getirmeye ne dersin?" Blaze ona adresi verdi.

"Başın belada mı, dostum? Diğer adamlardan birkaçını alıp yanımda getirmemi ister misin?"

"Henüz değil."

"Tamam. Blaze, değil mi?" Alay etti. "Sana mükemmel uyuyor. Her zaman bir ateş fırtınasının ortasındasın."

Blaze güldü. "Bu isme alışmaya başlıyorum. Cheryl ile tanıştın. Bana sık sık Blaze der."

Shadow'a Cheryl'in adresini verdi.

"Bir saat içinde orada olacağım."

Banyodan çıktı ve Cheryl'in mutfakta oturduğu yere gitti. "Shadow'u aradım. Onunla tanıştığını hatırlıyor musun?"

"Evet. Neden onunla konuşma ihtiyacı duydunuz?"

"Parmak izi kitini getirecek. Eşyalardan temiz parmak izi almakta iyidir. Parmak izlerimizi alabilir ve kapı kollarını, rujlari ve pencereleri kontrol ederek birinin evinize nasıl gireceğini bilip bilmediğini anlayabilir."

"Evimde kendimi hep güvende hissettim. Bir yabancınn zorla girmiş olabileceğı fikrinden nefret ediyorum."

"Cheryl, zor ve tehlikeli bir yol seçtin. Bu adamlar sana zarar vermeye çalışmaktan vazgeçmeyecekler. Patronlarını geri istiyorlar. Bir gecelik çanta hazırla. Parmak izleriyle ilgili cevapları alana kadar burada uyuyamazsın ve bu da en erken yarın olur."

Başını salladı ve yatak odasına yöneldi. Heath onu takip etti.

"Sen olmadan da çantanı hazırlayabilirim," diyerek onu kapıda durdurdu.

Mutfağı geri dönmek için dönmüştü ki kızın çığlığını duydu. Koşarak geri döndü ve odaya girdi. Cheryl elinde yırtık pırtık giysileriyle yere oturdu.

"Kıyafetlerim paramparça oldu." Gözyaşları yüzünden aşağı akıyordu.

Blaze onu kucağına aldı ve oturma odasına götürüp kucağına oturttu. "Bunu yapanı bulacağız ama biz bulana kadar burada kalamazsın. Shadow buraya gelip işini bitirir bitirmez seni evime götüreceğim." Kız başını kaldırıp konuşmaya başladığında, adam parmağını kızın dudaklarına götürdü. "Tartışmak yok. Bunu her seferinde bir gün yapacağız."

Shadow geldiğinde, Blaze hâlâ Cheryl'ı kollarında tutuyordu. "Cheryl yaralandın mı?" Gölge sordu.

"Sadece içerde."

Gölge başını salladı. "Bu en kötüsü olabilir. Nereden başlayayım

Heath?" "Bu Blaze," dedi Cheryl. "Yanında bir sürü sorun getiriyor."

Gölge kıkırdadı. "Evet, hanımefendi. Kesinlikle öyle, ama her zaman değil. İş halledeceğim.

Seni buradan götürmemiz gerek."

"Bu gece benimle eve geliyor." "İyi fikir.

Nereden başlamamı istersin?"

"Ön kapı, sonra banyo, dolabı ve kıyafetleri. Parmak izlerimizi en son alabilirsin." "Olur."

Cheryl onun kucağından kalktı. "Belki çekmecelerimde giyecek bir şeyler vardır. En azından

üstler ve şortlar." Yatak odasına doğru gitmeye başladı.

"Bir dakika, bulaşık yıkamak için plastik eldiveniniz var mı?" "Evet,

bir çift alıp giyeyim."

Shadow'un işi uzun sürmedi. Eşyalarını üsse götürmek için ayrıldı ve Heath Cheryl'ı evine bıraktı.

Etrafına ilgiyle baktı. "Mahallenizi beğendim. Uzun meşe ağaçları ve güzel çimler evleri tamamlıyor."

"Bu bölgede birkaç SEAL yaşıyor. Bazıları benim ekibimden, birkaçı da diğer ekiplerden. Biz yokken eşlerimizin sık sık kontrol edilebileceğini bilmek hoşumuza gidiyor. Gittiklerinde aynı şeyi diğer ekip için de yapıyoruz."

"Neden biri onları rahatsız etsin ki?"

Heath yavaşladı ve garaj yolundan sola döndü. "Bu dünyadaki tüm bu çılgınlıklar neden oluyor? İhtiyacımız olan son şey biz yokken ailelerimiz için endişelenmek."

"Ama senin bir ailen yok. Neden burayı satın aldın?"

"Arkadaşlara yakın olmak için. O zamanlar birine evlenme teklif edebileceğimi düşünmüştüm." "Ah, seni başkası için terk eden aptal kadın."

"Neden aptal diyorsun?"

"Onunla ilgilendiniz. Bulduğu kişinin daha yakışıklı olduğundan ya da ona daha iyi bakacağından şüpheliyim."

"İltifatınız için teşekkürler ama para güçlü bir motivasyon kaynağıdır ve yeni erkek arkadaşının hem eski hem de yeni parası var."

"Çok çekici olmalı."

"Onun hakkında konuşmayalım. Sana evimi göstereyim."

CHAPTER 7

Heath kapının kilidini açtı ve Cheryl'i içeri aldı. Bavulunu koridora taşıdı. Geri döndüğünde Cheryl'i mutfakta buldu.

"Etrafa bakmadan duramadım. Harika bir mutfığınız var ve mutfığın yanındaki aile odası tüm alanı ev gibi gösteriyor."

"Zevkim seni şaşırttı mı?"

"Evet, modern, telaşsız bir apartman dairesi daha uygun görünüyor. Buradayken bakım yok, görevdeyken de endişelenecek bir şey yok."

"Çoğumuz mahallelerde yaşamayı severiz, özellikle de yakınlarda başka SEAL'ler yaşıyorsa." "Neden?"

"Yaşadıklarımızdan sonra sessiz bir yerin normalliğine ve sıcakkanlılığına ihtiyacımız var."

Cheryl mutfaktan çıktı ve aile odasındaki geniş, rahat sandalyelerden birine oturdu. Pencereden dışarı baktı.

Heath onun yanında diz çöktü. "İyi misin?"

"Etrafınızda bu kadar çok alan varken yalnızlık çekmiyor musunuz?"

Omuz silkti. "Bazen, ama çoğunlukla beni rahat hissettiriyor. İçeride ya da dışarıda bacaklarımı uzatabiliyor, istersem mahremiyete sahip olabiliyor ya da komşularımı ziyaret edebiliyorum."

"Çok dışarıda yemek yer misin?"

"Ara sıra, ama yemek yapmayı severim ve annem evden ayrılmadan önce kardeşimin ve benim iyi birer aşçı olmamızı sağladı."

"Ama sadece kendiniz için yemek pişirirken çok zahmetli oluyor."

"Yemek pişirirken rahatlıyorum. Hazırlıkları yapmak zihnimi boşaltmama yardımcı oluyor ve pişen yemeğin harika aroması iştahımı açıyor." Ona doğru baktı. "Seni ne rahatlatır? Yoksa her zaman bir buharlı silindir gibi mi dolaşırsın?"

"Bu güzel bir soru. Aces'e gitmek beni rahatlatıyor. Dans etmeyi ve şakalaşmayı seviyorum." "Peki ya özel zamanların?" Heath ısrar etti.

Cheryl ayağa kalktı ve pencereye doğru yürüdü. "Çok daha küçükken arka bahçemizdeki büyük akçaağacın altında kitap okumayı severdim. Kocaman bir bahçemiz vardı ve babam Kayla ve benim için bir oyun evi yaptırmıştı. Orada sık sık oynardık."

"Çok yakınsınız. Neden San Diego'da birlikte bir ev tutmadınız?"

"Üniversitedeyken birlikte yaşıyorduk. Daha sonra San Diego'ya taşındığımızda, işimize daha yakın bir yer istediğimize ve kendi başımıza olmayı denemeye karar verdik."

"Tartıştınız mı ya da aranız bozuldu mu?"

Cheryl kaşlarını çatarak ona doğru döndü. "Neden bu kadar çok soru soruyorsun?"

"Çünkü söylemediğin her ne varsa seninle, benimle ve senin korunmaktan hoşlanmamanla ilgili."

"Kişisel duygu ve düşüncelerimi pek çok kişiyle paylaşmıyorum."

Heath ellerini kızın yüzünün iki yanına koydu ve başını yukarı doğru eğdi. "Bir gün, umarım duygularını ve düşüncelerini paylaştığın o birkaç kişiden biri olurum ve ben de benimkileri seninle paylaşırım."

"Neden umursuyorsun?" diye fısıldadı.

Eğildi ve dudakları onunkilere değdi. "Emin değilim." diye fısıldadı. Onun sıcak bedenini kollarının arasına aldı. *Bunun ne kadar doğru bir his olduğunu dile getirirsem ikimizi de korkuturum.*

Cheryl'in kolları yavaşça ona sarıldı ya da ulaşabildiği kadar uzandı. Yıllardır kendini hiç bu kadar sıcak ve güvende hissetmemişti. Başı adamın göğsüne gömüldü ve parmakları onun gevşek saçlarında gezindi.

"Mutfağa gidip bize yiyecek bir şeyler hazırlasam iyi olacak." Heath onun yüzünü yukarı doğru eğdi ve dudaklarını onunkilere değdirdi. "Yemeğimizi yirmi dakika içinde hazırlarım. Ben yemek hazırlarken sen de evi gezmeye ne dersin? Eşyalarını misafir yatak odasına koydum, koridorun sonundaki üçüncü kapı, solda."

"Teşekkürler. Gidip makyajımı tazeleyeyim."

Misafir odası onu şaşırtmıştı. Renkler nötrdü, gri ve arduvaz mavisi. Perdeler uyumlu ve halı yumuşak bir griydi. *Acaba evi annesi mi yoksa kız arkadaşı mı dekore etmişti? Davetkâr ve dinlendirici.*

Bavulunu boşalttıktan sonra perdeyi geri çekerek dışarı baktı. Heath'in arka bahçesi adama uygun görünüyordu. Uzun bir egzersiz havuzu vardı. Tek şeritli havuz kenar boyunca uzanıyordu. Bahçenin geri kalanında birkaç büyük ağaç ve yemyeşil bitkiler, yürüyüş yolları ve kesilecek çok az çim vardı. Havuzun yan tarafında küçük bir veranda vardı. Uzun çitler bahçeyi özel tutuyordu.

"Gördüğünüzü beğendiniz mi?"

Heath'in sesi onu yerinden sıçrattı. Döndü ve onunla yüzleşti.

Adam içeri girdiğinde, kadın geri çekildi. Onun varlığı odayı düşündüğünden daha küçük hissettirdi. "Hâlâ gerginsin." Elini uzattı. "Gel ve yemeğini ye, sonra istersen aile odasına geçelim ve yemek sonrası bir içkinin tadını çıkaralım. Ateşi yakarım, belki bedeninin rahatlar. senin zeki aklın."

"İyi bir plana benziyor."

Kapıda durdu ve onun yanına gelmesini bekledi. Ona her yaklaştığında karışık duygular yaşıyordu. Onun gümüş grisi gözlerine kısa bir süre baktı ve nabızı hızlandı. Onun hızlı nefes alışını duydu ve aceleyle koridordan aşağı indi.

"Acele etmenize gerek yok. Yemek sıcak kalacaktır."

Sözlerinin altında bir mizah sezdi. "Acıktım," dedi ve omzunun üzerinden baktı, ne kadar yakın olduğunu görünce şaşırdı.

Mutfağın yan penceresinin önündeki küçük masanın üzerine çatal bıçak takımlarını ve bardakları yerleştirmişti. "Eğer

Burası çok sıcak, bizi yemek odasına taşıyabilirim ama o masa bizim için çok büyük görünüyordu." "Bu iyi."

"Yemekleri tabaklarımıza koydum. Fırındalar. Bardakları buzla doldurup içine tatlı çay koyarsanız ben getiririm."

Onun güçlü ve kaslı vücuduna bakmaktan başka yapacak bir işi olduğu için rahatlamış hissederek iki bardağı aldı, buzları koydu ve çayı doldurdu.

Cheryl odanın içinde rahatça hareket eden Heath'i inceledi. Sık sık yemek pişirdiği belliydi. Kendisi için yapmaya alışmış birinin rahatlığı ve güveni vardı. Görünüşünün farkında değilmiş gibi bir hali vardı ve kendine güvenen, hükmedici bir havası vardı. Onunla tanıştığında ve mahremiyetini bozduğu için ona kızdığında bile, güçlü ve dürüst bir adam olduğunu hissetmişti. Adamın döndüğünü ve gözlerinde eğlenceyle gülümsediğini fark etti.

"Ne?"

"Birkaç dakikadır bana bakıp duruyorsun. Yüzüme bir şey mi bulaştı?"

"Hayır, ama ukala ve sana iltifat etmem için hazır görünüyorsun." Gülümsememek için kendini zor tuttu.

"Bekliyorum." Sırıttı. Rahat ifadesi her zamanki kararlı ve zorlu görüntüsünden o kadar farklıydı ki, bir an için sadece bakakaldı.

"Daha çok gülümsemelisin. Hadi yiyelim." Cheryl masaya doğru ilerledi ama adam uzandı ve onu sert göğsüne doğru çekti. "Bir dahaki sefere çok daha iyi bir iltifat bekliyorum." Gümüşü gözlerindeki pırıltı sert sözleriyle çelişiyordu.

Heath hafif klasik müzik çalan bir kanalı açtı. Cheryl konuşmadı. Yemeğin birçok lezzetli tadının tadını çıkardı ve çayını yudumladı. Yavaş yavaş gergin kasları gevşedi ve yorgun zihni gün boyunca yaşadığı birçok düşünce ve duygudan yavaşladı.

"Uykun mu geliyor?" Heath sordu. "Yemek boyunca hiç konuşmadın."

"Sen de öyle. Yemeğin ve atmosferin tadını çıkarıyorum." Sonra masanın etrafına baktı. "Tatlı alabilir miyim?"

Kahkahası güçlü göğsünden gürledi. Cheryl karşısındaki adama baktı. Adamın ona bu yönünü göstereceğini hiç düşünmemişti. Güçlü, sert savaşçının içinde saklandığını hiç görmediği bir adam.

"Özür dilerim. Sanırım muhteşem fiziğinizi kendinizi tatlılardan mahrum bırakarak koruduğunuzu düşündüm." "Hayır. Egzersiz yapmamın bir nedeni de ara sıra özel bir şeyler yiyebilmek."

"Şanslısın. Jackie dün gece yarım çikolatalı kek gönderdi ve ben hiçbirini yemedim."

Çok iyi bir aşçı ve fırıncıdır." "Bir parça alacağım."

"Kahveyle mi?"

"Hayır, bu beni uyanık tutar."

"Tamam, kahve yok. Belki soğuk süt?"

"Evet. Yardımcı olabilir miyim?"

"Ben halledebilirim. Aile odasına geç. Sen yatak odasındayken ateş yaktım ve orada müzik çalıyor."

Cheryl onun bir dolaba doğru yürümesini izledi. Heath'in uzun boylu, iyi şekillendirilmiş, atletik vücudunu görmek hoşuna gitmişti.

Omzunun üzerinden baktı. "Aile odasına mı gideceksin?" Kızarak başını salladı ve odadan çıkarken onun kıkırdadığını duydu.

Heath ona pastadan büyük bir parça kesti ve kendisi için de aynısını yaptı. Dondurucuda biraz vanilyalı dondurma vardı. Her tabağa bir kaşık koydu. Çalışırken, Cheryl ve kendisi hakkında aklına gelen fikri düşündü. Bu gece, o rahat ve açık görünürken, bu konuyu açmanın zamanı mıydı? Omuz silkerek tabakları aile odasına taşıdı. Ona düşüncelerini söylemeden önce gecenin nasıl geçtiğine bakacaktı.

Onun yanına gittiğinde, uyuyakalmıştı. Tabakları yan masanın üzerine koydu. "Cheryl, uyan."

Halsiz bir şekilde gözlerini açtı ve ona baktı. Bir an için kafası karışmış görünüyordu. "Her şey yolunda. Benim evimdesin, unuttun mu?"

"Çok derin bir uykudaydım."

"Uyandırdığım için üzgünüm ama pastanızın üzerindeki dondurma eriyor."

"Oh, ne kadar harika. En sevdiklerimden biri - çikolatalı kek ve dondurma." Doğrulup esnedi.

"Yatağında değilken uyuyakalmış olmama şaşırdım."

"Vücudun, işinden kaynaklanan tüm stresle ona ne kadar zarar verdiğini söylüyor."

"Biliyorum. Şimdilik müziği dinleyelim ve tatlımızın tadını çıkaralım."

Masanın diğer tarafındaki büyük sandalyeye oturdu ve oturduğuna da memnun oldu. Cheryl inledi ve kaşığını yaladı, sonra da tatlısını yerken inledi, ta ki adam sertleşene kadar. Boğazı sıkıştı ve yumuşak dondurmayı zar zor yutmayı başardı. Yapmak istediği şey onu kucağına almak, yatak odasına götürmek ve tatlılarının tadını çıkardığı gibi tatlı vücudunun tadını çıkarmak olduğunda, sandalyede oturmasını sağlamak için zor durumlarda sabırla ilgili tüm SEAL eğitimini aldı.

"Sen iyi misin?" Cheryl sordu. "Pastanı yemedin ve acı çekiyor gibi görünüyorsun." "İyiyim, sadece bacağıma kramp girdi." Tatlıyı yan masaya koydu. "Biraz yürüyeceğim."

Heath sürgülü cam kapıdan dışarı süzüldü ve geçen yıl tasarlayıp yaptığı patika boyunca yürüdü. Basamak taşlarını bahçenin ve ağaçların etrafından dolanacak şekilde yerleştirmişti.

Kahretsin, ona karşı bir şeyler hissediyorum. Ona ya da herhangi bir kadına çok yakın olmak istemiyorum. Dersimi aldığımı sanıyordum. Fikrimi ona sunarsam ve o da kabul ederse, onunla daha fazla birlikte olacağım ki bu hiç iyi değil. En azından ne sakladığını öğrenene kadar.

İçeri girdiğinde, tabağını yan masanın üzerinde, başını da koltuk minderinin üzerinde buldu. "Yine uyuyakalmışsın. Bir süredir iyi uyuyamadığından şüpheleniyorum," diye mırıldandı onu kucağına alıp koridora taşıırken.

"Yürüyebilirim," dedi ve ona bakmak için başını kaldırdı.

"Seni yatağına yatırıp gideceğim. Çok yorgunsun ve bir gün dinlenmeye ihtiyacın var. Ama bunun olmayacağını biliyorum."

"Bilgisayarınız var mı?" diye sordu adam onu orta boy yatağın kenarına oturturken. "Evet, evdeki ofisimde."

"Evden kendiminkini alana kadar bunu kullanabilirsem, devam için araştırma yapabilirim. İhtiyacım olan bazı arka planlar var ve bunları burada yapabilirim. Yorgun olduğumu kabul ediyorum ve biraz daha dinlenirsem daha verimli olacağım."

"Hmmm, bir zayıflığını kabul etmeni hiç beklemezdim." "Yorgun olmak bir zayıflık değildir."

"Genellikle senin içindir."

"Beni çok iyi tanıdığını sanıyorsun ama tanıımıyorsun." Kadın kaşlarını çatı.

Parmakları kızın alnında gezindi. "Unutma, kaşlarını çatmak kırılganlıklara neden olur," diye alay etti. "Ve gülümsemek sert yüzünüzü kırar."

"Sen de son sözü söylemeyi seviyorsun. Git uyu Cheryl ve alarmini kurma." Kadın konuşmaya başladı ve adam elini kaldırdı. "Onu çantana koyduğunu gördüm. Erken kalkıp koşacağım. Döndüğümde patronunu arayıp açıklayacağım."

"Yapmalıyım...."

"Hayır, dinlen. Bir kez olsun birinin sana yardım etmesine izin ver. Şimdi çıkıyorum ve koridoru geçip odama gidiyorum. "Korkarsan bağır ama merak etme, benden habersiz kimse bu eve giremez." Onu dudaklarından hafifçe öptü ve kapıya doğru yürüdü.

"Bunu neden yaptın?"

"Çünkü ben istedim." El salladı ve kapıyı arkasından kapatarak çıktı.

CHAPTER 8

A Bir yanı Heath'in onu korumasından zevk alıyordu ve öpücüğünü seviyordu. Ama daha önce de kandırılmıştı. Eski kocası nazik, sevgi dolu ve koruyucuydu. O, "Ben" dedikten sonraydı. "Carl'ın gerçek kişiliği ortaya çıktı.

Carl korumacı, kıskanç ve acımasızdı. Evliliğimiz bir yıl sürdü. Başka bir erkeğe asla güvenmeyeceğime, hatta yaklaşmasına bile izin vermeyeceğime yemin ettim. Aces Bar and Grill'e eğlenmek için gidiyordum ve onlardan birine güvenebileceğimi düşünmüştüm. Ama eşlerine ve kız arkadaşlarına karşı ne kadar aşırı korumacı olduklarını görmek beni endişelendiriyordu.

İçten içe, onlardan birinin bana yaklaşmasına izin vereceğimden de şüpheliydim. Ama bazen o kadar çok arkadaşımın evlendiğini gördükten sonra yaşadığım yalnızlık bana tekrar denemeyi düşündürüyordu. O kadar yorgunum ki beynim neden tüm bu anıları aklıma getiriyor bilmiyorum.

Banyoya gitti, makyajını sildi, dişlerini fırçaladı, pijamalarını giydi ve yatağa girip anında uykuya daldı.

Güneş ışığı onu uyandırdı. Cheryl yatakta aniden doğruldu ve komodinden saatini aldı. Saat dokuzdu. Yıllardır bu kadar geç uyumamıştı. Banyoya koştu, hızlı bir duş aldı ve bavuluna attığı egzersiz şortunu ve üstünü giydi.

Yüzünü yıkayıp dişlerini ve saçlarını fırçaladıktan sonra Cheryl kapıyı açtı. Evde hiç ses yoktu. Karnı guruldayınca mutfığa doğru yürüdü. Demlikte kahve bırakmıştı. Bir fincan doldurdu ve mikrodalgada ısıttı. Sonra kapalı bir tabağın altından çıkan bir not gördü.

Merhaba, Bay Putnam ile konuştum ve sonra koşuya çıktım. İstersen bugün ve yarın benim evimde çalışabileceğini söyledi. Shadow erkenden geldi ve ne bulduğunu anlattı. Markete gidip bizim için yiyecek alacağım. Döndüğümde, düşünmeniz için bir önerim var.

Notun altına "Blaze" yazdığını görünce gülümsedi.

Cheryl notu tezgâha geri koydu ve Shadow'un parmak izleri hakkında ne bulduğunu merak etti. Peçetenin altına baktı ve iki yaban mersinli kek buldu. Onları ve kahvesini alıp dışarıda oturmaya gitti. Yine güneşli bir gündü ve yakındaki ağaçlarda kuşlar cıvıldıyordu. *Sıcak kahve ve kek, bundan iyisi olamaz. Neredeyse yeni bir kadın gibi hissediyorum.*

Yemeğini bitirmiş ve bir kapının açıldığını duyduğunda gözlerini kapatmıştı. İçini bir korku ürpertisi kapladığında kırılğan sükûneti bozuldu.

"Benim," diye seslendi Heath.

Sıkıca tuttuğu nefesini bıraktı. "Bir dahaki sefere daha erken bağır."

Adamın ayak seslerinin kendisine doğru geldiğini duydu. Üniformasını giymişti. "Üsse gitmişsin." "Evet. Koşumdan sonra dükkâna gitmeden önce bazı işleri halletmem gerekiyordu." Heath de ona katıldı.

onu küçük masaya oturttu. "Bahçemi nasıl buldunuz?"

"Bir kapının açıldığını duyana kadar güzel ve huzurluydu. Bir dahaki sefere hemen bağır." "Yapacağım. Bu sabah çok daha iyi bir ruh halinde görünüyorsun."

"Öyleyim ama parmak izlerini duymak için sabırsızlanıyorum." "Birisi dairenize girmiş."

Vücudu şok içinde kaskatı kesildi. Boğazını sıkarak "Nasıl?" diye sordu.

"Eviniz bir süre önce, şimdiki kadar iyi güvenlik kilitlerinin olmadığı bir zamanda inşa edilmiş. Evinize giren kişi ya kilidinizi açmayı ya da anahtarınızın bir kopyasını almayı başarmış. Evlere girme konusunda bazı becerilere sahip olmalı. Anahtarınızı nerede saklıyorsunuz?"

"Çantamda. Her zaman yanımda."

"Mahkeme salonunda mı?"

"Evet."

"Ve her saniye izliyorsun?"

Omuz silkti. "O kadar sık değil. Korumalar ve diğer avukat, bazen de müvekkili orada oluyor. Çantama girmeye çalışsalar biri onları görür."

"Düşünebilirsiniz, ama bahse girerim bu ekip anahtarınızı alması, bir kopyasını çıkarması ve siz mahkeme salonundan ayrılmadan önce iade etmesi için bir kişiye ödeme yapmıştır."

"Bu neredeyse imkansız."

"Katılıyorum, ama bahse girerim olan buydu. Yargıcın ofisine gitmek için herhangi bir zamanda ayrıldınız mı?" "Sadece birkaç dakikalığına dışarı çıktığımda çantamı mahkeme salonunda bırakırım. Etrafta başkaları da var, Dediğim gibi."

"Sonuç olarak, daireniz güvenli değil."

"Nerede yaşamamı önerirsiniz, bir otelde mi?"

"İşte bu noktada benim fikrim devreye giriyor. Dün gece bundan bahsetmeye başlamıştım ama mantıklı düşünemeyecek kadar yorgundun."

"Neden tereddüt ediyorsun ve bana bu kadar sert bakıyorsun?"

"Başladığımda, tüm planı açıklayana kadar beni durdurmayın."

Cheryl başıyla onayladı ve Heath öne doğru eğildi. "Evlenmemizi öneriyorum." Cheryl ağzını açtığında Heath elini kaldırdı. "Unutma, bırak da bitireyim."

"Eğer evlenirsek seni koruyabileceğim başka birçok yol var. Evlenene kadar hepsini açıklayamam ama seni temin ederim ki bu iyi bir fikir. Ben de evlenmek istemiyorum ama bu sadece sen güvende olana kadar sürecek." Uzaklara doğru baktı. "Sonra boşanabilir ve yollarımızı ayırabiliriz."

"Evlenmek beni güvende tutmanın zor bir yolu değil mi?"

"Bu fikir aklıma geldiğinde ben de aynı şeyi düşünmüştüm. Ama seni korumanın standart yollarından hiçbirini kabul etmeyeceksin."

"Bunu kabul edeceğimi sana düşündüren nedir?"

"Çünkü her ne kadar korkmadığını ölümüne inkar etsen de korkuyorsun. Eğer bu fikir hoşuna gitmiyorsa, o zaman amcanın kendini nasıl koruduğunu anlat bana. Ne tür davalar aldığına baktım ve sana çok benziyor."

Kendisini bile şaşırtan Cheryl ağlamaya başladı. Bir damla gözyaşı yüzünden aşağı aktı. Heath ayağa kalktı ve onu kucağına oturttu. Kollarıyla onu sıkıca sardı. "Anlat bana. New Orleans'a gittiğinizde önce amcanıza, sonra da size neler olduğunu anlatmak size yardımcı olabilir."

"Kimse hikayenin tamamını bilmiyor. Korkunç anıları hatırlamak istemedim."

"Olanlar hakkında üvenebileceğın biriyle konuşmalısın. Umarım bana yeterince üvenebilirsin ve belki de yaptığın şeyi neden yaptığını anlayabilirim." Sessiz bir vurguyla konuştu.

Cheryl konuşmaya çalıştı. Gözyaşları sesini boğuyordu. Sonunda, kırık bir fısıltıyla, "Bana biraz zaman ver. Önce yürümem, egzersiz yapmam, bir şeyler yapmam gerek."

"Seni sahile götüreceğim. Bugün sessiz ve huzurlu olacak. Yerli halkın çoğu işte olacak. Yanında yürüyeceğim ama düşüncelerini rahatsız etmeyeceğim."

"Senin orada olman bile beni rahatsız edecek."

"Bir mesafe geriden takip etmeme ne dersin? Ben hızlı bir koşucuyum. Eğer biri size yaklaşırsa, hemen yanınızda olabilirim."

Yüzünde kısa bir gülümseme belirdi. "Aldığım en iyi teklif bu mu?" "Evet."

"O zaman ben alırım. Bunu izin günü olarak işaretleyeceğim." "Sanırım patronun onaylayacaktır."

Birkaç dakika içinde yola koyuldular. Cheryl'ın beyni, tekerleğini döndürmeye çalışan bir hamster gibi aşırı yüklenmiş gibiydi. Heath ona evlenme teklif etmişti ama bu geçici bir durumdu.

Ya ikimizden biri diğerine karşı bir şeyler hissederse? Eğer böyle bir şey olursa, bu büyük bir karmaşa olur. Acaba kime aşık olmaktan korkuyorum, ona mı yoksa bana mı?

Heath, "Orada sessiz duruyorsun," dedi ve ona doğru baktı.

"Sayende şaşırtıcı bir sabah geçirdim. Düşünmem gerek."

Heath arabayı sahile yakın bir park yerine çekti. "Anlıyorum. Sana bir yük bıraktım." Kamyonetinin bagaj kapağını açtı ve bir battaniye ile iki sandalye alıp yere koydu, sonra da küçük bir soğutucu çıkardı.

"Daha sonra konuşmak ve bir şeyler içmek isteyebileceğimizi düşündüm." "Bana uyar. Yerleşelim ve yürüyüşümüze başlayalım."

Dalgalar yumuşak bir şekilde kumlu kıyıya vurdu ve hafif bir esinti Cheryl'ın saçlarını karıştırdı. Tuzlu havadan derin bir nefes aldı. Önce hızlı hızlı yürüdü, sonra yavaşladı. Boynu ve omuzları yavaş yavaş gerginliğini kaybetti.

Uzun zamandır ilk kez rahatladım. Heath geride kalıyor ve anlayışını takdir ediyorum. Ne kadar yürüdüğümden emin değilim ama durmak istemiyorum.

Uzakta, Cheryl kendisine doğru koşan bir figür gördü. *Muhtemelen bu güzel günün tadını çıkarmak için dışarı çıkmış bir koşucuydu*, ancak adam yaklaştıkça, mantıksız bir korku gerginliğini geri getirdi.

Kadın Heath'i görmek için döndüğünde, Heath sadece birkaç adım ötede koşarak onu şaşırttı. Adam onun önünden geçmeye devam etti. Adam durdu ve arkasına doğru uzandı, ama Heath daha hızlıydı. Onun yanında bir silah olduğunu bilmiyordu ama vardı. Silahı koşucuya doğrulttu. Cheryl iki adamın birbirlerine bakışlarını izledi. Heath'in rüzgârla taşınan sesini duydu.

"Eğer silahını çekersen, ölü bir adamsın. Patronuna, her kimse, Cheryl Buckley'nin benim kadını olduğunu ve ona zarar vermeye cüret eden herkesi bulup yok etmek için dünyanın öbür ucuna gideceğimi söyle. Anlaşıldı mı?" Sesi acımasızca sertleşmişti ve taleplerine itaat edileceğinden emin bir şekilde konuşuyordu.

Diğer adam başıyla onayladı ama dönerken Heath'e parmağını gösterdi. Bir silah sesi duyuldu ve adam sıçrayıp yere düştü, sonra da kendini toparlayıp Heath'ten olabildiğince hızlı koşmaya başladı.

Heath Cheryl'e doğru geri geri yürümeden önce kurşunu aradı ve buldu.
Cheryl, "Birinin silah sesi duyunca polisi arayacağı kesin," dedi.

"Onları kendim ve Kaptanım için arayacağım." Eşyalarını almak için durdu. Heath Cheryl'e işaret etti. "Kamyona bin."

İçeri girdikten sonra telefon görüşmeleri yapmaya başladı, bir yandan da tetikte durup etrafı gözetliyordu.

Cheryl onu düşman olarak görmek istemediğini itiraf etmek zorundaydı. Ona saldıranla karşılaştığında çok korkutucu olmuştu. "Bana kızmanı istemem," dediğinde Heath telefonda yeni çıkmıştı.

Heath yüzünü ona döndü. "Seni korkuttum mu?"

"Biraz, ama benim tarafımda olduğunu biliyordum, yoksa beni korkuturdun. O adamın olabildiğince hızlı kaçmaya çalıştığını görmek hoşuma gitti. Umarım bu çete için caydırıcı olur."

"Buna güvenmeyin. Bu adamları daha kararlı hale getirmiş olabilirim."

"Beni korkutmaya çalışıyorsun, bu yüzden korunmak için geçici bir evliliği kabul edeceğim."

Cheryl'in sözleri Heath'in tüylerini diken diken etti. Uzaklaştı ve ön pencereden dışarı baktı. Sonra derin bir nefes aldı ve yüzünü ona döndü.

"Sözlerimi iyi dinle. Senin benimle evlenmek istemediğin kadar ben de seninle evlenmek istemiyorum. Artık buna bir son verebiliriz." Devam etmeden önce dişlerini sıktı.

"Kabul etsen de etmesen de, seni güvende ve hayatta tutmaya çalışıyorum. O kelimeyi söyle ve ben ve arkadaşlarım sana yardım etmeyi bırakalım. Herkesle ve her durumla başa çıkabileceğine dair inatçı inancını sürdürebilirsin.

"Evime gideceğiz, eşyalarını alacağız ve sonra seni başka bir temas olmadan eve götürebilirim. Bunu bir düşün. Korunmak için benimle evlenip evlenmeyeceğine karar verebilirsin.

"Yasal olacak ama her şey bittikten sonra çabucak boşanabiliriz. İkimiz de fikrimizi değiştirmedığımız sürece herhangi bir evlilik hakkına sahip olmama konusunda anlaşabiliriz, yani bu konuda evliliğimiz için endişelenmemize gerek yok." Bir nefes aldı ve arkasına yaslanıp okyanusa baktı. Cheryl'e baktığında, o da pencereden dışarı bakıyordu. Heath sahildeki park yerinden çıktı ve arabasını evine doğru sürdü. Söylediklerini düşünmesi için ona izin verdi.

Garaj yoluna park ettikten sonra, ona dışarı çıkmasında yardım etti ve yedek anahtarını uzattı. "Sen eve gir. Ben birkaç dakikalığına Gordy'yi ziyaret edeceğim. Döndüğümde bana ne karar verdiğini söyleyebilirsin."

Heath arkasına bakmadı, ama onun kapıya gidip içeri girdiğini duydu. Kilitlerin yerine oturduğunu duymak için bir dakika bekledi. Sonra sokağın karşısındaki Gordy'nin yerine doğru yürüdü.

Gordy kapıyı açtı. "Selam, dostum. Ne var ne yok?" dedi. "Sinirli görünüyorsun. Bahse girerim Blaze bugün çıkmıştır."

"Evet, Cheryl bana Heath demeye geri döndü ama hayatını kurtarmak için Blaze'e ihtiyaç vardı." "Ne oluyor be? Otur ve bana neler olduğunu anlat."

"Jackie evde mi?"

"Hayır, o ve bazı eşler yakışıklı bir film yıldızının oynadığı bir filmi izlemeye gittiler. Ona buna neden ihtiyaç duyduğunu sorduğumda sırtarak, 'Hâlâ tüm erkek film yıldızlarından daha yakışıklı bir kocam olduğunu hatırlatmak için' dedi.

Gordy gülümseyerek, "Böyle bir yorum karşısında ona sarılmak ve teşekkür etmek dışında söyleyebileceğiniz bir şey yok," dedi.

"O harika biri. Sen şanslı bir adamsın."

"Öyleyim ama şaka yaptığım için özür dilerim. Yüzünüze bakarak ciddi sorunlar olduğunu söyleyebilirim."

"Evet, var," diye açıkladı Heath sahilde olanları. "Onunla daha önce bir plan üzerinde konuşmuştum, böylece konuşlanmak zorunda kalırsak daha güvende olacaktı. Bunu düşünmek istedi. Sahile gittik ve o yürürken, ben de biraz gerisindeyken, bir adam belirdi. Adama doğru koştum ve silahımla onunla yüzleştim."

"Kahretsin, yine başın belaya girecek."

"Boş ver onu. Cheryl, davranışımın başkalarının ona zarar vermeye çalışmasını engelleyeceği için rahatladığını ifade etti. İşte o zaman ona çıktım. Hayatının tehlikede olduğunu ama ona yardım etmeyi bırakmamızı isterse, gelecekte olacaklardan kendisinin sorumlu olacağını söyledim."

"Vay canına. Cheryl hangi fikri düşünmek istedi?"

"Ona evlenme teklif ettim."

Gordy arkasına yaslandı. "Dostum, bu sözleri senden duyacağımı hiç düşünmezdim."

"Çete çökertilene kadar güvende olabileceğini düşündüğüm tek yol buydu."

"Tex ona şu anda tek başına sahip olduğundan daha fazla koruma sağlayabilir. Karısı kabul etmedikçe bunu yapmayacaktır, o yüzden bu fikri neden düşündüğünü anlıyorum. Ya sana aşık olur ve boşanmak istemezse?"

Heath omuz silkti, "O zaman ondan boşanırım."

"Gülmemeye çalışıyorum ama evlendiğin ve bunu senin önerdiğin fikri bunu zorlaştırıyor. Erkekler bunu duyana kadar bekle."

"Ben Blaze olacağım. Tepkimden hoşlanmayabilirler."

"Şaka bir yana, işe yarayabileceğini düşündüğüm tek fikir bu."

"Eve gidiyorum, eşyalarını toplamış mı yoksa benimle konuşmak için bekliyor mu diye bakacağım."

Heath sokağı geçip evine doğru yürürken Gordy, "İyi şanslar," diye bağırdı.

Heath ikinci anahtarıyla içeri girdi ve Cheryl'i aradı. Onu bahçede uzaklara bakarken buldu. Onun önüne oturarak öne doğru eğildi.

"Toplandın mı?"

"Hayır," dedi alçak bir sesle. "Söylediklerinin doğru olduğunu biliyorum. İnatçı ve aptalca davrandım." Doğrudan ona baktı. "Hayatımı kurtardığın ve beni birçok kez zarardan koruduğun için teşekkür ederim."

"Korunmayı reddetmeniz bir nedeni olmalı." "Tahmin ettiğiniz gibi, Charles Amcamla ilgili."

Heath onun yutkunduğunu ve gözyaşlarıyla mücadele ettiğini gördü. Ayağa kalktı ve elini uzattı. "Haydi misafir odasında oturalım. Tam bir mahremiyetimiz olur. Bize bir fincan İrlanda kahvesi yapayım, sonra bana anlatmak için acele etmezsın."

"Teşekkür ederim. Bir fincan isterim. İrlanda kahvesi içmeyeli yıllar oldu."

Evin içinde onun elini bıraktı. "Ben kahveyi hazırlarken sen de en rahat koltuğu bul."

CHAPTER 9

C Heryl kanepeye oturdu, kucağına bir yastık koydu ve bacaklarını kıvırdı. İçten içe titriyordu. Olanları çok az kişiye anlatmıştı.

"Ah, görüyorum ki kanepede rahat etmişsiniz." Fincanını yan masaya koydu ve bir sandalyeyi öne çekerek ona baktı.

"Bir yudum al ve İrlanda kahvesinin tadına bak. Viskiye az koydum. Benim üzerimde çakırkeyif olmanı istemiyorum."

Cheryl bir yudum aldıktan sonra, "Tam kıvamında," dedi.

Heath kahvesini yudumladı. Heath kızın üşüyüp üşümediğini sorana kadar konuşmadılar. "Biraz. Sanırım sinirden."

"Muhtemelen, ama ben şöminede yanan ateşi her zaman rahatlatıcı bulurum." Odanın içinde yürüdü ve kadın kahvesini içerken kütükleri yaktı. Sonra geri geldi, oturdu ve içkisini yudumladı. "Hazır olduğunuzda başlayın."

"Size anlatacağım şeyi çok az kişi bilir. Charles Amcamı ilk hatırladığım günden beri ona hayrandım. Bana hediyeler getiren ama aynı zamanda hayallerimi dinleyen nazik, neşeli bir adamdı. Büyüdüğümde tıpkı onun gibi olmak istedim." Bir an için konuşmayı kesti. Heath ona bir fincan kahve uzattı. Bir yudum aldı ve devam etti.

"Lisedeyken avukat olmaya karar verdim. Yerleştiği ve tanınmış bir savunma avukatı haline geldiği New Orleans'ta onu birkaç kez ziyaret etmiştim."

Gözleri yaşardı. Heath ona bir selpak uzattı. "Hukuk fakültesinden sonra ona katılmayı planlıyordum. Herkes onun kendilerini savunmasını istiyordu. Son davasında, kimse nedenini bilmiyor ama şehirdeki en büyük suç patronlarından birini savunmayı kabul etti. Meslektaşları onu bu davayı almaktan vazgeçirmeye çalıştılar ama o onlara herkesin iyi bir avukatı hak ettiğini söyledi."

"Bu konuda haklı, ancak bu tehlikeli bir pozisyon ve toplumunda zaten tanınan ve saygı duyulan bir adam için alışılmadık bir durum."

"Katılıyorum. Charles Amca'nın öldürüldüğünü duyduğumda kalbim kırıldı ve katili bulmaya karar verdim."

"Ah. Savunma avukatlığından savcılığa geçmeye o zaman mı karar verdiniz?"

"Evet. Gerçeği keşfettikten sonra hayattaki amacımın kötü adamları alt etmek olacağına yemin ettim." "Ama bulduğunuz şeyin sadece kötü adamlarla ilgili olmadığını tahmin ediyorum."

"New Orleans'a giderken aklımda tek bir fikir vardı. Aynı anda kalbimin kırılacağını düşünmemiştim."

"Suç patronu amcanla ilgili bir şeyler biliyordu."

Cheryl başını salladı ve ağlamaya başladı. Heath kanepeye oturdu ve onu kucağına aldı.

"Ağla, tatlım. Tüm acıların akıp gitmesine izin ver."

Sırtını okşadı ve elini saçlarında gezdirdi. "Tişörtünü ıslatıyorum."

"Gözyaşları akar."

Şakacı bir şekilde omzuna vurdu.

"Durup yarın devam etmek ister misin?" Heath sordu. "Hayır, hepsini şimdi çıkarmam gerek."

"O zaman devam edin."

"Suç patronu, amcamın işe ilk başladığında yaptığı bir şeyi biliyordu. Ortaya çıkardığım kadarıyla, bir daha asla yanlış bir şey yapmamış. Ama mafya babası onu suçlamalardan kurtarmazsa hayatını ve kariyerini mahvetmekle tehdit etti. Charles Amca her iki şekilde de kaybetti. Jüri şantajcısını suçlu bulduğunda, adam öfkeden deliye döndü. Mahkeme onu derhal ömür boyu hapse attırmasına rağmen, mafya babası bir suikast ayarlamayı başardı. Kimse bunu beklemiyordu. Avukat arkadaşları amcamın her zamanki gibi iyi iş çıkardığını biliyorlardı ama savcılığın elinde daha güçlü kanıtlar vardı.

"Amcam dikkatli olması için uyarılmıştı. Bir koruma tuttu. Daha sonra bir muhbirden duyduğuma göre, amcam bir koruma tuttuğunda, bu durum suç patronunun adamlarını onu öldürmeye daha kararlı hale getirmiş. Daha kurnaz ve yetenekli olduklarını göstermek zorundaydılar."

"Yani, birinin seni korumasının bu adamları daha çok kızdıracağını düşünüyorsun." "Ben de öyle düşünmüştüm, evet."

"Fikrini mi değiştirdin?"

"Pek sayılmaz. Sen sahneye çıktığından beri bu adamlar daha da saldırganlaştı. Ama işlerini zorlaştırmak ve umarım hayatta kalmak istiyorum."

"Benimle evlenmeye karar verdin mi? İşe yarayacak başka bir plan düşünemiyorum."

"Bunun beni nasıl daha güvende kılacağını tam olarak anlamıyorum. Yine de bu adamı hapse atacağım." "Sen mahkemeye çıktığında ve ben orada olmadığımında, diğer SEAL'ların görevi devralmasını ayarlayacağım. Onlar

Mahkemeye kadar size eşlik edecek, mahkeme salonunda kalacak ve sizi üs konutlarına geri götürecektir. Sizi güvende tutmanın başka yolları da var ama karım olmadığınız sürece açıklayamam."

"Benimle evlenip sonradan öğrenmeden önce sana diğer sırrımı da söyleyebilirim. Daha önce evlendim ve boşandım."

Heath arkasına yaslandı. "Bu neden bir sır?"

"Çünkü sadece bir yıl sürdü ve kötü bitti. Mahkemede eski kocamın aleyhine tanıklık ettim. Kazandım, ama babası onun aleyhine olan anlaşmayı ödedi ve benden uzak durması emredildi. Babam her zaman onu kurtarmaya geldi."

"Flört etmek için neden Aces Bar and Grill'i seçtiğimi bilmiyorum. İlk başta kendime korkmadığımı kanıtlamak istedim. Sonra SEAL'lere hayran oldum ve birinin iyi bir koca olabileceğini düşündüm. Ama eşlerle konuştuktan sonra kocaların kontrolcü olduğunu anladım. Eşleri bunu umursamıyor gibiydi. Ne dediklerini anlamakta güçlük çekiyordum ve iyi bir yüz takınıyor olabileceklerini düşünüyordum.

"Partiye gittiğim ve seninle tanıştığım zaman hariç. Onları bağımsız, akıllı kadınlar olarak gördüm ve hiçbir şekilde kontrol edilen ya da istismar edilen kadın imajıma uymuyorlardı."

"Az önce söylediklerinizi duysalar hepsi gülerdi. Kadınların korunmasını istiyoruz, böylece kocaları birilerinin onlardan intikam almak için ailelerine zarar vermeye çalışabileceğinden endişe

etmeyecek."

"Hiç bu şekilde düşünmemiştim."

"Biraz yemek pişirmek için mutfağa gidiyorum. Ben meşgulken yudumlamanız için size bir kadeh şarap getireceğim." "Yardım edemez miyim?"

"Rahatla ve bana evet demeye hazır olup olmadığına

karar ver." "Evet dememi mi istiyorsun?"

"İstiyorum. Güvende olmanı istiyorum."

Cheryl Heath'in getirdiği şarabı yudumladı ve yan masaya koyduğu peynir ve krakerleri atıştırdı.

Düşündükçe Heath'le evlenme fikri daha çekici gelmeye başlamıştı.

Tek başına olduğundan daha güvende olacaktı ve adam harika bir aşçıydı. Bu düşünceye gülümsedi.

"Umarım bu gülümseme bana hak vereceğin anlamına geliyordur." Heath'in sesi onu ürküttü.

Onun odaya girdiğini duymamıştı.

"Ne yapıyorsun, parmak ucunda mı?"

"Hayır, derin düşüncelere dalmıştın. Mutfığa gel."

"Çok çabuk oldu."

"Sadece ızgara peynirli sandviç ve domates çorbası yaptım."

"Bunu sık sık yaparım. Hızlı ve iyi bir yemektir." Şarap kadehini yanına aldı ve küçük mutfak masasına oturdu.

"Sonra yeriz ve konuşuruz."

"Bana uyar." Cheryl mutfağın etrafına bakındı. "Dağınık bir aşçı olmadığını daha önce fark etmiştim." Heath sırıttı. "Annem dağınık olmamıza ya da kirli bir mutfak bırakmamıza asla izin vermezdi."

"Onu çok seviyorsun gibi görünüyor."

"Biliyorum, o ve babam. Bir noktada SEAL'ları bırakıp eve gideceğim ve çiftliğe yardım edeceğim." Cheryl kaşlarını çatı. "Bu tür bir iş yaptıktan sonra çiftlikte mutlu olur musun?"

"Belki tamamen değil ama Özel Kuvvetler'den emekli olmuş birkaç kişiyi daha işe almayı ve bizim şu anda yaptığımıza benzer zor işler yapan bir ajans kurmayı planlıyorum. Az önce çöktüğümüz gibi gruplar olabilir ama nedense bizi işe alan kişi bu işi ordu yerine bizim yapmamızı tercih ediyor."

"Büyük şehri özleyeceğinizi düşünüyorum. Metropol bir bölgede koruma gibi benzer bir iş bulabilir ve daha fazla para kazanabilirsiniz."

"Hayır. Donanmadan ayrıldığımda Wyoming'in huzuruna hazır olacağım. Arada sırada birkaç özel iş yapmak benim için yeterli olacak. Bir çiftliğimiz var ve at yetiştiriyoruz. Biraz çiftçilik yapıyoruz ama tek işimiz bu değil."

"Ben hep büyük şehirlerde yaşadım."

"Bir ara benimle eve gelip Wyoming'i ve çiftliği görürsen, bence çok şaşıracaksın."

"Belki, ama bundan şüpheliyim." Cheryl ona döndü. "Ya evlenirsek ve bundan hoşlandığımızı fark edersek? Bir çiftlikte yaşayıp mutlu olabileceğimi sanmıyorum."

"Merak etmeyin. Çok fazla bağlanacak kadar uzun süre evli kalmayacağız. Söylediklerinize bakılırsa kabul ediyorsunuz sanırım?"

"Evet, mantıklı. Biraz korkuyorum."

"Güzel. Korkacak gerçek bir şeyiniz olduğunda, korkmak sizi tetikte tutar. Yarın adliyeye gidip evlilik cüzdanımızı alacağız. Etrafa bakıp bizi kimin evlendirebileceğine bakacağım. Bunu mümkün olduğunca çabuk yapmalıyız. Ekibim her an bir görev alabilir."

"Boşanma kararımı kiralık kasamdan çıkarmam gerekecek."

"Bankaya gideceğiz," dedi Heath. "Sonra da evlilik cüzdanımızı almak için doğruca adliyeye gideceğiz."

"Tamam, ama en geç yarından sonraki gün işe dönmem gerekiyor. Yarın etrafı arayacağım ve

bizimle evlenebilecek niteliklere sahip birini bulup bulamayacağıma bakacağım. Ben yatmaya gidiyorum.

Dinlen. Yarın yoğun bir gün olacak."

"Olacak çünkü ihtiyacın olan her şeyi senin evinden benimkine taşımayı planlıyorum." "Pekâlâ. Mutfağı temizlemene yardım edebilir miyim?"

"Hayır, fazla bir şey yok. Git dinlen. Sabah görüşürüz."

Cheryl kapı aralığında tereddüt etti. "Tüm bunları bir öpücükle mühürleyelim mi?" Yere baktı ve ellerini önünde sıkıca tuttu.

Heath ona doğru yürüdü. "Yüzün kızarıyor." Heath'in yavaş ve derin ses tonu kalbinin çarpmasına neden oldu.

"Bu aptalca bir öneriydi." Kadın dönmeye başladı ama adam onun omuzlarından tutup yüzünü yukarı doğru eğdi.

"Hayır, değil." Yavaşça ona doğru eğildi ve dudakları onunkilere dokundu.

Öpücüğü şaşırtıcı derecede nazikti ama yine de vücuduna coşku sarmalları gönderdi. Onu sert gövdesine doğru çekti ve öpüşürken ellerini sırtında gezdirdi, oyalandı ve her anın tadını çıkardı. Geri çekildiğinde, burnunun ucunu öptü.

Heath onu koridora doğru çevirdi. "Git, dinlen, sabah görüşürüz." Onu doğru yöne doğru hafifçe itti.

Cheryl yatak odasının kapısını açtığı anda, planladıkları şeyin kendilerini sonu iyi bitmeyecek beklenmedik bir ilişkinin içinde bulmalarına neden olup olmayacağını merak etti.

Öpücüğü onu sarsmıştı. Gelecekteki davranışlarını daha çok kardeş gibi sürdürse iyi olur. *Evet, sanki bu işe yarayacakmış gibi.*

Heath lavaboya doğru yürüdü, ellerini kenarına koydu ve başını eğdi. *Onu öpmemeliydim. Ama o çok kaybolmuş ve üzgün görünüyordu. Kahretsin, itiraf et, onu öpmek, ona dokunmak istedim ve önümüzdeki birkaç hafta ya da ay bazı görevlerimden daha zor olacak.*

Cep telefonunu çıkarıp Jackson'ı aradı. "Selam, Jackson. Umarım aramak için çok geç değildir." "Bebeğin varken olmaz. Jacob oyun zamanının geldiğine karar verdi. Ne var ne yok?"

"Evlilikleri gerçekleştirebilecek birini tanıyor musunuz?"

"Ben bilmiyorum. Başka bir takımdaki bir adamın internetten bu lisanslardan aldığını duydum. Kaliforniya'da yasallar. Kim evleniyor?"

"Cheryl ve ben."

"Ne? Dünyanın sonu mu geldi? Kontrol etmek için pencereden dışarı bakıyorum."

"Komik, komik. Cheryl'i güvende tutmak için aklıma gelen en iyi fikir buydu ve o da kabul etti. Onun peşindeki adamların icabına bakılana kadar bu evlilik geçici olacak ve sonra boşanacağız. O benim karım olduğunda Tex'ten yardım alabilirim, özellikle de görevdeyken. Eğer onu terk etmek zorunda kalırsam, ben dönene kadar üsteki ziyaretçi evlerinden birinde kalması için ısrar edeceğim."

"Kulağa çılgınca geliyor. Ya birbirinizi sevdiğinizi öğrenirseniz?" "Bunun olmasına izin vermeyeceğiz."

Jackson kıkırdadı. "Güldüğüm için özür dilerim ama ikiniz de dinamitle uğraşacaksınız. Zaten yarı aşırı ve bunu kabul etmiyorsunuz."

"Geleceğimiz yok. Cheryl Wyoming'de yaşamayı hayal bile edemiyor. Emekli olduğum zamanki planlarımı biliyorsun."

"Bunun tek çözüm olduğundan emin misiniz?" "Daha iyi bir fikriniz var mı?"

"Hayır. Becker'ı arayacağım. Sanırım bahsettiğim adam onun ekibinde. Neden düğünü bu hafta sonu bizim evde yapmıyoruz?"

"Evliliğin hemen gerçekleşmesi gerekiyor. Yarın akşama ne dersin? Çok fazla insan istemiyoruz."

"Sadece bizim takımımız ve Wolf ile Caroline onların takımını mı temsil edecek?" "Çok fazla kişi katılırsa boşandığımızda çok utanç verici olur."

"Boşanmanın gerçekleşmeyeceğine dair yüz dolarına bahse girerim. Her neyse, çocuklara bunun sonsuza kadar sürmeyeceğini söyleyeceğim."

"Tamam, madem ısrar ediyorsun."

"Anlıyorum. Şimdi telefonu kapatıp Kayla'ya söyleyeceğim. Sabırsızlanıyorum."

Heath telefonuna baktı. *Lanet olsun, Bear telefonu kapattığında yine gülüyordu. Kimse bunun geçici bir evlilik olacağına inanmayacak. Ondan pişmanlık duymadan ayrılabilceğim konusunda kendimi kandırıyor muyum?*

Bir fincan kahve doldurdu ve aile odasına gitti. Ateş zar zor yanıyordu. Heath, Cheryl'in oturduğu kanepeye oturdu ve şömineye baktı.

İçini çekti ve mırıldandı, "Ben de buna inandığımdan emin değilim. Cheryl'i öpmek tüm vücuduma sıcaklık yaydı ve onu yatak odama götürmemek için kendimi zor tuttum. Geleceğimiz tehlikeli ve cazip görünüyor."

CHAPTER 10

I Evlilik cüzdanlarını alıp adliyeden ayrıldıklarında saat hâlâ erkendi. Heath, Cheryl kamyonu binmeden önce onu durdurdu.

"Bir yüzüğe ihtiyacımız olacak. Bu sabah erkenden Jackson'la tekrar konuştum ve bizi evlendirecek birini bulamamış. Ama Shadow birine ihtiyacımız olduğunu duymuş ve lisanslı olduğu için töreni yapmayı kabul etti."

"Sevindim. Shadow'u seviyorum. Alışveriş merkezinden ucuz bir yüzük alabiliriz. Birçok yerde otuz ya da kırk dolara yüzük satılıyor."

"Hayır. Bu işe geçici olarak bile gireceksek, diğerlerini ciddi olduğumuza ikna edecek bir yüzüğe ihtiyacımız var. Aklımda bir yer var. Kamyonu bin ve ikimiz de izinli olduğumuz için şimdi oraya gidelim. Sonra adamlarla senin evinde buluşuruz ve benim evime taşımak istediğin kıyafetleri ve diğer eşyaları alırız."

Cheryl Heath'e baktı. "Düğünümüze neden bu kadar çok insanın geldiğini anlamıyorum. Bunun gerçek olmadığını biliyorlar."

"Yanlış, bir süreliğine gerçek olacak. Jackson davet edilmezlerse çocukların incineceğini düşünüyor."

İnanmadığını belli eden bir ses çıkardı. "O koca adamların bir düğüne katılmayı bu kadar önemseydiğini düşünemiyorum."

"Şaşıracaksınız. Savaşçı olabiliriz ama yumuşak bir yanımız herkes gibi incinebilir. Sadece bunu daha iyi gizleriz."

Cheryl pencereye doğru döndü.

"Gülümsediğini biliyorum. Bekle ve gör. Eşler de bize katılacak ve sen onları seviyorsun."

"Pekâlâ. Ekibin geri kalanının orada olmasını istemediğimden değil, ama evlilik bittikten sonra bu kadar çok insanın dahil olmasıyla daha fazla utanacağımızı düşünüyorum."

Heath arabayı yavaşlattı ve kaldırımın kenarına park etti. "Bunun gerçek olduğuna inanmasını istediğimiz insanlar, arkadaşlarının önünde evlenirsek daha çok ikna olacaklardır."

"Sanırım haklısın. Bu küçük mücevher dükkanını nereden duydun?" Cheryl kamyondan indiklerinde sordu.

"Jackson ve Kayla yüzüklerini buradan aldılar."

Cheryl yürümeyi bıraktı. "Oh, hayır. Kayla'nınki gibi ürkütücü bir yüzük almayacağım."

"Başka yüzükleri de var ve fiyatları makul." Elini tuttu ve onu içeri çekti. "Yemin ederim daha önce hiç bu kadar inatçı bir insanla tanışmamıştım."

"Günaydın." Mücevher kutusunun arkasındaki perdenin arasından yaşlı bir adam çıktı. "Bugün sizin için ne yapabilirim?"

"Bu akşam evleniyoruz ve yüzüklerimiz olsun istiyorum."

"Özel bir şey değil," diye ekledi Cheryl. "Sonsuza kadar dayanacağımızdan şüpheliyim."

Adam onlara tuhaf bir bakış attı. "Şaşırdım. Ne kadar hoş görünümlü bir çift ve arkanızdaki resimde kalp parlıyor."

Cheryl, "Mistiklere ve tüm o hokus pokus şeylerine inanmıyorum," dedi.

"Ah, evet. Siz bir avukatsınız ve görebildiğiniz ya da dokunabildiğiniz şeylere inanıyorsunuz." Bir an için ona baktı. "Tehlikedesin ve" Heath'e doğru başını salladı, "o seni tahmin ettiğinden çok daha fazla şekilde kurtaracak bir savaşçı."

Cheryl Heath'e kaşlarını çatı. "Gördün mü? Sana ürkütücü şeyler olacağını söylemiştim. Avukat olduğumu nereden biliyor? Onu arayıp söyledin mi?"

Heath gülümsedi ve başını hayır anlamında salladı. Mal sahibine döndü. "Bize yüzüklerle ne gösterebilirsiniz?"

"Bekle, hemen döneceğim."

"Arkasında bir hokus pokus hikâyesi olan bir setle çıkacak," dedi Cheryl ellerini heyecanla iki yana açarken.

Onun ellerini tuttu. "Korktuğuna inanıyorum. Eğer buranın gücü yoksa, korkacak bir şey yok demektir."

Adam geri döndüğünde, "Tek ihtiyacımız olan ucuz bir yüzüktü," diye homurdandı. "Özel çiftler için arkada özel yüzükler saklıyorum."

"Bahse girerim tüm müşterilerinize bunu söylüyorsunuzdur ve onlar da buna kanıyordur."

Gülümsedi. "Bu dünyada bilmediğimiz ya da anlamadığımız çok şey var. Buna inanmak zorunda değilsin. Bunu senin için ben yapacağım."

Heath, "Bize yüzükleri göster," dedi ve kızın sol elini bıraktı.

Onun yüzüğü, tepesinde yuvarlak bir elmas bulunan geniş bir altın banttı. Elmasın içine baktığında ona güneş ışığını hatırlatıyordu.

"Sarı bir elmas mı?" diye sordu.

"Evet. Çölde bulundu ve bir arkadaşım tarafından bana gönderildi. İnanişâ göre elmasın koruma gücü var."

Cheryl sırtarak Heath'e baktı. "Bununla geçici evliliğe ihtiyacımız kalmayacak."

"Evet, öyle olacak ve bu evlilik kalıcı olacak. Şimdi öyle düşünmeyebilirsiniz ama sonunda haklı olduğumu göreceksin," dedi kuyumcu. "Hayır, o güvende olduktan sonra boşanmayı planlıyoruz," dedi Heath ve Cheryl'a başını salladı. "Belki de bu yüzüğü gerçekten aşık olan bir çift için saklayabilirsiniz."

"Eğer yanılıyorsam, boşandığınızda yüzüğü geri getirin, ben de paranızı iade edeyim." Açık olanın yanında bir yüzük kutusu açtı. "Bu senin yüzüğün."

Yüzük Cheryl'inki gibi genişti ama ortasında üç küçük taş vardı. Heath aşağıdan bakarak incelediğinde taşların açık mor renkte olduğu görölüyordu, ama normal bir şekilde bakınca bunların küçük elmaslar olduğunu sanırdınız.

"Son zamanlarda birkaç acı yaşadınız ve biri çok derine indi. Evren bırakmanı söylüyor. Sen elinden geleni yaptın. Barışçıl, nazik bir adam olarak yetiştirildin ve yakında kökenine geri dönüp önemli bir iş bulacaksın, aynı zamanda huzur ve mutluluk da bulacaksın."

Adam Cheryl'a baktı. "İster inanın ister inanmayın, ikiniz birbirinize bağlısınız ve bu bağ asla sona ermeyecek."

Cheryl Heath'in kolunu çekti. "Hadi gidelim. Beni korkutuyor."

"Ah, korkma. Sen iyi bir insansın. Sadece gerçek kötülerin korkması gerekir. Dükkanıma geliyorlar ve hemen dönüp gidiyorlar."

"Yani hiç soyulmadınız mı?"

"Asla. Bazı girişimler oldu ama içeri girdiklerinde buradan elleri boş dönüyorlar."

"Yüzükler ne kadar?" Heath sordu. Mal sahibi bir fiyat söyledi.

"Onlar daha değerli görünüyor. Neden bize bu kadar iyi bir fiyat verdiniz?"

"Sadece özel müşterilerim için. Çok kazanıyorum. Ve eğer dediğim gibi yanıılıyorsam, paranızı size geri vereceğim."

"Daha iyi bir anlaşma bulamazsın." Heath kuyumcuya kredi kartını uzattı ve bir makbuz aldı.

Cheryl kamyonu bindikten sonra, "Sakın bana kuyumcunun yüzükler hakkında söylediklerine inandığını söyleme," dedi.

"Hayatımda bazı garip şeyler gördüm." Heath omuz silkti. "Doğru olmasa bile, ondan hoşlandım." "Böyle bir fanteziye tahammülün olduğunu hiç beklemezdim."

Başını yukarı doğru eğdi ve öne doğru eğildi. "Rahatla, hikâyenin tadını çıkar, avukat beynine biraz gizem girmesine izin ver."

Kamyonu çalıştırmadan önce onu kısaca öptü. "Jackson ve Wolfu arayıp ehliyet ve yüzükleri aldığımızı ve dairenden taşınma işini bu hafta sonuna ertelemelerini söyleyeceğim. Şimdi uğrayıp acil kıyafetlerini ve o zamana kadar ihtiyacın olacak diğer şeyleri alabiliriz.""Güzel, çünkü yarın işe geri dönüyorum. İşten geri kalırsam Yargıç bana asla ek süre vermez. Kadınların yetkin ve güvenilir olmadığına dair bir şeyler söyler."

"Bir daha ağzını açtığında ona yumruk atmamı ister misin?" "Bunu görmeyi çok isterdim, ama hayır, seni hapse attırır." "Demek etrafta olmamı seviyorsun."

"En azından kötü adamlar beni silahlarla kovalamayana kadar."

"Başka bir deyişle, beni kullanıyorsun." Ona doğru baktı ve sırıttı.

"Evet, öyleyim." Ama ses tonu ve pencereden dışarı bakarak gizlemeye çalıştığı gülümsemesi ona farklı şeyler söylüyordu.

Cheryl ona doğru döndü. "Biliyor musun, evliyken nispeten daha iyi geçinmemiz mümkün olabilir."

"Unutma, bu ömürlük. Oradaki kuyumcu öyle söyledi."

Onun koluna vurdu. "Saçmalıyor ve sen de bunu biliyorsun. Söyleyeceği hiçbir şeye güvenmezdim."

Heath, "Çok fazla itiraz ediyorsun," dedi ve apartman dairesine giden yol boyunca gülümsemeye devam etti.

Kırmızı bir araba görmediler ya da evinin etrafında olağandışı bir şey fark etmediler. Cheryl davetsiz misafirin parçalamadığı birkaç giysisini topladı. Temizleyiciye gidip, biri dairesini dağıtmadan hemen önce temizlenmesi için bıraktığı takım elbiseleri alacaktı. Heath iki küçük bavulu aşağıya taşıdı.

Geri geldi ve kadının banyo malzemelerini topladığı banyoya girdi. "Görünüşe göre temelli

taşıınıyorsun."

"Kuyumcunun bize söylediklerini tekrarlamayı keser misin? İkimiz de bunun geçici olduğunu biliyoruz. Bundan nefret edersin.

beni karınız olarak kabul edin. Hiç anlaşılamadık."

Heath başıyla onayladı. "Doğru, ama son zamanlarda daha iyisini yaptık." Küçük kozmetik ve tuvalet çantalarını alıp dışarı çıktı. Koridorda yan komşularıyla karşılaştı.

"Cheryl taşınıyor mu?" diye sordu yaşlı kadın.

"Evet, bu gece evleniyoruz. Ancak Cheryl dairesini satılığa mı çıkaracağına yoksa kiraya mı vereceğine karar verene kadar bazı eşyaları bırakacak."

"Vay canına, çok çabuk oldu. Umarım ikiniz de çok mutlusunuzdur." Hem karı hem de koca onun elini sıktı. "Mutlu olacağımıza eminim, teşekkürler."

"Bu arada, geçen gün yanlış bir şey yapmış olabilirim," dedi kadın. "Kocam Cheryl'e söylememi istedi ama olaydan beri onu görmedim." Ellerini ovuşturdu. "Umarım önemli bir şey değildir."

"Bana ne olduğunu söyleyebilirsin." Heath ses tonunu nötr tutmaya çalıştı.

"Kapısında bir adam vardı. Elinde bir anahtar vardı ve müdürün ona yanlış anahtar vermiş olabileceğini söyledi. Bana Cheryl'in mutfaktaki lavabosunda bir sızıntı olduğunu bildirdiğini söyledi. Genellikle yöneticiyi ararız ve o da birilerinin gelip ne gerekiyorsa tamir etmesini sağlar. Her daire için bir anahtarı var. Neyse, ona Bayan Buckley'nin anahtarının bende olduğunu söyledim ve evine girmesine izin verdim. Çıkarken de kapıyı kilitledim." Alnını kırıştırdı. "Yanlış mı yaptım?"

"Evet, ama değerli bir şey alınmadı. Merak etmeyin. Bu eşyaları kamyonu götürüyüm, sonra tekrar gelirim. Davetsiz misafirin neye benzediğini düşünmeni istiyorum."

"Pekâlâ. Çok üzgünüm Cheryl," dedi Cheryl onlara katılırken.

"Neler oluyor?" diye sordu.

"Bu çantaları arabaya koyduktan sonra döner dönmez açıklayacağız. Bana bir kalem getir."

Heath döndüğünde bunları ona uzattı. Cheryl'in komşusu, Heath'e söylediklerini Heath.

Heath kadına, "Bana onun hakkında hatırlayabildiğin her şeyi anlat," dedi.

"Çok uzun boylu bir adamdı, bir işçi gibi tulum giyiyor ve küçük bir kutu taşıyordu. Rolüne uygun görünüyordu." Sesi belli belirsiz bir fısıltıya dönüştü. Bir an için gözlerini kapattı.

Hepsi sessizce durup onun hatırlayabileceği başka şeyleri bekledi.

"Oh, biliyorum. Adam bana teşekkür edip anahtarı almak için uzandığında elinin üstünde bir işaret fark ettim. Üzerinde şimşek olan bir haça benziyordu. Arkasını döndü ve ben de hemen kapımı kapatıp kilitledim."

Cheryl'e baktı. "Ofisinizi arayıp sizi sordum ama mahkemede olduğunuzu söylediler. Akşama kadar herhangi bir kargaşa ya da başka bir şey duymayınca, her şeyin yolunda olduğuna karar verdim. Kocam beni azarladı ve bir daha asla böyle bir şey yapmayacağım." Cheryl'in eline dokundu. "Özür dilerim."

"Her şey yolunda. Ben iyiyim ve bitti. Yola çıksak iyi olur. Bu gece evleniyorum. Heath sana söyledi mi?" diye sordu ve ona gülümsedi.

"Öyle yaptı ve ikimiz de sizin için en iyisini diliyoruz." Çift gülümsedi, el salladı ve hızla içeri girdi.

Heath ve Cheryl kapıların iki kilidinin de açıldığını duyunca gülümsediler.

Heath, "Tahminimce yarın bir kilit daha takacaklar," dedi.

"Elbette."

Heath onu kamyonu bindirirken, "Artık nasıl girdiğini biliyoruz," diye ekledi.

"Beni kamyonunuza taşımanıza gerek yok. Büfenin üzerine çıkıp içine oturabilecek durumdayım."

Heath kıkırdadı ve sürücü tarafına doğru yürüdü. Arabaya bindiğinde ona döndü. "Bunu yapmak hoşuma gidiyor. Ben yokken kendine yardım edebilirsin, ama ben yanıdayken edemezsin."

"İşte sen de çoğu erkek gibi. Ben kırılgan değilim."

"Erkekler kibar olmaktan ve eşleriyle ilgilenmekten hoşlanırlar. Bu talepkar ya da sahiplenici bir eylem değildir."

"Doğru. Her neyse, uzun süre karı koca olmayacağımızı unutmamalısın." "Nasıl unutabilirim ki? Bana hatırlatıp duruyorsun."

CHAPTER 11

W Kayla ve Jackson'ın evine vardıklarında ve içeri girdiklerinde, evin koridorda yapay ve bazı gerçek beyaz çiçeklerle süslenmiş olduğunu görünce şaşırdılar.

Kayla ona sarıldı. "İkiniz adına çok mutluyum," dedi ve Cheryl'in omzunun üzerinden Heath'e bakıp gülümsedi. "Düğün dışarıda bahçede yapılacak, sonra da akşam yemeği için yemek salonuna geçeceğiz."

Yemek odasına doğru yürürlerken Cheryl durdu. "Çok fazla şey yapmışsın. Bizim için bir düğün pastası hazırladığına inanmıyorum." Masanın yanındaki sehpanın üzerinde duran güzel beyaz pastayı işaret etti. Üstünde beyaz ve sarı güller vardı.

"Gordy'nin karısı pişirdi. Yemek yapmayı ve pişirmeyi sever. Beyaz çiçekler gelin için, sarı ve turuncu çiçekler ise Blaze için. Gerçi onu yeni adıyla çağırmaya henüz alışamadık."

"İnanın bana, ona yakışıyor," diye alay etti Cheryl. "Ama gerçekten, geçici bir evlilik için bu kadar zahmete girmemeliydiniz."

Kayla, "Hiçbirimiz ikinizin boşanacağına inanmıyoruz," dedi.

"Kuyumcu da aynı fikirde. Sonsuza dek evli kalacağımızı söyledi," diye ekledi Heath. Heath konuşurken Cheryl'in yüzü kızardı.

"Heath'in tüm bu hokus pokusa inanmasına şaşırdım. Ben inanmıyorum."

"Misafir odasına gel, Cheryl. Senin için bir şeyim var. Neden çocuklara katılmıyorsun, Heath? Bu arada, o siyah takımın içinde çok yakışıklı görünüyorsun."

"Sahte bir evlilik için bu rengin uygun olduğunu düşündüm," dedi ve el sallayıp yanlarından ayrılırken güldü.

Cheryl kaşlarını çatı. "Bu işi çok fazla ciddiye alıyor."

Kayla yorum yapmadı. Yatak odasının kapısını açtı ve Cheryl'a içeri girmesini işaret etti.

"Aman Tanrım." Cheryl ellerini yüzüne götürdü. En zarif beyaz saten elbise dolap kapısının arkasında asılıydı. Cheryl yaklaştı ve serin malzemeye dokundu. "Bu çok güzel."

"Fırfırlı dantelli bir elbiseyi asla giymeyeceğini biliyordum ama bu elbise zarif ve sana çok yakışır görünüyordu. Ayrıca duvak almadım ama çiçeklerden bir taç yaptım. Ne düşünüyorsun?"

"Her şey mükemmel, ama bu bir düzmece. Bu elbiseyi sahte bir düğün için giymek doğru görünmüyor."

"Bu sahte bir evlilik değil. Jackson ve benim sevdiğimiz iki insan yeminlerini ediyor." Kayla, Cheryl'in giydiği sade mavi elbiseyi işaret etti. "Bu evliliğin uzun sürmeyeceğini bilmiyorsun. Olur da sürerse, bugünle ilgili güzel anıların olsun istiyorum."

"Hayır diyemem. Elbise çok güzel ve ya o kuyumcu haklıysa. Bir daha asla

Düğün. Eksik olan tek şey ailem."

"Eminim acelemi anlayacaklardır. Giyinmene yardım edeyim."

Kayla eski albümlerinden birinde düğün marşını bile bulmuştu. Cheryl yan kapıdan verandaya çıkarken müziği çaldılar. Konuklar ayağa kalktı. Cheryl'ı şok eden şey, ilk gördüğü kişilerin anne ve babası olmasıydı. Yanlarına vardığında durdu ve annesiyle babasına sarıldı.

"Burada olmanıza çok sevindim, ama-"

"Git evlen. Sonra konuşuruz," dedi annesi gülümseyerek ve Cheryl'ı iterek Heath'in yanına giderken.

Cheryl'ı şaşırtan şey, Heath'in smokin giymiş olmasıydı. Onu hiç bu kadar yakışıklı görmemişti. Cheryl onun yanına geldiğinde Heath eğildi ve fısıldayarak, "Çok güzel görünüyorsun," dedi. Cheryl'ın yanakları ateşle kızardı. Shadow'la yüzleşmek için döndü. İçi titriyordu ve törenleri gerçek ve içten bir hal almıştı.

"Bugün ikinizi sivil bir törenle evlendireceğim ama isterseniz düğünü bir Kızılderili kutsamasıyla sonlandırabilirim."

Heath bundan çok hoşlanacaklarını söylediğinde Chery başını sallayarak onayladı. Bunun *gerçek* bir evlilik olmadığını unutmuştu. Hava mükemmeldi, serin ve güneşliydi ve hava Jackson'ın bahçesinin arkasındaki portakal ağacındaki tatlı çiçekler ve portakal çiçekleri gibi kokuyordu.

Tören sadece birkaç dakika sürdü. Heath yüzüğü parmağına geçirdiğinde Cheryl yüzüğün sıcak olduğuna ve taşın sarısının parladığına yemin edebilirdi.

Heath'in yüzüğünü onun parmağına geçirirken parmakları titriyordu. Heath onun elini sıktı ve ona gülümsedi.

Cheryl'ın kalbi hızla çarpıyordu. *Tören ve bugünle ilgili her şey doğru hissettiriyordu. Düşünceleri onu hem ısıtıyor hem de korkutuyordu. Ona şimdiden aşık olursam ve boşanma zamanı gelirse ne yaparım?*

Onları karı koca ilan eden sözleri duydu. Heath onun yüzünü ellerinin arasına aldı ve onu öpmek için yavaşça eğildi. "Gülümse. Endişelenme. Her şey yoluna girecek."

"Biliyorum ama kıyafetlerimiz, servis, ailemin burada olması her şeyi gerçekmiş gibi gösteriyor."

Gölge'yle yüzleşmek için geri döndüler. Ellerini birleştirdi ve bir elini üste, diğerini alta koydu. Sonra konuşmaya başladı.

"Evlilik hayatında:

Birliktelik yolunda yürümeniz dileğiyle

Yolunuz sevgi dolu ve uzun olsun

İkiniz de uyumun hazinesini bulasınız Bu

hayatta ve ötesinde ılık rüzgarlar ve parlak

gökyüzü sizi takip etsin."

Chery gözyaşlarını kırıştırdı ve Heath'in gözlerinde garip bir ışık gördü. *Tören sahte bir evlilik için fazla gerçekti. Geçici hissettirmiyor. Kalbimde, bu adama sonsuza dek bağlı kalacağımı hissediyorum. Planladığım ya da istediğim bu değildi. Yoksa öyle mi?*

Gölge onları konuklara doğru çevirdi ve herkes ayağa kalkıp tebrik çılgınlıkları attı.

Heath kolunu ona doladı. "Her şey planlandığı gibi olacak." Gümüş grisi gözleri bugün yumuşacıktı, ona şefkatle bakıyordu.

"Umarım öyledir," dedi zayıf ve titrek bir fısıltıyla.

Arkadaşları ve Cheryl'in ailesi etrafta toplanmıştı. Cheryl Heath'in arkadaşlarının onunla alay ettiğini duydu. İçlerinden birinin daha düştüğünü ve bunun diğerlerini sinirlendirdiğini söylediler. Annesi ve babası onu bir aile kucaklaşmasının içine çekerken onun cevabını duymadı.

"Böyle iyi bir adam bulduğun için çok mutluyuz. Törenden önce bizimle kısa bir konuşma yaptı," dedi annesi.

Babası ekledi, "Sana iyi bakacağına ve seni güvende tutacağına dair bana güvence verdi. Yaptığın davaların türü konusunda endişeliydik. Charles'ın başına gelenleri unutmadık."

"İyi olacağım, baba."

"Bunlar Charles'ın son duruşmasına başlamadan önceki gece bana söylediği sözlerin aynısı. Bu beni rahatlatmıyor ama kocanız bir SEAL olduğu için belki de sizi yargıladığınız tehlikeli insanlardan koruyabilir. Peşinde olduğunuz adamlar acımasız. Bunu asla unutma," dedi babası uyarıcı bir tonda.

"Biliyorum, baba."

"Güzel." Gülümsedi ve onun yanağına bir öpücük kondurdu. "Hadi düğününü kutlayalım."

Heath'in evindeki sessizlik düğünden sonraki partiyle tam bir tezat oluşturunuyordu. Cheryl, çoğunun gerçeği bilmesine rağmen, ailesinin ve tüm arkadaşlarının düğünlerini nasıl gerçek bir evlilik olarak gördüklerine hâlâ inanamıyordu.

Cheryl yüzüğüne baktı. Altın renkli taş karanlık evin içinde ıslık ıslık parlıyordu. Heath ona doğru uzandı ve antrenin ışığını yaktı.

"İyi misin?" diye sordu ve yüzüne bakmak için eğildi.

"Sanırım öyle. Geçici evliliğimiz az önce katıldığımız bu güzel olaya dönüşmesini hiç beklemiyordum."

"Eğer sana gerçek gibi geliyorsa, o zaman çeteyi de kandırırız. Geç oldu. Yarın işe gitmeyi planladığına göre yatsan iyi olur."

"Haklısın. Umarım sabah kafam daha az karışır ve ayaklarımın üzerinde daha sağlam durabilirim." Parmak uçlarında durdu ve onun çenesini öptü. "Teşekkür ederim."

Heath onun koridorda aceleyle misafir odasına gidişini izledi. Mutfığa girip bir fincan kahve yaptı. Sonra bir fincan alıp dışarı çıktı ve bir çim sandalyeye oturdu. Dolunay bahçeyi aydınlatıyordu. Onu öptüğünde ona dokunmamıştı, yoksa onu yatağına geri götürecek. Vücudu onu gerçek gelini yapma arzusuyla ağrıyordu. Ama sözünden dönemezdi. Ona gelmek zorundaydı. *Sanırım çok soğuk düş alacağım.*

Tören sırasında, yeminler sanki düğün bir şekilde gerçek olmuş, sonsuza dek sürecektir bir güvene dönüşmüş gibi kolayca dudaklarından döküldü. Cheryl de aynı duygular içinde görünüyordu. Belki de kuyumcu dükkânındaki yaşlı adam onlara büyü yapmıştı ya da belki de törenle yüzleşene kadar birbirlerine karşı gerçek hislerini inkâr etmişlerdi.

Hangisi olursa olsun, onu güvende tutmaya niyetliyim ve inkar etmeye çalıştığım bu duygu artarsa, evliliğimiz için savaşacağım.

Yorgun bir halde içeri girdi, cezveyi kapattı ve kalanını lavaboya döktü. Yatak odasının kapısına geldiğinde, koridorun karşısına geçip dinledi. Ses yoktu. Umarım biraz uyuyabilmiştir. Uyuyacağından şüpheliydi.

Kabus geri geldi. Cheryl peşinden koşan adamlardan kaçmaya çalışarak uzun bir koridorda koşuyordu. İki adam daha onun önündeki koridora atladı. Güliyorlardı.

"Seni yakaladık. Artık seni kimse kurtaramaz." Sert eller onu tuttu ve çığlık attı.

Yatak odasının kapısı duvara çarparak onu uyandırdı. Heath koşarak yanına geldi. Yatakta doğruldu ve ona doğru uzandı. Ağlayarak ona kâbusu anlatmaya çalıştı.

Heath onu kaydırıp ve yanına yattı. Sıcacık bedeni ve güçlü kolları onu karşıladı. Daha yakına sokuldu ve ona baktı.

"Korkmuştum. Adamlar beni tutmuşlardı ve sırtarak beni tehdit ediyorlardı." Titriyordu.

Heath onun sırtını okşadı ve başının üstünü öptü. "Her şey yolunda. Kimse sana zarar vermeyecek. Ben buradayım."

Yavaş yavaş titremesi durdu ve korkusunun yerini arzusunun sıcaklığı aldı. Başını hareket ettirdi ve onun boynunu öptü.

Başını eğdi ve gözlerinin içine baktı. Kirpiklerinde ve yüzünde parlayan gözyaşlarını öptü. Sonra bakışları gözlerinden boğazına kaydı. Dudakları yavaşça nabzının attığı yeri okşadı. İçinde yoğun bir şeyler alevlendi ve teni onun dokunuşuna karşı daha da hassaslaştı.

"Seni istiyorum," dedi Heath. "Anlaşmamızda böyle bir şey olmadığını biliyorum. Eğer gitmemi istiyorsan, bunu hemen yapmalıyım, yoksa seninle sevişirim." Gümüşü gri gözleri üst pencereden gelen ay ışığında gümüş gibi parlıyordu.

"Gitmeni istemiyorum. Lütfen kal."

"Seninle sevişmemi istiyor musun?"

"Evet," dedi alçak ve titrek bir sesle.

Parmakları yüzünün yan tarafında gezindi. Burun delikleri alevlendi ve inledi. "Dokun bana. Her yerime."

Heath onun istediğini yapacağından emin değildi. Ama kız ona baktığında kalbi bir an için durdu. Belki yarın bunu asla itiraf etmeyecekti ama onun gözlerinde aşkı görüyordu. Cheryl onun boynunu öptü ve dişlerini kulak memesinin kenarında gezdirdi.

Adam inlediğinde, kadın ona gülümsedi. Sonra çıplak göğsünü öptü ve parmaklarını sert meme uçlarında gezdirdi. Bir arzu dalgası onu sarstı ve gülümsemesine neden oldu.

"Beni istiyorsun."

"Evet ve acele etsen iyi olur, yoksa seni sırt üstü çevirip seninle sevişeceğim."

"Ben eğlenene kadar olmaz." Elleri onu okşamak için uyku şortunun altından daha da aşağıya uzanırken, onun sert karnını öpmek için zaman ayırdı.

"Bir dakika bekle." Yataktan kalktı ve onu kollarının arasına aldı. Kapıya doğru yürüdü. "Seni büyük boy yatağında istiyorum, orada bolca yerimiz var ve gecenin geri kalanında uyuyabilirsiniz."

yanımda."

Cheryl'ı çarşafın üzerine yatırdıktan sonra Heath komodinin çekmecesinden bir prezervatif aldı. Prezervatifi taktı ve Cheryl'in yanındaki yatağa sürünerek uzandı.

"Seni öpeceğim." Başını onunkine doğru eğdi ve gözlerini ve ağzını öptü. Dili içeri kayd ve onunkine karıştı.

Cheryl kollarını onun boynuna doladı ve vücudunu huzursuzca onunkine doğru hareket ettirdi. Adam geri çekildi ve sııttı. "Acelen mi var?"

"Evet. İçim sızlıyor."

Kulağına fısıldadı, "Bir şey istediğinde çok sabırsız oluyorsun canım. Ama bu sefer kontrol bende. Arkana yaslan ve keyfini çıkar."

Sözleri onu daha da heyecanlandırdı. Göğüslerini öpmeye başladığında, göğsünde küçük bir parıltı oluştu. Adamın sıcak bedeni onu görünmez bir limana, çocukluğundan beri bilmediği güvenli bir yere sarmıştı. Daha önce hiç deneyimlemediği hisleri canlandırdı.

Tüm flörtlerine rağmen Cheryl çoğu erkeğe mesafeli dururdu. Ama vücudu tereddüt etmeden onun okşamalarına açıldı ve sonunda içine girdiğinde boğazı sıkıştı ve gözleri yaşardı.

Heath arkasına yaslandı. "Sen iyi misin?"

Onun gözlerinin içine böyle bir sıcaklık ve şefkatle baktığında çok etkileyiciydi. Aralarında soyut bir bağ oluşmuş gibiydi.

Gülümsedi. "Hiç bu kadar iyi olmamıştım. Neden durdun? Şimdiden yoruldun mu?"

Kahkahası göğsünde gümbürdedi. "Seni bu sözlerine pişman edeceğim." Adam kadının çenesini ısırıldı. Adam hareket etmeye başlamadan önce tek söyleyebildiği "Lütfen yap," oldu ve tüm düşünceler uzun bir süre için kayboldu.

Zaman.

Üzerinden yuvarlandığında, onu yanına çekti. "Ne harika bir sürprize dönüştün."

"İyi bir sürpriz mi?" Cheryl sordu.

"Oh, evet. Noel sabahı hediyenin paketini açtığında tam da istediğin şey olduğunu ama bunu bilmediğini görmek gibi."

Ellerini kızın saçlarında gezdirdi. "Hadi uyu artık. Önünde yoğun bir sabah var."

Heath ondan çok daha hızlı uykuya daldı. Cheryl, Heath'in onda uyandırdığı tüm duyguları düşünerek uyanık kaldı. Ama evli kalmalarıyla ilgili sorunlar vardı ve bunlardan biri de Heath'in Wyoming'de emekli olmak istemesiydi.

Ne düşünüyorum ben? Benim kendi hayatım var, onun da kendi hayatı. Keyfimize bakacağız ve ayrılma zamanı geldiğinde de ayrılacağız.

Ama kafasının içinde, geri dönüşü olmayabileceğinden endişeleniyordu.

Cheryl ertesi gün işe döndüğünde, patronu Hank'in büyük jüri ile görüşüğünü ve ikinci amir patronu suçladıklarını açıkladı.

"Talep ve duruşma aşamasına başlayabilirsiniz. Mümkün olduğunca çabuk halledelim. Bu adamı ne kadar erken mahkemeye çıkarırsak o kadar iyi olur." Putnam kapıya doğru yürüdü ve yüzünü ona

döndü. "Ve sen

uzun bir süre bu çeteye karşı başka bir dava almayacağız. Dışarı çıktı ve kadının cevap vermesine fırsat vermeden kapıyı kapattı.

Dürüst olmak gerekirse, bu kararı vermesine sevindim. Bu davalar özellikle yıpratıcıydı ve muhtemelen onlarla şansımı yeterince zorladım. Halledebileceğim başka davalar da olacak. Heath bir dahaki sefere bana yardım etmek için etrafta olmayabilir, özellikle de emekli olursa.

Masasına oturdu ve üzerine yığılmış klasörlere baktı. "İşe koyulsam iyi olacak." Ama bir an pencereden dışarı, mavi gökyüzüne baktı.

Hayatımda ilk defa başka bir yerde olmayı tercih ettim.

İki Ay Sonra

Cheryl mahkeme salonunu kontrol etti. Savunma avukatı gecikmişti. Yargıç Hayes mutluluk olmayacaktı.

Mahkeme salonu dolarken Heath'i düşündü. Mahkemede olduğu her gün, Heath ya da ekibinden biri bir görev için ayrılana kadar mahkeme salonunda oturmuştu.

O zamandan beri, koridorun sonundaki koltuğun ortasında oturan uzun boylu, güçlü bir adam görüyordu. Genellikle iki ya da üç gün boyunca aynı kişi oturur, sonra yerini bir başkası alırdı. Heath ona bir görevden yeni dönen bir ekibin onun yerini almayı kabul ettiğini söylemişti. Mahkemeye ne zaman çıkacağını nereden bildiklerinden emin değildi ama patronunun onları bilgilendirdiğinden şüpheleniyordu.

Heath üç haftadır uzaktaydı. Onu özlemişti. İlk sevişmelerinden sonra onun odasına taşınmıştı. Neden böylesine yakışıklı ve seksi bir kocaya sahip olmanın avantajlarından yararlanmasındı ki?

Kendime yalan söylüyorum. Ne zaman birlikte olsak, ona daha çok aşık oluyorum. Eve döndüğünde ve bu dava bittiğinde ne yapacağım?

O yokken üssün lojmanına taşınması konusunda tartışmışlardı ama sonunda razı oldu. Bunu itiraf etmekten nefret ediyordu ama kendini daha güvende hissediyordu.

Cheryl'in beklediği gibi, Yargıç Hayes mahkemeyi beklettiği için savunma avukatını azarladı.

"Bu davanın bitmesini istiyorum. Önümüzdeki iki hafta boyunca her gün buluşacağız ve bu bölümü bitireceğiz.

Duruşma en geç bir ay içinde başlayacaktır."

"Sayın Yargıç," dedi savunma avukatı. "Bu bana müvekkilim için uygun bir savunma hazırlamam için zaman vermiyor."

"O zaman oyaladığın için bu senin hatan. İki kez geç kaldın."

"İlk kez açıkladım ve sizinle odanızda görüşmekten ve bugün beni geciktiren şeyin ne olduğunu anlatmaktan memnuniyet duyacağım."

"Artık mazeret yok. Böyle giderse bu iş bitmeden doksan yaşında olacağım." Yargıç Hayes tokmağını sertçe vurdu.

Cheryl gülümsememek için dudağını ısırды. Yere baktı ve bazı kâğıtları karıştırdı.

"Hazır mısınız Bayan... Evlendiğinizi unutmuşum. Hazır mısınız, Bayan Kenyon?"

"Hazırım, Sayın Yargıç."

"Güzel. Hadi başlayalım."

Duruşma her zamanki gibi sonuna kadar devam etti. Birden silah sesleri duyuldu.

İki adam sol taraftaki kapıdan mahkeme salonuna girerken Yargıç, "Bu da nesi," dedi.

Her iki adam da muhafızlardan birini vururken seyirciler çığlık çığlığa bağırды. Kısa boylu silahlı adam yaralı muhafızların hareket edip etmediğini izlerken, uzun boylu ve daha tehditkâr olan davetsiz misafir Cheryl'a doğru koşuyordu.

İki el daha silah sesi duyunca döndü ve koşmaya başladı. Endişelenmesine gerek yoktu. Deniz komandosu iki saldırganı da art arda vurmuştu. Saldırganlardan biri silahını tekrar kaldırmaya çalıştığında, SEAL onun eline ateş etti.

Cheryl, Lucas Zaiden'a baktı. Şeytani bir gülümsemeyle onu izliyordu ve "bir dahaki sefere kadar" diye mırıldandı. Avukatı onun ne yaptığını gördü ve onu çıkışa doğru sürükledi.

Navy SEAL, "Eğer ikinizden biri başka bir şey denerse, bir sonraki atışım kalbine olacak," dedi.

Mahkeme salonu boşalmıştı ve daha fazla adliye muhafızı içeri koştu. İçlerinden ikisi SEAL'e "Silahını bırak" diye bağırды.

Yargıç Hayes masasının altında saklandığı yerden kalkarak, "Bizi kurtardı, sizi aptallar," dedi. "Az önce ne oldu öyle? Sen de kimsin?" diye sordu yaşlı adam, Cheryl'ın koruyucusuna bakarak. "Burada olmana sevinmedim diyemem ama içeri silahla girmene şaşırdım."

Gardiyanlar ambulans gelene kadar yaralılar için ellerinden geleni yapmak için acele ettiler. Cheryl kendini titrerken buldu. Mahkeme salonunun kapıları açıldığında oturdu ve Yargıç'a baktı.

"Yargıç Hayes, bunu ofisinize götürmemizi ve az önce gelen sağlık görevlilerinin yaralı muhafızlarımızla ilgilenmesine izin vermemizi rica edebilir miyim?"

Sıkıntıyla ofladı ama yumuşadı. "Haklısın. Sanırım benim odamda daha güvenli ve rahat oluruz."

Cheryl gülmek istedi ama gülmedi. Yargıç ilk kez haklı olduğunu kabul etmişti. SEAL ona doğru yürüdü.

"Ben Alec Galen. Kocanız ve ben arkadaşız. Size göz kulak olmayı kabul ettim. Aslında tüm ekip onun arkadaşı, bu yüzden fark etmiş olabileceğiniz gibi sırayla hareket ediyoruz."

"Yaptım ve size nasıl teşekkür edebileceğimi bilmiyorum. Neden o adamlar önce beni vurmadı?" "Sanırım seni esir almak istediler."

Yargıç Hayes'in sabrı tükenmişti. "Haydi, herkes odama." Koridorun sonuna doğru ilerledi.

Alec izin istedi. Yargıç'a, "Olanları Yüzbaşına rapor ettikten sonra orada olacağım," diye açıkladı.

"Devam edin. Mümkün olduğunca çabuk bize katılın."

Alec koridorun sonuna kadar yürüdükten sonra cep telefonunu çıkardı. Sonra hızlı arama tuşuna bastı. "Alo, Yüzbaşı Buchanan."

"Olan oldu. İki adam mahkeme salonuna daldı, korumaları yaraladı ve Heath'in karısını kaçırmaya çalıştı. Onları vurdum ama mahkemeye kadar yaşayacaklar."

"Güzel. Denizaşırı SEAL'larımızdan bazı bilgiler aldım. Shadow'un üsse dönmesini sağladım ve onu Cheryl'ın peşindeki grubun içine yerleştirdi. Bu grupla diğerinin birlikte çalıştığına dair bazı şüpheler var."

"Yargıca ne kadarını söyleyeceğim?"

"Kocasının, çetenin önceki duruşma ve bu davadaki çalışmaları nedeniyle karısından intikam almaya çalışabileceğinden korktuğunu söyleyin. Mümkün olduğunca basit tutun."

"Yapacağım."

Alec kapıyı çaldı ve Yargıç'ın içeri gelmesini söylediğini duydu. İçeride iki silahlı muhafız vardı. Yargıç ayağa kalktı. "Elinizi sıkmak istiyorum. Olayları ele alış biçiminizden etkilendim. Hepimizin hayatını kurtardın. İlk muhafız daha ağır yaralı ama bir telefon aldım ve ikisinin de yaşaması bekleniyor. Haydutları öldürmediğine sevindim. Artık onları da parmaklıklar ardına koyabiliriz."

"Teşekküre gerek yok. Bu benim işim. Bayan Kenyon'ın kocası takım arkadaşlarımın ve benim iyi bir dostumuzdur.

O yokken, biz ona göz kulak oluyoruz."

Yargıç Hayes başını Cheryl'a doğru çevirdi. "Ne demek istediğimi anladınız mı? Bir kadının iyi ve güçlü bir erkeğe ihtiyacı vardır. O donanma adamıyla evlenerek çok iyi yaptın."

"Teşekkür ederim. Sanırım ben de öyle."

Onunla aynı fikirde olduğu için şok olmuş görünüyordu. "Şu andan itibaren tüm kapıları iki kişi koruyacak ve mahkeme salonunda dört kişi olacak."

"Dikkatli olmaktan zarar gelmez ama o kapılardan nasıl geçtiklerini anlayana kadar Bayan Kenyon'ı üsse geri götürüyorum. Birisi onları silahlarıyla birlikte adliyeye sokmuş olmalı."

Yargıç Hayes dik oturdu ve göğsünü kabarttı. "İçimizden birinin onlara yardım ettiğini mi ima ediyorsunuz?"

"Evet, efendim, öyleyim. Hiç şüphem yok. İçeriden yardım aldılar." Yargıç Alec'e ters ters baktı. "Buna inanmakta güçlük çekiyorum."

Cheryl Yargıç'ın yüzüne baktı. Adamın rengi solmuştu. *Neden acaba? Bu işe karışmış olamaz.* Ama Alec'e baktı ve onun da yaşlı adama sertçe baktığını gördü.

"Şu anda Bayan Kenyon'ı Donanma üssüne götürmem gerekiyor. Eğer bize izin verirsiniz..." Yargıç'a başıyla işaret etti.

"Olabilir. Eve kendim gidiyorum. Yaşlı bedenim sarsıldı. Dinlenmeye ihtiyacım var. En erken gelecek haftaya kadar duruşma olmayacak."

"Teşekkür ederim, Yargıç," dedi Cheryl. Alec onun yanına doğru yürüdü. "Size yardımcı olabilir miyim? Az önce titrediğinizi gördüm."

"Eskisi kadar zayıf hissetmiyorum. Ama belki yanımda yürürsen. Kendimi utandırırsam ve dizlerimin bağı çözülürse diye."

"Sorun değil. Memnuniyetle."

CHAPTER 12

Cheryl'in omuzları üsse varana kadar gevşemedi. Etrafına bakındı ve Alec'e "Beni geçici evimden başka bir yere mi götürüyorsun?" diye sordu.

"Evet, hanımefendi. Yüzbaşı Buchanan sizinle konuşmak istiyor."

"Heath yaralanmadı, değil mi?" Kalbi boğazına fırladı ve en kötüsünü duymaktan korkarak nefesi kesildi.

"Hayır, hayır, seni korkuttuğum için özür dilerim. Konu bugün, Heath değil."

Derin bir nefes aldı ve ellerini çözdü. "Sinirlerim gerildi. Bu senin hatan değildi." "Keşke daha iyi ifade edebilseydim." Adam ona gülümsedi. "Hepimiz kocanıza saygı duyuyor ve onu seviyoruz. Ben olsam

Yaralansaydı o da üzülürdü. Jackson'a gitmeden önce sana bizim takımda olduğunu söyledi mi?"

"Gitmeden önce bundan bahsetmişti. Bana endişelenmememi, hepinizin beni güvende tutacağını söyledi." Cheryl uzandı ve Alec'in koluna dokundu. "Ve yaptınız da. Çok teşekkür ederim."

"İyi ki oradaydım." Uzun bir binanın önündeki park yerine döndü ve sonra arabadan inip kapısını açmak için arabanın etrafından dolaştı.

Yüzbaşı Buchanan geniş giriş odasında duruyordu. Hemen yanına geldi ve onun elini tuttu. "İyi misin?"

"Alec'e teşekkürler, evet. Sadece biraz titriyorum."

"Çoğu kadın bayılırdı. Alec dönüp kaçtığını söyledi."

"Evet. Silahlı adamlar beni hemen vurmadıkları için, Alec'in de doğruladığı gibi, beni esir olarak istediklerinden korktum."

"Teşekkürler, Kıdemli Astsubay Galen. Bayan Kenyon'ı ofisime götüreceğim. Siz de ekibinize katılabilirsiniz."

Konuşmamız bittikten sonra onu evine götürmen için seni arayacağım."

Selam verdiler ve Alec kapıdan çıkarken Cheryl'a el salladı.

"Bugün harikaydı. Hızlı ve etkiliydi ve benim olduğu kadar gardiyanların da hayatını kurtardı."

"Adamlarımızın hepsi iyi eğitilmiş." Sonda bir kapı açtı. "İçeri gelin ve oturun. Bir fincan kahve ister misiniz? Kendi cezvem var, bu yüzden ana alandaki kahve kadar kötü değil."

"Ellerim çok titremezse, bir fincan istiyorum."

"Şeker?"

"Evet, bugün iki çay kaşığı alacağım."

Kaptan güldü. Cheryl'ın fincanını düzeltti ve ona uzattı. Sonra Cheryl'ın karşısına oturmadan önce kendine de bir fincan doldurdu.

"Sana söylemem gereken bir şey var. Kimseye söyleyemezsin, ne eşlerine, ne diğer askerlere, hiç

kimseye. Sana güvenebilir miyim? Kendimi bu koşullarda bulmam alışılmadık bir durum."

"Söz veriyorum kimseye tek kelime etmeyeceğim."

"Yeni evcil hayvanını nasıl buldun?" diye sorarak konuyu değiştirdi.

"Heath gitmeden hemen önce siyah Labrador'u eve getirdiğinde beni şaşırttı. Daha önce hiç köpeğim olmamıştı ama onu çok sevdim. Zane bana karşı çok duyarlı ve biriyle konuşurken önüme geçiyor. Kendimi korunmuş hissediyorum."

"Onu da mahkemeye götürmeyi düşündünüz mü?"

"İstedim ama bu davaya bakan yargıcın onu oradan çıkarmamı söyleyeceğini biliyordum." "Anlıyorum."

"Ve beni korumak için gönderilen adamları tanıdım. Bir SEAL gördüğünüzde, onu fark etmek daha kolaydır. Hepsi dimdik, tetikte oturuyor ve gözlerini mahkeme salonunun önünden ayırmıyorlardı. Bu da güvende olduğumu bilmeme yardımcı oldu."

"Planlarımız konusunda sana güveneceğim. Jackson'ın grubu hedeflerini vurmak için emir beklerken bazı ilginç bilgiler öğrendi." Öne doğru eğildi. "Uğraştığınız çetenin sıradan haraç toplama ve kimlik çalma işlerinden daha fazlasını yapıyor olabileceğini düşünüyoruz."

"Gölge geri döndü. Senin peşindekilerle birlikte gizli çalışıyor. Uzun saçları ve birkaç geçici dövmesiyle grubun içine sızmayı ve kendisini kabul etmelerini sağlamayı başardı."

"Adamlarımızın geri kalanının yakında dönmesini bekliyorum. Ama önce görevlerini tamamlamalı ve ormanın derinliklerinde bulunan karargâhlarındaki adamları toplamalılar. Onları bulmaya çalışıyorduk ve bu sefer daha şanslıydık."

"Eğer bu çete düşündüğümüz gibi denizaşırı grupla bağlantılıysa, o zaman her iki baskın da eşzamanlı olarak yapılacaktır. Sadece farklı yerlerde. Burada kalmanı ve güvende olmanı istiyoruz. Her şey bittiğinde Blaze seni eve götürecek ve hayatın daha az karmaşık olacak."

"Vay canına. Kötü adamların hepsini birden yakalayacaksınız. Sizi ve adamlarınızı alkışlıyorum. Ben burada üste kalacağım. Benim için endişelenmeyin, özellikle de Zane yanımda olduğu için."

"İyi. Blaze senin inatçı olduğunu söyledi ama bu hiç de zor olmadı," dedi Kaptan.

"İnatçılığım benden korkup kaçtı. En azından şimdilik."

"Alec'i arayacağım ve sizi üs evinize götürmesini söyleyeceğim."

Alec onunla birlikte gelip gittikten sonra Buchanan Shadow'un numarasını tuşladı. "Ben Bruno," diye cevapladı Shadow, bu görev için ona verdikleri isimle.

"Konuşabiliyor musun?"

"Tatlım, sana beni arama demiştim. Biliyorum, ben de seni özledim. Ben dışarı çıkıyorum. Birkaç dakika konuşabiliriz."

Gölge'nin yanında duran iki adam güldü. "Burnun bir kadına mı bağlı Bruno?" diye sordu kısa boylu, boğuk adam.

"Hayır, ama o iyi bir kıç parçası." Gölge içten içe inledi. Bu yaratıkların kılık değiştirdiğine inanmalarını sağlamak için gerekli olan dilden nefret ediyordu.

Dışarı çıktıktan sonra köşeye doğru yürüdü. "Konuşma tarzım için özür dilerim, Kaptan."

"Çok gerçekçi konuşuyorsun. Bu çetenin bir seks ticareti anlaşmasının ortasında olup olmadığını öğrenirseniz, kadınların nerede tutulduğunu bulun ve bana bildirin. Şüphelerimizin doğru olduğunu öğrenir öğrenmez planlarımızı FBI'a bildirmem gerekecek. Onlar için de uygunsa, hem buradaki hem de buradaki saldırıları koordine etmeyi planlayacağız."

Yurt dışında.

"Wolf ve Alec'in ekipleri kadınların olduğu yere gidecek, ancak aksiyon başlayana kadar gözden uzak olacak kadar uzakta kalacaklar."

"Bunu duyduğuma sevindim. Aynı anda saldırmamız gerekecek. Bu adamlar sabırsızlanmaya başladı. Bu gece, neyin peşinde olduklarını öğrenmeyi umuyorum."

"Tex'in verdiği takip cihazını ayakkabına taktırdın mı?"

"Çeteye katılmadan hemen önce."

"Güzel. Aramaya fırsat bulamazsan, iz sürücüyü yakından izliyor olacağız. Dikkatli ol Gölge. Bu grup kolayca ya da sessizce yok olmayacak."

"Tamam, tatlım. Başka arama yok. Seni birkaç gün içinde ararım." Shadow, patronunun telefonunu kapatırken kıkırdadığını duydu.

Sorumluluğu devralan uzun boylu, zayıf çete üyesi Murphy ona kaşlarını çatı. "Sıradaki işi bitirene kadar başka arama yok. Adamlar yükün son üç parçasını getirdiler. Son kargoyla birlikte iki adamı tersaneye göndermeye hazırım." Gölge'yi loş binanın içine geri götürdü.

"Kargo yakında gönderilecek mi?"

"Evet. Ana patrandan duydum. Envanterin yarın sabah gönderilmesini istiyor. Bizi yakalamaya çalışan biri varsa, hava karardıktan sonra daha yakından izleyeceklerini söyledi."

"Akıllıca bir düşünce."

"Öyle olmalı. San Diego'nun elit tabakasında üst sıralarda yer alıyor." "Vay canına. Bu adam zengin olmalı."

"Evet, bizim yüzümüzden." Gölge binanın etrafına baktı. Karanlık uçta, birbirine sokulmuş üç kadın gördü. İki korkudan titriyordu. Üçüncüsü kendisini esir alanlara meydan okurcasına baktı ve normalde hiçbir kadının kullanmayacağı birkaç kelime söyledi.

Gölge sırtı. "Bunun bir ağzı var."

"Satışa çıkarılmadan önce daha iyi eğitilecek. Ya da dersleri kendisi vermek isteyen bir alıcı bulabiliriz," dedi Murphy ve kadına şeytani bir gülümseme verdi.

Gölge'nin sinirleri gerildi. Kendini sertçe tuttu. Murphy'ye birkaç incitici ders vermeyi arzuluyordu. Bunun yerine kendini sakinleştirmek için derin bir nefes aldı.

Alınan kadına baktığında, onu incelediğini gördü. Planları işe yaramazsa ona ne olacağını düşününce neredeyse yediği öğle yemeğini fırlatıp atacaktı.

Murphy, "Sanırım senden hoşlanıyor," dedi. "Bu gece onunla kalmak ister misin? Burada kalıp kadınlarla dolu konteyneri koruyacak iki muhafıza ihtiyacımız var. Kim isterse seçebilir."

Shadow ona şöyle bir baktı ve kendisine doğru tükürdüğünde teatral bir şekilde geri sıçradı. "Oh, evet. Bu asabi adamı evcilleştirmek hoşuma giderdi," dedi Gölge.

"Pekâlâ, Otto'yla birlikte iskeleye gidin. Siz ikiniz kadınları konteynere yükleyin ve hava karardıktan sonra sırayla içeri girin." Murphy omuz silkti. "Otto'ya alınan olanın senin olduğunu söyleyeceğim."

"Teşekkürler. Kulağa eğlenceli geliyor." *Şimdi Yüzbaşı Buchanan'a nasıl ulaşacağım ve Otto'nun diğer kadınlara tecavüz etmesini nasıl engelleyeceğim? Dikkatlerini dağıtmak için bir fırsat kollayacağım. Umarım bizden daha fazlasını bırakmaya karar vermezler.*

Cheryl Zane'i besledi ve en sevdiği programı izleyerek rahatlamaya çalıştı. Çalışmıyordu. Cep

Telefon çaldı, yerinden sıçradı. Yemek masasının üzerinde bıraktığı yere koştu. "Alo," diye yüksek sesle konuştu parazit duyunca. "Kimsiniz?"

"Heath ya da Blaze, tercih ederseniz."

"Heath! Eve geleceğini bilmiyordum."

"Dönmeyeceğim. Patronu daha erken dönmeme izin vermesi için ikna etmeye çalışıyorum. Başaramadım ama aramama izin verdi. Kötü bir gün geçirdiğini söyledi. Her şeyin bitmesi uzun sürmez. Seni ve Zane'i görmek için sabırsızlanıyorum. O nasıl?"

"Harika. Zane beni her yerde takip ediyor ve yatağın yanında uyuyor." "Güzel. Kapatmalıyım, tatlım. Güvenli bir yerde kilitli tut."

"Yapacağım, sen de dikkatli ol." Kulağında bir çevir sesi uğuldadı. Zane'e baktı. "Arama çok kısaydı ama hiç yoktan iyidir ve seni sordu," dedi Zane'in başını okşamak için eğilerek. Labrador bir an için daireler çizdi. "Beni anladığına inanıyorum."

Cheryl kanepeye doğru yürürken cep telefonu tekrar çaldı. Cevap verirken siyah Labrador yanında duruyordu.

Heath telefonunu kapattı. Ona yalan söylemekten nefret ediyordu ama birilerinin telefonunu açma ihtimalini de göze alamazdı. San Diego'ya yaklaşıyordu. Yine de onun sesini duymalıydı.

Aubrey'ler arayıp destekli yaşam tesisine taşınmak zorunda kaldıklarında Zane'i benim almamı istedikleri için çok mutluyum. Daha mükemmel olamazdı. Zane iyi bir koruyucu olmak için eğitilmişti ve Heath'i zaten tanıyordu. Cheryl için tam da istediğim ve ihtiyacım olan şey siyah Labrador'du.

"Bayan Kenyon, ben Yargıç Hayes. Bu davayı bitirmek için öne almayı düşünüyordum. Bugün pek bir şey yapamadık. Acaba şoförüm sizi alırsa evime gelebilir misiniz? Bana vereceğiniz bilgileri mahkemede tartışırız."

"Yargıç, savunma avukatı olmadan bunun yasadışı olacağını biliyorsunuz." Cheryl bu alışılmadık talep karşısında alnını kııştırdı.

"Eğer gelerseniz o da gelmeyi kabul eder. Davayı ikinizle de tartışabilmeyi tercih ederim. Bu olay beni düşündüğümünden daha fazla sarstı. Bu duruşmadan sonra emekli olacağım." "Pekâlâ. Şoförünüzü içeri almak için ön kapıyla irtibata geçeceğim."

Telefonu kapatır kapatmaz Yüzbaşı Buchanan'ı aradı. "Telefonunuzu her saat açık tutmanızı umuyordum."

"Sorun nedir?"

Cheryl telefon görüşmesini açıkladı. "Bu sana garip geliyor mu? Yargıç benden hiç hoşlanmayan bir adam. Aslında kadınlardan da pek hoşlanmaz."

"Nerede yaşıyor?"

"San Diego'nun güvenli kapıları olan çok pahalı bölgelerinden birinde." Cheryl ona adresi verdi. "Bu konuda ben de tedirginim. Ama şoförle git. Adamlarımdan bazıları seni takip edecek."

Oraya vardığınızda, onun planına uyuyor gibi görünün. Yargıç'ın bu pıslığe bulaştığına inanmak zor. Ama ben kendini kanıtlayana kadar kimseye inanmam."

"Tex'in içine hoparlör ve izleyici yerleştirdiğı kolyemi takabilirim. Çok özel bir şey için olduğunu söylemişti.

küçük ses nedeniyle durumlar."

"Mükemmel. Bunu tak ve dikkatli ol. Öğleden beri Shadow'dan haber alamadım. Ekip ile görüşüp bir şeyler olduğunu haber vereceğim."

Telefon bir an sessiz kaldı. "Korkuyor musun?" Yüzbaşı Buchanan sordu.

"Biraz, ama daha çok bu pisliklere kızgıyım. Zane'i yanıma almakta ısrar edeceğim."

"İyi fikir. Hattan çıkacağım ve seni takip ettireceğim. Araba yanaştığında numaramı tuşla. Bir şey söylemene gerek yok. Eski kamyonetimiz yakınlarda olacak. Mümkünse Yargıç'ın evine girmeyi birkaç dakika erteleyin."

"Yapacağım."

"Heath sana sahip olduğu için çok şanslı," dedi Kaptan Buchanan ve telefonu kapattı.

Yüzbaşı Buchanan Jackson'la temasa geçti. Jackson'a kendi taraflarında neler olup bittiğini anlattı. "Shadow'dan haber alamadım ve şimdi de Yargıç Heath'in karısını evine çağırmak için aradı, bu hem ona hem de bana alışılmadık geldi."

"Heath eve dönüyor, değil mi?"

"Evet. Önümüzdeki bir saat içinde üsse varacak. Uçak onu almaya giderken yolda benzini bitmiş, o yüzden geri dönüp gitmişler. Saldırıya hazırız."

"Bu büyük bir olay. Yılanın başını ve kuyruğunu aynı anda yakalıyor olabiliriz," dedi Buchanan ve telefonu kapattı. Sonra Alec'le temasa geçti.

"Tüm ekibinizi hazırlayın. Olaylar beklediğimizden daha hızlı geliyor olabilir. Brice'ı önden gönder. Görünmeme konusunda en iyisi o. Olağandışı bir şey görürseniz hemen beni arayın."

"Yapacağım, Kaptan."

Buchanan telefonunu bıraktı ve her iki ekip ile de iletişim halinde olmak için merkeze gitti.

CHAPTER 13

Shadow diğerlerinin asla gitmeyeceğini düşünüyordu. Konteynırda tutulanların yanına üç kadını da eklemişlerdi. Ne çok az havaları ne de çok az suları vardı. Arkadakilere dikkat etti, Muhtemelen daha uzun süredir oradaydı, cılız ve zayıf görünüyordu.

Shadow, "Bu kadınların çoğu yolculuktan sağ çıkamayacak," diye uyardı.

Otto içeri baktı ve omuz silkti. "Onları ilk getirdiğimiz zamanki kadar çekici görünmüyorlar.

"Çoğu yaşayacak ve onları satmaya çalışmadan önce diğer uçta şişmanlatacağız."

Bu adamlarla uğraştıktan sonra kendimi bir daha temiz hissedebilir miyim bilmiyorum.

Otto, "Sanırım ilk eğlenceli zamanı ben alacağım ve minik sarışını deneyeceğim," dedi. Kız onu duydu ve ağlayıp çığlık atmaya başladı. "Kavga etmelerine bayılıyorum." Kendini kabın içine çekmeye başladı.

"Bekle, beklentinin büyümesine izin ver. Ben acıktım. Ya sen?" "Haklısın, kulağa hoş geliyor ama buralarda bir şey yok."

"Arabanı al ve bize yiyecek ve içecek bir şeyler getir." Shadow Otto'ya birkaç büyük banknot uzattı. Otto'nun arabası gözden kaybolur kaybolmaz Kaptan'ı aradı, o da hemen telefonu açtı.

"Neler oluyor?" diye sordu Kaptan.

"Konuşmak için fazla zamanım yok ama insan kaçakçılığı yapıyorlar ve kadınları yarın erkenden denizaşırı ülkelere gönderecekler. Bu gece kadınları koruyacağız. İzleyicimin nerede olduğunu işaretlerseniz, tam olarak nereye gelmeniz gerektiğini bilirsiniz."

"Aldığımız bilgiler doğruydı. İyi iş çıkardınız," dedi Buchanan. "Arkadaşlarınız yılanın başının kim olduğunu bulmaya çalışıyor. Yargıç Hayes olduğundan şüpheleniyoruz. Cheryl Kenyon'ı evine davet etti. Gidecek ama yalnız olmayacak.

"İnsan kaçakçılığı söz konusu olduğu için, dediğim gibi FBI ofisini aradım. Her şey çok hızlı gerçekleştiği için planlarımıza müdahale etmemeyi kabul ettiler. İşimiz bittiğinde onlar devralacak."

"Burada gözlerimi açık tutacağım. Sorun çıkabilir. Yanımdaki adam kadınlardan birine tecavüz etmeyi planlıyor. Benim de yapacağımı düşünüyor. Seni arayabilmek için onu yemek almaya gönderdim."

"Onu durdurun ama şüphelenmesine izin vermeyin. Bir şeyler düşünebileceğinden eminim." "Umarım haklısındır, yoksa kendimi affetmekte zorlanacağım."

"Sana ya da Blaze'in karısına söylemedim ama eve dönmesi için haber gönderdim. Karısı bu kadar tehlikedeyken buraya dönmezse üzüleceğinden eminim. Birkaç dakika önce geldi ve Yargıç Hayes'in evine gitmek üzere ayrıldı."

"Bu iyi, ama ikimiz de buradayken ekibimizin geri kalanı kısa kalmayacak mı?"

"Hayır, Blaze ve senin yerine başka bir ekipten fazladan adamlar uçakla geldi."

"Harika, buna ihtiyaçları olabilir. Bizim de elimizde bir savaş olacak. İçimden bir ses bu adamların

Bu işin sonuna yaklaşıyorlar. Mümkün olduğunca çok para kazanmak için acele ediyorlar. Biz depodan ayrılmadan önce üç kadın daha getirdiler."

"Hmmm, keşke baskından önce kadınları oradan çıkarmanın bir yolunu bulabilseydik."

"Ben de öyle. Havalandırma kötü ve kadınlar fazla yemek yememiş. En son getirdikleri kadınlardan biri alıngan. Diğerlerine içeride yardımcı olabilir."

"Ona mümkün olduğunca az şey söyleyin, ama kadınları sakın tutabilirse yardımcı olur. Çetenin geri kalan üyelerinin sabah ne zaman gelmesini bekliyorsunuz?"

"Sekizden önce ya da gece olmaz. İçiyorlar ve hap içiyorlar. Bu gece içmezlerse daha geç olabilir."

"O zaman saatimizi beşe ayarlayalım. Adamı yanında götürebilirsin. Depoyu gözetleyen iki adamım var. Ama ben çetenin geri kalanının rıhtıma gelmesini tercih ederim, böylece mahkemeye çıktıklarında kadınlardan haberdar oldukları ve çetenin bir parçası oldukları ortaya çıkar. Aksi takdirde, akıllı bir avukat onları kurtarabilir."

"Katılıyorum. Bir değişiklik olursa bana mesaj at. Telefonum titreşimde olacak."

"Tamam. Şu piçleri yakalayalım."

Shadow telefonunu kapatırken kıkırdadı. Patronu nadiren küfürlü konuşurdu ama endişeliydi ve bu işin iyi gitmesini istiyordu. Shadow etrafını kontrol etti. Görünürde kimse yoktu.

Metal konteynerin içine baktı. Kadınlar sessizdi ama kapının açıldığını gördüklerinde bağırdılar. Alıngan kadın ona tısladı.

"Adın ne senin?"

"Any. Adımı unutma. Beni öldürürlerse, geri döner ve sana musallat olurum."

"Cesarete saygı duyuyorum. Sende de var." Kadının yüzündeki şaşkın ifadeyi fark etti ve ona yaklaşmasını işaret etti. "Kadınları sakın tutmaya çalış. Açıklayamam ama bunu yapabilirsen onlar için daha iyi olur."

"Siz pisliklerin hiçbirine yardım etmeyeceğim." Hızla yerine geri döndü.

"O zaman bunu onlar için yap." Shadow, Otto'nun aracının tersaneye girdiğini görünce kapıyı kapattı. Kayıtsızca konteynere yaslandı ve Otto arabadan inene kadar bekledi, "Acele etmemişsin. Kız arkadaşının evine falan mı uğradın?"

"Ya yaptıysam? Yakınlarda oturuyor. Onunla yemek yedim. Ama işte yemeğin. Sen yemeğini yerken ben de sarışını ziyaret edeceğim."

"Dur. Eminim kız arkadaşın tarafından tatmin edilmişsindir." "Ne olmuş yani?" Otto omuz silkti.

"Murphy aradı. Fikrini değiştirmiş. Kadınlara dokunmayacağız. Sakin olmalarını ve yarın gönderilmeden önce daha kötü bir duruma düşmemelerini istiyor. Bunların büyük patrondan gelen emirler olduğunu söyledi, her kimse artık."

"Kahretsin, ona yeni numaralar öğretmeyi dört gözle bekliyordum."

Shadow içkiyi, hamburgeri ve patates kızartmasını aldı. "En azından yemekler hâlâ sıcak. Sen devral. Ben yemek için gölgeli bir yer bulacağım." Saatine bir göz attı. Zaman akıp gidiyordu sanki. *Otto'nun bana inanmasına sevindim. Aksi takdirde onu planladığımdan daha erken indirmek zorunda kalacaktım.*

Cheryl arabadan inmek için acele etmedi. Zane'in tasmaını tuttu ve ön kapıya doğru yürürken onu kendisine yakın tuttu.

"Yargıç Hayes o köpeğin evine girmesine izin vermeyecek," dedi şoför arabayı çalıştırırken.

adımlar.

"O girmezse, ben de girmem. Beni geri de götürebilirsin."

Adam cep telefonunu açtı. Adam biraz daha uzaklaştı, böylece kadın ne söylendiğini duymadı. Telefonunu kapattığında omuz silkti. "Yargıç, köpek evine pislerse seni dava edeceğini söyledi."

"Şansımı deneyeceğim. Eğer yaparsa, temizliğin parasını ben öderim."

Arkasındaki kapı açıldı. "Köpeklerden nefret ederim," dedi

Yargıç Hayes. Zane usulca hırladı. "Zane de senden hoşlanmıyor."

"Beni ısırmasa iyi olur." Yargıç uzaklaştı ve onu içeri aldı. "Ofisime geri döneceğiz."

"Evinizin arkasında bir ofisiniz var," diye yüksek sesle konuştu.

"Evet. Bağırmayı kes, yoksa bütün mahalle duyacak." Kolundan tutup onu içeri çekti. Kapıyı kapatmadan önce, Zane bu kez yüksek sesle hırlayarak Cheryl'in önüne geçti.

Cheryl onun tüylerini okşadı. "Çok nazık ama aynı zamanda bana karşı korumacı."

"Anlıyorum." Yargıç kapıyı arkasından kilitledi. "Kapılarımı kilitlemeden bırakmayı sevmem," dedi onu merdivenlerin yanındaki uzun koridora götürürken.

Merdivenlerin arkasında durdu. "Buranın altında harika bir depolama alanım var. Size göstereyim."

Zane'in tüyleri ensesinde diken diken oldu ve yine hırlamaya başladı. Cheryl geri çekilerek, "Evinizi görmek için zamanım yok, Yargıç. Savunma avukatı geldi mi?"

Adamın sırtışı kadının ürpermesine neden oldu. "Birazdan burada olur. Ofisim soldaki bir sonraki oda." Onu içeri götürdü. Zane vücudunu Cheryl'a yakın tuttu ve bacağına sürtündü.

"O iti dışarıda bırakamaz mısın?" Yargıç Hayes tersledi.

Cheryl kapının önünde durdu. "Hayır, bırakamam."

"Aptal, sorunlu kadın. Bütün dünya seninle dolu." Masasına doğru yürüdü ve arkasına oturdu. "Siz kadınların iyi olduğu tek şey biz erkeklere hizmet etmektir."

Blaze, Cheryl'ı Yargıç'ın evine kadar takip eden diğer SEAL'larla birlikte sokağın karşısında gizlenmiş bir şekilde oturuyordu. Tex, Blaze'in karısını izlediği yerin sesini sonuna kadar açmıştı, böylece Yargıç'ın evinin karşısındaki SEAL'ler onunla Cheryl arasında neler olup bittiğini duydular. Adamlardan biri Blaze'i caddenin karşısına doğru koşmaya başlarken yakaladı.

"Sakin ol," dedi Alec. "Eğer yapamazsan, seni buradan gönderirim." "Sen ve hangi ordu," diye hırladı Heath.

"Bizi görürlerse ya da geldiğinizi duyarlarsa onu öldürebilirler." "Sence evde başkaları da mı var?"

"Öyle değil mi? Çetenin bir kısmının bodrumda ya da merdiven altında olması gerektiğini biliyorsun. Cheryl akıllıydı. Hayes'in onu oraya sokmasına izin vermedi ve Zane'i de yanına aldı."

"Haklı olduğumu biliyorum. Ama burada oturup beklemek beni öldürüyor." "Ona güven. Onun güvenli kelimesi 'şimdi'."

"Tamam. Haklısın." Tekrar telefonun yanına, diğer SEAL'ların konuşmayı dinlediği yere yerleşti.

"Yargıç Hayes, benimle konuşmak istediğiniz bu kadar önemli konu neydi?"

Öne doğru eğildi. "Genç bayan, işimi daha da zorlaştırdınız. Kendi iyiliğiniz için fazla zekisiniz."

"Yargıç, bu çetenin başı olduğunuzu mu söylüyorsunuz? Buna inanmakta güçlük çekiyorum ama işinizi zorlaştırdığıma göre öyle olmalısınız. Bu davaya yardımcı olmak için elimden geleni yapıyorum ve ilk patronu çoktan hapse attım."

"Evet, öyle yaptın. Harry'nin iyi bir yargıç olduğunu hiç düşünmemiştim. Avukatımızın onun ve senin etrafında daireler çizmesini beklerdim. Öyle olmayınca, bu davayı almak ve adamımı masum bulmak zorunda kaldım. Seni de bu davaya vereceklerini hiç düşünmemiştim. Reddedeceğini ummuştum. Bir keresinde hayatını tehdit etmiştik. Ciddi olmadığımızı mı düşündün?"

"Bu çetenin yaptığı tüm bu korkunç şeylerin başı sensin. Seni hiç sevmedim ama dürüst bir adam olduğunu düşündüm. Emekli olmadın çünkü yetkililerin sana ne kadar yaklaştığını bilmen gerekiyordu."

Sandalyesinde arkasına yaslandı. "Evet, her şeyi anladın. Senden kurtulacağız ama seni öldürmek yerine bir arkadaşına satacağım. Sana işkence ederken onu izlememe izin vereceğine söz verdi."

Cheryl korkusunu gizledi. "O silahlı adamların mahkeme salonuna girmesini siz ayarladınız."

"İyi bir plan, ta ki engellenene kadar. Koruma için bir SEAL'in olduğunu biliyordum ama bana silahlarını mahkeme salonunun dışında bırakacakları söylendi."

Cheryl güldü. "Her zaman sizin lehinize sonuçlanmıyor. SEAL'lerin komutanı silah taşıdıklarını kimsenin bilmemesini istedi. Benim haberim bile yoktu."

"Senin için çok kötü. Seni bir yere götürüp orada öldürmeyi planlamıştık ama yaşadığına göre ölümü defalarca dileyeceksin." Ellerini birbirine sürttü. "Bu benim için çok daha keyifli olacak. Senden hiç hoşlanmadım. Çok zekiydın ve bunu biliyordun."

Alec adamlarına ve Blaze'e döndü. "Şimdi içeri girmeliyiz. Blaze arabanın yanında duran adamı halledecek. Biz evin etrafında döneceğiz. Olabildiğince çabuk bize katılın ve arka taraftan içeri girmenin bir yolunu bulalım. Onlar arayıp başkalarını uyarmadan önce onları yakalamalıyız."

Blaze başıyla onayladı ve şoför korumanın arkasına doğru ilerledi. Adamı bayıltmadan önce hiç ses çıkarmadı. Heath tutsağının ağzını tıkadı, ellerini ve ayaklarını bağladı ve onu çalıkların altına sakladı. Yavaşça arka tarafa doğru süründü.

Alec, "Yere yakın duran bu kapının, adamların alt kata nasıl girip çıktıklarını gösterdiğinden şüpheleniyorum," dedi. "Kilitlenmemiş. Kendilerine güveniyor olmalılar. Menteşelerin gıcırdamasını önlemek için sprej sıktık. Odaya girdiğimizde, arama yapmalarını engellemek için ne gerekiyorsa yapacağız. Silahlarınıza susturucu takın. Yargıcı uyarmak istemeyiz."

Dört merdivenden aşağı süzıldüler ve iç kapıyı dikkatlice yana kaydırdılar.

Bir adam sesi duyular, "Yargıcın neden bu kadar uzun sürdüğünü anlamıyorum. Üst kattaki kapıyı açma şansı vardı. Onu içeri çekebilirdik."

Başka bir adam kıkırdadı ve ekledi, "Diğerlerine katılmadan önce onunla biraz parti yapmanın sakıncası yok."

"Bu iyi bir fikir," diye konuştu üçüncü bir adam.

Alec diğerlerine başıyla işaret etti. İçeri daldılar. Adamları, silahlarını ve telefonlarını aldılar.

ne olduğunu anlayamadan gitmişlerdi.

Blaze, Cheryl hakkında yorum yapan adamlardan birini tuttu. "Karımla tartışırken bu kadar eğlendiğiniz ve geldiğimizi görmediğiniz ya da duymadığınız için memnunum. Ama yapmayı planladığınız şeye kulak misafiri olduğum için, başarılı olsaydınız size ne yapacağımı biraz göstermem gerekiyor." İlk adama vurmak için kolunu geri çekti. Bunun yerine durdu ve onu yakasından tutup yukarı çekti. Blaze yüzünü gangstere yaklaştırdı.

"Eğer ona dokunmuş olsaydın, seni ellerimle öldürürdüm." Adamı yere fırlattı. "Bunun yerine Yargıç'ı arayacak ve hemen gelmesini söyleyeceksin. Bir sorunun olduğunu söyle. Sonra da bağlantını keseceğim. Herhangi bir sapma olursa olacaklar hoşuna gitmez. Anladın mı?"

Blaze'in karısıyla ilgili konuşmaya katılan diğer adam kapıya doğru yöneldi. Heath odanın öbür ucuna doğru yürüdü ve onunla burun buruna geldi. "Arkadaşına, karıma bir şey olursa bunun sonuçları hakkında ne söylediğimi duydun mu?"

"Evet." Adamın sesi titriyordu.

"O zaman seni kolayca bırakacağım." Blaze onun karnına vurdu ve sonra ellerini ve ayaklarını bağladı.

Alec, Blaze'e kendisine ve diğerlerine katılmasını işaret etti. Üç adam bağlanmış ve yere yatırılmıştı. Alec alçak sesle konuştu, "Onlara vurmamanın bizim için en iyisi olduğunu biliyorum ama o ilk adamın ağzını burnunu kırsaydın bir şey demezdim." Adamları başlarıyla onayladılar. "Hanımını sevdim. Çok cesur."

Blaze, "Belki de ikimiz yukarı çıkıp onu bu karmaşadan kurtarmalıyız," dedi. "Daha net düşündükten sonra, bağladığım adamın onu uyarmaya çalışmayacağına güvenmiyorum."

"Katılıyorum." Alec adamlarına döndü, "Gözünüzü onlardan ayırmayın ve başka birinin geldiğini duyarsanız bize haber verin."

CHAPTER 14

BLaze ve Alec Yargıç'ın ofisinin dışında duruyordu. Blaze'in elleri yumruk olmuştu. Alec onun kolunu tuttu. "O bir yargıç. Unutma, hâlâ vahşet çılgınlıkları atacak arkadaşları olabilir. Hiçbir şeyin onun uzun süre hapse girmesine engel olmasını istemiyoruz."

"Biliyorum." Blaze derin bir nefes aldı. "Uslu durmaya çalışacağım."

"En azından ona zarar vermiş gibi görünmüyor. Kendini koruyor. İçeri girip onu kurtarmaya hazır mısın?" Alec sordu.

"Evet."

Kapı çarparak açıldı. Hem Hayes hem de Cheryl sıçradı. Yargıç çekmecesini açmak için uzandı ve Zane dişlerini göstererek Alec ve Blaze'e doğru koştu. Blaze'in sesini duyunca onları yere devirmeden durdu.

"Ben olsam bunu denemezdim, Yargıç Hayes. Seni yaralamak için bir fırsatım olmasını çok isterdim. Seni öldürmeyeceğim çünkü mahkemeye çıkmanı, rezil olmanı ve hapiste çürümeni istiyorum," diye hırladı Blaze. Zane'in başını okşadı ve Cheryl'a döndü. Ona doğru yürürken sesi yumuşadı ve "İyi misin?" diye sordu.

Gözyaşları yüzünden aşağı akmaya başladı. "Artık öyleyim." Kollarını onun boynuna doladı ve onu öptü.

"Şimdilik kesin şunu, siz iki aşk kuşu. Şu adamı ve yandaşlarını hapse atalım." Alec sırtıttı. "O zaman kutlayabilirsiniz."

Blaze parmağıyla onun gözyaşlarını sildi. "Seninle gurur duyuyorum. Cesur davrandın."

Cheryl gözyaşları arasında güldü. "SEAL'ların beni kurtaracağını biliyordum. SEAL'ım yardım etmek için geri döndüğü için çok mutluyum."

"Ben de." Alnını bir an için onunkine dayadı ve sonra Yargıç'ı korumak için Alec'e katılmak üzere döndü.

"Yargıç, sizi bağlayacağız. Sonra aşağıda adamlarınızla konuşacağız ve konteyneri gemiye ne zaman yüklemeyi planladığınızı kesin olarak bilip bilmediklerini öğreneceğiz."

Blaze, "Bize gerçeği söyleyeceğini sanmıyorum ama korkuyorlar ve mahkemenin onlara karşı daha hoşgörülü olabileceği sözü verildiğinde tüm sırlarını söyleyecekler," dedi.

Blaze ona silah doğrulturken Alec Yargıç'ı sandalyesine bağlamaya başladı.

Bağlanmaya karşı mücadele etmeye çalışırken Yargıç, "Adamlarım size asla yardım etmeyecek," dedi.

"Oh, evet, yapacaklar. Sizin çalıştırdığınız tipte adamlar her zaman kolay yolu seçerler. İçlerinde çoğu büyük patrondan nefret eder. Hapistekine ve yargılanana sadık olurlar ama sana asla" dedi Blaze ve sırtıttı.

Yargıç Hayes bağılara karşı mücadele etti ve Alec'in ağzına sardığı bezin arasından konuşmaya çalıştı.

"Mücadele edersen bağlar daha da sıkılaşıır," dedi Blaze. Bu doğru değildi ama Blaze adamın ona inanacağını ve sıkılaştığını hayal edeceğini biliyordu.

Alec Blaze'e, "Zane ve ben, sen benim yerimi alması için adamlarımdan birini yukarı gönderene kadar burada kalacağız," dedi. "Cheryl'i yanına al ve adamlardan biri onu üsse geri götürsün. Diğerleri aşağıda kalsın."

Blaze cep telefonuna baktı. "Yüzbaşı Wolf ve ekibi hakkında bir mesaj gönderdi. Bizimle bu konut alanının hemen dışında buluşacaklar. Sonra da konteyneri kiraladıkları gemiye yüklemeye yardım etmek için geldiklerinde çetenin geri kalanını haklamak üzere hep birlikte tersanenin yakınlarında saklanacağız."

Hayes debelenmeye başladığında Alec ve Blaze sırttı. Hayes hemen durdu, ter gözlerine akıyordu. Alec güldü ve kapıya doğru ilerledi.

Blaze, "Mücadele ettiğinde bağların sıkılaştığına bana inandı," diye fısıldadı.

Alec başını salladı. "İşimi kolaylaştırıyor. "Devam et. Olanları Kaptan'a bildirin. Benim yerime bir adam göndersin. Tersanedeki kavgayı kaçırmak istemiyorum," dedi daha yüksek sesle ve Hayes kaşlarını çatığında sırttı.

"Yapacağım. Yakında görüşürüz. Zane'i burada tut. Bence Hayes onun arkadaşlığından hoşlanabilir."

Blaze Cheryl'ı kucağına aldı ve merdivenlere doğru taşıdı. Sürekli, "Yürüyebilirim. "Ben iyiyim."

"Biliyorum ama sana sarılmak hoşuma gidiyor. Sus ve seni kollarımda güvende hissetmenin tadını çıkarmama izin ver." "Adamlar zayıf olduğumu düşünecek. En azından merdivenlerden inmeme izin ver."

Kadının vücudunun kendi vücuduna doğru kaymasına izin verdi. Parmağını çenesinin altına koydu ve yukarı doğru kaldırdı. "Sen göz kamaştırıcı, güçlü ve kuvvetli bir kadınsın." Onu öptü ve istediğini yapmasına izin verdi. Son basamaktan indiğinde Blaze, Cheryl cevap vermeye fırsat bulamadan kapıyı açtı.

SEAL'ler onu gördüklerinde sırttılar. "Onu benim için üsse kim götürecekt? Daha sonra tersanede bize katılabilirsiniz," dedi Heath.

Hepsinin elleri havaya kalktı. Blaze ona ışık saçtı. "Görünüşe göre pek çok arkadaşın ve koruyucun var. Belki de kıskanmalıyım." Adamlar güldü ve başlarını salladı.

Biri, "Seni düşman edinmek istemiyoruz, Blaze." dedi.

"Güzel. Mack, onu sen sür ama kamyonlara dikkat et." Blaze Cheryl'a döndü ve onu kollarının arasına aldı. Sonra onu iyice öptü. "Beni unutmanı istemiyorum."

"Seni eve götürene kadar bekle," diye alay etti Cheryl. "Beni utandırdığın için teşekkürler." "Hah, leydim, sizi hiçbir şey utandıramaz. Ve seni kızartabilmeme bayılıyorum." "Evet, ama sık sık değil."

El sallayarak veda edip Mack'le birlikte kapıya doğru yürürken adamlar sırtıyordu.

Adamlardan biri, "Ona kamyonlara dikkat etmesini hatırlat," diye bağırdı.

Mack adamlara dönerek, "Bir şeye gülüyordum ve neredeyse bir Mack kamyonu bana çarpıyordu. Lakabım da buradan geliyor."

Cheryl döndü ve el salladı. "Ben de kamyonlara dikkat edeceğim."

Dış kapı kapandıktan sonra Blaze onları bir araya topladı ve planı açıkladı.

"Yargıç Hayes baş patron mu?" diye sordu solundaki SEAL.

"Evet. Yargıç'ın bu kadar uzun süre paçayı kurtaracağını kim düşünebilirdi ki? Birkaç polis buraya geldiğinde, limana doğru gidebiliriz. Plakasız bir araçla ve sivil kıyafetlerle gelecekler. Bizi izliyor olabilecek hiç kimsenin diğerlerine bir sorun olduğuna dair mesaj göndermesini istemeyiz."

"Kulağa hoş geliyor," dedi başka bir SEAL. "Buralar biraz sıkıcı olmaya başladı." "Merak etmeyin. Limanda bol bol aksiyon yaşayacağımızı sanıyorum."

CHAPTER 15

Cheryl bir dakika önce Mack'le konuşuyordu ve bir dakika sonra büyük bir pikap onlara sürücü tarafından yandan çarptı. Mack bayılmıştı.

"Mack iyi misin?" Cheryl telefonuna uzandı ama daha numarayı tuşlayamadan iki adam kapıyı açıp onu yakaladı. Onu arabalarına doğru sürüklerken biri eliyle ağzını kapattı.

"Bırakın o kadını!" diye bağırdı bir adam ve ona doğru koştu.

İçlerinden biri silahını çekip onu vurdu. Cheryl'ı yakındaki bir arabanın arkasına atıp kaçtılar. Geriye dönüp baktığında adamın kaldırımında yattığını ve boş kamyonun hâlâ içinde bulunduğu arabanın yan kapısına dayandığını gördü. Yanındaki arka kapıyı açmak için uzandı ama kapı kolu yerinde yoktu.

Sürücü dikiz aynasına bakıyordu. "O kadar kolay kurtulamayacaksın." "Yargıç sizinle nasıl bağlantı kurdu?"

"Siz ve arkadaşlarınız akıllı olduğunuzu sanıyordunuz ama onun masasında ayağının ya da bacağının ulaşabileceği gizli bir düğme vardı. Bu özel bir şeydi. Onu kullanırsa evine alınacağını ve evi yakından izlemesi gerektiğini biliyorduk."

Cheryl, "Böyle pislikler için oldukça zekice bir fikir," dedi.

Ön yolcu koltuğunda oturan adam, sol elinde tuttuğu silahla ona doğru döndü. Tam da onun yapmasını umduğu şeyi. Adamın bileğini kavradı ve silahına uzanırken sertçe ısırıldı. Adamın eli bir an için gevşedi ve kadın silahı aldı. Sürücü arkasına baktı, direksiyonu kırdı ve park halindeki bir arabaya çarptı. İki de ona ulaşmaya fırsat bulamadan, kadın ikisini de vurdu; birini göğsünden, diğerini boynundan.

"Bir dahaki sefere bir kadının çaresiz olduğunu varsaymayacak ve onu bağlamayacaksın." Arka koltuktan inerken sırttı.

Kazayı gören bir kişi polisi aramıştı. Çok geçmeden bir polis arabası sirenlerini açarak hızla köşeyi döndü.

Polis memuru silahını çekerek dışarı çıktı. "Burada neler oluyor?" Cheryl'ın elindeki silahı görünce, "Silahını indir ve ellerini kaldır" diye bağırdı.

Cheryl diz çöktü ve silahı kaldırıma koydu. "O iki adam tarafından kaçırıldım. Silahlarımdan birini almayı başardım ve onları vurdum, böylece kurtulabildim."

"Senin gibi küçük bir kadından beklenecek bir hikaye." Polis onu bir aşağı bir yukarı süzdü.

"Polis şefini ara. Şefe sabahın erken saatlerinde neler olduğunun farkında olup olmadığını sorun. Heath Kenyon'ın karısı olduğunu söyle." "Sanırım önce seni içeri alacağım."

"Onu hemen aramalısınız. Hayatlar tehlikede." Sesini alçalttı. "Denizaşırı ülkelere götürülüp satılan yüzlerce masum kadının sorumlusu olmak ister miydiniz?"

Tereddüt etti ve sonra telefonunu çıkardı. Cheryl rahat bir nefes aldı.

Memur olanları anlattıktan sonra, "Evet efendim," dedi. "Sizinle konuşmak istiyor." Telefonunu uzattı.

"Merhaba," dedi Cheryl. Dinledi ve sonra, "Evet efendim, hepsi doğru. Büyük bir eylem gerçekleşecek ve kötü adamların bir şeyler döndüğünü bildiklerine inanıyoruz."

Cheryl telefonu memura uzattı. "Sizinle konuşmak istiyor." Polisin birkaç kez daha "Evet efendim" demesini dinledi. Telefonu kapattığında Cheryl'a telefonunu uzattı. "Şef, Yüzbaşı Buchanan'ı arayacağını söyledi. Yargıç'ın evini arayacaksın ve telefonu açan SEAL'a deşifre olduğunu ve polisin yolda olduğunu söyleyeceksin." Polis memuru kaza yapan arabayı kontrol etmek için yürüdü. "Bir ambulans ve tamirci çağıracağım."

Cheryl toplanan kalabalıktan biraz uzaklaştı, bazıları cep telefonlarıyla olayı videoya çekiyordu. Yargıcın numarasını çevirirken artık bu konuda endişelenemezdi.

"Merhaba."

Cheryl, Alec'in sesini tanıdı. Polis Şefinden gelen mesajı ilettili. "Büyük bir kamyon bize yandan çarptı. Kaçırıldım ama kurtuldum. Mack'in iyi olup olmadığından emin değilim. Beni yakaladılar ve onu enkazın içinde bıraktılar. Görgü tanıklarından birinden beni Mack'in bırakıldığı yere götürmesini isteyeceğim. Çok uzak değil."

"Hayır. Orada kalın ve müdahale eden memur sizi Mack'i kontrol etmeye götürmesi için başka bir polis çağırırsın.

Anladın mı?"

"Tüm eğlenceyi kaçırmamı istiyorsun."

"Senin için endişelenerek dikkatimizin dağılmasını istemiyorum."

"Tamam." İki polis arabası daha gelince telefonu kapattı. Onlardan kendisini bir önceki kazaya götürmelerini istedi."

"Az önce oradaydık. Adam en yakın hastaneye doğru yola çıktı. Ciddi şekilde yaralanmış. Sizi hastaneye götüreceğiz."

"Teşekkürler." Yolda kazanın nasıl olduğunu anlattı.

"Sizinle konuşabildiğimize sevindim. Kamyonun etrafında kimse yoktu ve arabaya çarpan kişinin kaçtığını düşündük."

Cheryl cevap vermedi. Pencereden dışarı baktı ve sonra gözlerini kapattı. *Tüm bu olanlara inanamıyorum. Bütün adamlar şimdi daha fazla tehlikede.* Telefonu çaldığında kullanmak için uzandı.

"Oh, Kaptan. Sesini duyduğuma çok sevindim."

"Sen bir kahramansın, canım. Haberin bana tam zamanında ulaştı. Çetenin Yargıç'ın alarmini alıp almadığını görmek için herkesi yerinde izlemeye aldım ve denizaşırı SEAL'larımızla temasa geçtim. Yakında başlayacaklar."

"Kahraman değilim, sadece güvende olmak ve umarım haberleri size zamanında ulaştırmak istedim."

"Blaze için mükemmel bir eş." Güldü ve ekledi, "Onu düzgün tutabilirsin."

"Mack'i götürdükleri hastaneye gidiyorum. Beni bir polis götürüyor ve başka bir araba da takip ediyor."

"Şoförünüzle konuşmama izin verin."

Cheryl telefonunu uzattı. "Yüzbaşı Buchanan sizinle konuşmak istiyor."

Gözlerini yoldan ayırmadan telefonu ondan aldı ve dinledi. "Evet efendim, sizinkiler gelene kadar kalıp onu ve yaralıyı korumamda bir sorun olmayacağına eminim. Tamam. Evet, efendim." Telefonu Cheryl'a geri verdi.

"Hastanede kal," dedi Buchanan. "Bu iş biter bitmez Blaze'i senin için göndereceğim ve Mack'i Donanma hastanemize naklettireceğim. Kendi başının çaresine bakabilecek kadar iyileştiğinden emin olana kadar başında nöbet tutacağız."

"Heath'i bekleyeceğim."

Gölge solundaki palmiye ağaçlarına baktı. Aralarından bir figürün hızla geçtiğini gördüğüne yemin edebilirdi. Otto konteynerin arkasına gitmişti ve yerde yatıyordu. Gölge kontrol etti ve Otto uyuyor gibi görünüyordu. Telefonu titredi. Kaptan'dan bir mesajdı.

FBI bize yardım etmeleri ve çete üyeleri tutuklandıktan sonra onlardan bilgi almaları için adam gönderiyor. Onları FBI merkezine götürecekler ve o andan itibaren kontrolü ele alacaklar.

Hızlı bir mesaj yazdıktan sonra Gölge Otto'yu tekrar kontrol etti. Hareket etmemişti. Bu ona konteynır sırasının etrafından dolaşma ve orada her kim varsa arkasından gelme şansı verdi.

Ay bir bulutun arkasına geçtiğinde Gölge, ziyaretçisinin karavana yaklaştığı yerin daha güneyindeki ağaçların arasına doğru koştu.

"Kahretsin," diye fısıldadı nefesinin altında. Bu kişi bir kadındı. *Bu gece burada bir kadının ne işi var? Otto neler olduğunu anlamadan önce onu yakalamalıyım.*

Gölge adımlarını hızlandırdı ama gözden uzak durdu. Yaklaştığında neredeyse yüksek sesle küfredecekti. *Bu da neydi böyle? Anya nasıl dışarıda olabilirdi? Biz onu görmeden kaçmış olamazdı.*

Anya'yı belinden kavrayacak kadar yaklaştı ve bir eliyle ağzını kapattı. Onu yere yatırdıktan sonra, daha fazla hareket etmesini engellemek için bacaklarını Anya'nın bacaklarına doladı.

"Sen de kimsin?" diye sordu kısık bir sesle. "Yanımda durduğum konteynerdeki kadına benziyorsun. Akraba mısınız? Elimi ağzından çekeceğim. Bağırırsan dostum seni duyar ve içerideki kadınlara seni de eklemekten çok memnun olur."

Anladığını belirtmek için başını salladı. Gölge yavaşça elini hareket ettirdi.

"Sanırım ikiz kardeşim içeride diğer kadınlarla birlikte."

"Öyle ve çok alıngan olduğunu söylemeliyim."

"Eminim fark etmişsinizdir, biz ikiziz ama o benden çok daha cesur."

"Katılmıyorum. Onu bulmak için hayatını tehlikeye attın."

"Anya iyi mi?"

"Şimdiye kadar, evet. Senin adın ne?"

Ben Anais. Lütfen kardeşimin gitmesine izin verin. Söz veriyorum kimseye bir şey söylemeyeceğiz."

"Anais, istediğin şeyi yapamam ve buradan gitmen gerekiyor. Yakınlarda bir arkadaşım var. O sana zarar vermez. Kaldırıma git ve batıya yönel. Adı Ayı. Kulağa komik geldiğini biliyorum ama öyle. Seni güvenli bir yere götürecektir."

"Arabam iki blok ötede. Dikkatli olup geri döneceğim. Arkadaşınızın yardımına ihtiyacım yok. Beni de konteynıra koyabilirsiniz."

"İsteseydim çoktan yapardım. Biri seni yakalamaya çalışırsa, silahın var mı?"

Titreyen elleriyle, adam onu yakaladığında düşürdüğü çuvaldan büyük bir tabanca çıkardı.

On

u. "Nasıl kullanılacağını biliyor musun ki?"

"Hayır, Anya'nın. Pratik yapan ve kendini nasıl savunacağını bilen o."

"Şi
mdil
ik
bıça
ğımı
al.
Başı
n
bela
ya
gire
rse
onu
nla
şans
ın
sila
htan
dah
a iyi
olab
ilir.
Bu

Keskin. Dikkatli ol ama onu elinde, silahı da diğer elinde tut. Gidemem, yoksa seni arabana kadar geçirirdim."

"Sadece kız kardeşimi kurtar."

Shadow başıyla onayladı ve hemen Bear'a telefon etti. Onunla buluşan kimseye güvenmiyor ve yanında benim bıçağım ve ateş edemeyeceği bir silah var. Dikkatli olun ama izleyin ve eğer biri onu yakalamaya çalışırsa yakalayın."

"Arabasına sağ salim bindiğini göreceğiz."

"Teşekkürler, Otto uyanmadan konteynere geri dönmeliyim." Gölge konteynere doğru geri döndü. Otto hareket etmemiştir.

Anya'nın ikiz kardeşi olması ne tesadüf. Bu adamlar ikizler için çok para kazanmış olmalılar. Birbirlerine benzemelerine rağmen, bir fark görebiliyorum.

Anais, Anya'dan daha yumuşak görünüyordu ama dışarı çıkıp kız kardeşini aramaya cesaret etti. Bir an başını eğip doğrudan ona bakmıştı. *Ay yüzünde parlıyordu ve gözlerinin rengini göremesem de, gözlerinde dingin ve zorlayıcı bir şey vardı.* Beyninde garip bir şekilde ilkel bir uyarı duyuldu. *Onu benim için bu kadar çekici kılan şeyin ne olduğunu öğreneceğim.*

Shadow'un telefonu titredi. Otto'nun hareket etmediğini fark etti. Yavaşça birkaç adım yürüdü ve telefonu açtı. "Ne var ne yok?"

"Çete bir şeylerin yolunda gitmediğini anlayabilir ve her an gelebilir. Yanındaki adamı çıkar. Herkes uyarıldı ve gizlice size doğru geliyorlar."

"Şimdi Otto'yla ilgileneceğim."

"Güzel. Dikkatli ol. Saklan. Diğerleri önce seni öldürmek isteyebilir."

"Yapacağım. Neredeyse bittiğine sevindim."

Otto, Shadow'un telefonunu kapatmasıyla aynı anda uyandı.

"Beni uyandırmalıydın," dedi Otto gerinirken.

"Neden?" Gölge omuz silkti. "Ben çok uyanıktım, o yüzden uyumana izin verdim. Çok sessizdi. Hiçbir şey olmadı."

"Murphy'ye söyleme. Beni eşek sudan gelinceye kadar döver." "Sorun değil. Murphy'ye hiçbir şey söylemeyi düşünmüyorum." "Sen iyi bir adamsın. Saat kaç?" Otto sordu.

"Üç. Saatin ikiyi geçmeyeceğini sanıyordum. Yavaş bir gece oldu." "Evet, bir dahaki sefere gece vardiyasını başkasının almasını sağlarız."

"Hepiniz bu işi sürekli yapıyor musunuz?"

"Sanırım patron bir karavan daha gönderilmesini istiyor ve sonra duracağız, en azından bir süreliğine. Patron yetkililerin peşimizde olabileceğini düşünüyor."

Birkaç dakika sessizce durdular ve sonra Gölge Otto'ya döndü. "Bunun için üzgün değilim."

Otto, Gölge'yle yüzleşti. "Ne?" Daha fazlasını söylemesine fırsat kalmadan Gölge çenesine ve karnına yumruk attı. Otto yere düşüp bayılınca, Gölge onu bağladı, ağzını tıkadı ve silahını aldı. Sonra Otto'yu konteynerin arkasına sakladı.

Gölge ön tarafa doğru yürüdü ve kapıyı açtı. Kadınların çoğu baygındı. Anya başını kaldırdı ve açıklığa doğru ilerledi.

"Silah kullanabilir misin?"

"Elbette."

"Ben de öyle düşünmüştüm. Kız kardeşin nasıl yapılacağını bildiğini söyledi."

"Anais buraya mı geldi? O iyi mi?"

"Başka birini değil de onu bulduğuma sevindim. O da cesur bir kadın. Dışarı çıkmam lazım.

Gerekirse bu silahı kullan ama beni vurma. Kadınlar silah sesini duyduğunda, umarım onları sakinleştirebilirsin. Daha fazla hava almak için kapıyı aralık bırakacağım."

CHAPTER 16

Shadow, Otto'nun baygın bedeninin yanındaki konteynerin arkasına saklandı. Motor sesleri duydu ve bunun mafya olduğunu anladı. SEAL'lar çok daha sessiz hareket ediyordu. Bazılarının yakınlarda olduğunu umuyordu. Telefonu titredi.

beline doğru. Bu bir mesajdı.

Arabaları gördük ve diğer taraftan hareket edeceğiz. Mümkünse kapalı kalın.

"Yapacağım." Gölge geri mesaj attı.

Beklediği gibi, konteynerin önüne birkaç araba yanaştı. Murphy birinden indi. "Otto ve o hain hangi cehennemde?" Arabadan ellerinde silahlarla birkaç adam daha indi.

"Onu ilk kim bulursa, öldürmek için ateş etsin," dedi Murphy. "O grubumuza ihanet eden biri.

Bağlantı o olmalı. İyi ki Yargıç masanın altındaki düğmeye onlar fark etmeden önce basmış."

Onların sözlerini duyan Gölge konteynerin diğer tarafına geçti ve yavaşça öne doğru ilerledi.

Murphy ve iki adamı arka tarafa doğru yürüdü ve Otto'nun bağlı bir şekilde yerde yattığını gördü. "Onu çözün ki bize yardım edebilsin."

Otto'nun ağzındaki tıkaç çıkarıldıktan sonra homurdandı, "Ona ilk atışı ben yapacağım.

Kahretsin, beni kandırdı." "Sadece seni değil," diye tersledi Murphy.

Gölge öne doğru süzüldü. Görüş alanında duran iki adama nişan aldı. İkisini de vurdu. Sonra silahını arkaya doğru çevirdi ve birkaç kurşun sıktı. Adamlar ön tarafın yarısına kadar yürümüşlerdi. Kafaları karışmıştı, döndüler ve arkaya doğru koştular. Bu Shadow'a kısmen açık olan kapıdan içeri atlayıp kapıyı kapatması için zaman kazandırdı.

Anya onun yanına geldi. "Neler oluyor?"

"Emin değilim. Arkadaşlarımdan yardım gelmesini umuyorum. O zamana kadar diğer silahı bana ver. Onlar sana ve diğer kadınlara ulaşmadan önce iki kişiyi daha vurabilirim."

"İçeride," dedi Murphy. "Dikkatli olmamız gerekiyor. Yeniden toparlanana kadar konteyner muhtemelen son sevkiyatımız olacak. Değerli envanterimizi kaybetmek istemiyorum. O şeyi kilitleyin. Şimdilik hiçbir yere gitmeyecek."

Neyse ki konteyneri kilitlemeden önce Shadow daha fazla silah sesi duydu ve Murphy "Siper alın!" diye bağırdı.

Artık çok geçti. Kurşunlar hepsine isabet etti. Öldürmek için değil, yaralamak ve mahkemeye götürmek için. Jackson, Wolf ve Alec liderliğindeki SEAL'lar dağıldı ve adamlara doğru koştu.

Biri yerdeki bir silaha ulaşmaya çalıştı.

ve eline bir kurşun isabet etti. Diğerleri hareket etmedi.

Wolf, Murphy'yi ayağa kaldırırken güldü. "Yargıçtan sonra mahkemeye çıkmak için hepinizi canlı istiyoruz."

Murphy alay etti. "Bizi durdurabilirsiniz ama denizaşırı ülkelerde başkaları da var. Onlar ve Yargıç arasında, bize yardım etmenin bir yolunu bulacaklardır."

"Büyük ihtimalle hayatının geri kalanını hapiste geçirecek biri için oldukça ukalasın." "Hayır, o grup bizimle ilgilenecek ve başka bir yargıca ödeme yapacak."

"Onların teklifini kabul edecek başka bir Yargıç olması pek mümkün değil, özellikle de SEAL ekiplerimizden biri seni yakaladığımız sırada denizaşırı ülkelerdeki ortaklarını yakalamışken."

Blaze yüzünü Murphy'ninkine yaklaştırdı. "Eğlenceniz ve paranız sona erdi. Onca kadını katlanmaya ya da ölmeye gönderdiğin dehşetten sonra senden iyi ki kurtulduk."

"Keşke özellikle sizin gibi insanlar için bir hapishanemiz olsaydı. Ama işlediğiniz suçla ilgili söylentiler yayılacaktır. Yaptığın şeyden hoşlanmayan mahkumlar olabilir. Benim için seninle ilgilenirler."

Murphy onu sürükleyerek götürdükleri sırada "Avukat istiyorum," diye bağırdı.

Alec kapıyı ardına kadar açmıştı ve kadınlar ileri atıldı. Alec ve Gölge'yi yere serdiler ve suya atlamak için koştular.

Wolf kadınlara "Durun, sizi kurtarmak için buradayız" diye bağırdı. Ancak kafası karışmış ve korkmuş birkaç kişi daha suya atladı ve içlerinden birinin yüzme bilmediği açıktı.

Cookie onu kurtarmak için suya atladı. Arkasından yüzdü, kadını yakaladı ve güvenli bir şekilde iskelenin kenarına çekti. Wolf kadının çıkarılmasına yardım etti.

Diğer kadınlar yüzmeyi bıraktı ve ne olacağını görmek için bekledi. "Seni eve götürmek için buradayız," diye bağırdı Wolf.

Gölge onun yanına yürüdü. "Gerçek bu. Artık güvendesin."

Polis arabaları siren çalarak geldiğinde, kadınlar geri yüzmeye başladı. Birkaçi iskeleye çıkamayacak kadar güçsüzdü ve Cookie ile Shadow onlara yardım etmek için suya atladı.

Kaptan Buchanan iskelede Shadow'a katıldı. Cookie son kadının geri dönmesine yardım etmek için atlamıştı. Shadow onu kaldırdı ve Kaptan Buchanan da Cookie'ye yardım etti.

"Yanımızda olmanıza sevindim," dedi Kaptan. "Neden bu kadar çok kadının suya koştüğünü merak ediyorum."

"İçlerinden biri bana bunun sebebinin bu grubun esirlerini çalmaya çalışan başka bir grup olup olmadığından emin olmamaları olduğunu söyledi, ancak diğerleri çok sıcak ve kuru olduklarını, suyun atlamamak için çok cazip göründüğünü söyledi."

Gölge başını salladı. "Anlayabiliyorum. İçerisi buhar banyosu gibiydi, sadece daha kötüsü."

"İkiniz de iyi görünüyorsunuz. Heath'i bulup onunla konuşmam gerek." Yüzbaşı Buchanan etrafına bakındı. "Ah, onu polis şefiyle konuşurken görüyorum. İzninizle."

"Gruba katılabilir miyim?" Kaptan Heath'in yanına yaklaşırken sordu.

Heath ona döndü. "Cheryl'den haberin var mıydı?"

"Söyledim. Cheryl bu iş bitene kadar sana söylemememi istedi. Bunun dikkatini dağıtabileceğini düşündü. Bu yüzden

Şef ve ben onunla aynı fikirdeydik."

Heath ikisine de kaşlarını çatı. "Yaralanmadığından emin misiniz?"

"Doktorların onu bizim hastanede kontrol etmeleri için ısrar ettim ve Mack'i de oraya naklettirdim." "Durumu nasıl?"

"Tamam. Bence Cheryl'ın yaptıkları ikisini de kurtardı."

"Kendime kızıyorum. Masanın altını kontrol etmeliydik."

"İkiniz de yapmalıydınız ama siz odaya girdiğinizde düğmeye bastı. Daha sonra hapishanede bununla övündü. Bir Yargıç için aptalın teki. Bir gardiyan onu duymuş."

"Karımı ve Mack'i görmek için artık rahatlayabilir miyim?"

"Evet. Yarın sabah Jackson'ın ekibi, Wolf'un olaya dahil olan üyeleri ve Alec'in ekibiyle bu davaya başladığımızdan beri olan her şeyi tartışacağız. Orada olun."

"Yapacağım." Heath döndü ve kamyonetini birkaç blok ötede bıraktığı yere doğru koştu.

Yakındaki bir otel, konteynırdaki kadınlara duş alabilecekleri odalar, yiyecekleri yiyecekler ve ardından aile üyelerinin giymeleri için getirdiği kıyafetleri verdi.

On tanesinin hastaneye gitmesi gerekiyordu ve geri kalanlar ailelerini gördükten sonra serbest bırakılmadan önce bir doktor tarafından kontrol edilecekti.

Kadınlar asansörlerden akın akın çıkarken Gölge büyük bir sütuna yaslandı. Aileler sevdiklerini aramak için onlara doğru ilerledi. Gölge, Anya ve kız kardeşi Anais'i izledi.

Kalabalıkta bir ara oldu ve Anya'yı fark etti. İkizlerin yanına gelene kadar ailelerin arasında dikkatle ilerledi. Anais döndü ve düşüncesizce ona sarıldı.

"Onu çıkaracağını söylemiştin ve çıkardın." Kadın ona gülümsedi.

Shadow onun nazik sarılışının etkisiyle şok geçirdi. Kalbi göğsünde ağır bir şekilde çarptı ve nefesini tuttu. Her nasılsa, onun dokunuşuyla, otuz üç yıl boyunca özenle koruduğu kalbi göğsünde sert bir şekilde zıpladı.

Geri adım attı ve kendini doğal davranmaya zorladı. "Kız kardeşin bana yardım etti. Ona da teşekkür edebilirsin." Anya'ya gülümsedi ve yüz ifadesinden Anais'e verdiği tepkiyi kaçırmadığını anladı.

"Buradan çıkacağız. Eve gitmek istiyorum," dedi Anya. "Anais ona telefon numaramızın yazılı olduğu kartlarından birini ver." Shadow'a baktı. "Seni akşam yemeğine davet edeceğiz."

Ah-Anya onu onayladığını belli ediyordu.

Anya ona doğru eğildi ve fısıldadı. "Bunun ben olacağımı ummuş olabilirim." Omuz silkti. "Ben kendi Bay Doğru'mu bulacağım. İkinizin çok daha uygun olduğunuzu görebiliyorum."

Gölge'nin yanakları kızarmıştı ve hem bundan hem de gülümsemesinden kızardığını anladı. "Neler oluyor?" diye sordu Anais. "Bana sırrını söyleyebilirsin."

"Pek hoş değildi. Shadow'un yüzünü kızartacağını bildiğim uygunsuz bir şakaydı."

Doğrudan Anais'e bakan Shadow, "Seni akşam yemeğinde görmek için sabırsızlanıyorum," diye ekledi. Anais'in gülümsemesi ve parlayan gözleri Shadow'un hislerinde yalnız olmadığına dair güvence verdi. "Gidip ekibime haber versem iyi olacak." El salladı ve otelin kapısından hızlı adımlarla çıktı.

Heath, Mack'in hastane oda numarasını öğrendi ve asansöre bindi. Kapıya vardığında durdu ve içeri baktı. Cheryl konuşurlarken Mack'in elini tuttu. Mack kapı aralığına baktı.

"Bakın arkadaşımı eve götürmeye kim gelmiş." Cheryl dönüp ayağa fırladığında Heath onun elini bıraktı. Heath'in kollarına koştu ve hemen ağlamaya başladı.

Heath onu kucağına aldı ve sandalyesine oturdu. Onu kendine yakın tuttu ve Mack'in yatağının üstündeki masada duran kutudan bir paket mendil çıkardı.

"Her şey olduğundan beri böyle miydi?" diye sordu.

"Hayır," dedi Mack. "Hepimiz onun nasıl bu kadar sakın olduğunu ve her şeyi bu kadar iyi idare ettiğini merak ettik." Heath'e sıırttı. "Sanırım yanında kendini en güvende hissettiği kişinin gitmesine izin vermesini bekliyordu. Biliyorsun o benim hayatımı kurtardı, bu yüzden birbirimizi kardeş gibi benimsedik. Ben tek çocuğum, bu yüzden onun kardeşi olmaktan mutluyum. El ele tutuşmamızdan rahatsız olduysan diye söylüyorum."

"Asla olmaz. Hepimiz aileyiz."

"Yine gömleğini ıslatıyorum," dedi Cheryl, sesi boğuklaşmıştı. "Bir sürü gömleğim var ama senden sadece bir tane var."

Başını kaldırdı ve kırmızı gözlerle ona baktı. "Bu birinin bana söylediği en güzel şey. Kayla da benzer bir şey söylemiş olabilir ama o bir kız."

Heath ve Mack güldüler. Sonra Heath, "Eminim Jackson buna sevinmiştir," dedi. Cheryl'ın yüzünde bir gülümseme belirdi. Ayağa kalkmaya başladı.

"Kucağımda kal. Biraz daha ağlaman gerekebilir."

"Bundan şüpheliyim ama burada oturmak hoşuma gidiyor."

"Sanırım o gözyaşları beynini etkilemiş olmalı. Benim ukala avukat karım nerede?" "Geri dönecek."

"Tanrıya şükür. Her gün bu kadar tatlılıkla başa çıkabileceğimden emin değilim."

Cheryl onun omzuna vurdu. "Sus, aptal adam ve beni öp."

"Bu daha iyi olacak." Heath onun başını öne doğru çekti ve onu iyice öptü.

Mack, "Sanırım ikinizin eve gitmesi gerekiyor," diye alay etti. "Bu iş utanç verici olmaya başladı."

"İyi fikir." Heath ayağa kalktı ve Cheryl'in kalkmasına izin verdi. "Ayaklarının üzerinde durabiliyor musun? Seni dışarı taşıyabilirim."

"Asla olmaz. Kendi ayaklarımın üzerinde yürüyebiliyorum."

"Çok kötü," dedi Mack. "Buradan çıktığımda tüm bu sahneyi gruba anlatabilmeyi umuyordum."

Heath kapı aralığından ona baktı. "Bu kadar çabuk hastaneye dönmek zorunda kalmanı hiç istemem."

"Böyle hissedeceğini tahmin etmiştim. Dudaklarım mühürlü." "Sana zarar vermeyecek, Mack. Buna izin vermem."

Heath ve Cheryl Mack'e veda edip asansöre doğru yürürken hepsi gülüyordu.

Eve vardıklarında, Heath kamyonun önünden Cheryl'in kapısına doğru yürüdü. Kapıyı açtı ve onu dışarı çıkardı.

"Yürüyebilirim."

"Yapabileceğini biliyorum ama seni taşımanın keyfini çıkarmama izin ver." Onu bir saniyeliğine yere bıraktı ve anahtarını çıkardı.

Sonra onu kapıdan içeri taşıdı.

İçeri girip kapıyı kapattı ve onu kollarına çekti. Kız başını kaldırıp ona baktığında, onu öptü. Kadın tatlı ağzını açtı ve adam dilini içeri soktu.

Kadının dili adaminkine karıştı ve onu odalarına götürüp sevişmek için can atmasına neden oldu. Ama önce konuşacaklarına dair kendine söz vermişti. Eli kızın göğsünü kavradı ve parmağı göğüs ucuna sürtündü.

Heath'in kalbi göğsünde sertçe çarptı. Kız bacağına kaldırıp onun kalçasına dolayınca, durması gerektiğini anladı. Konuşana kadar daha ileri gitmemeliydiler. Güçlü duygularını açığa vurup sonra da tekrar reddedilmenin hiçbir yolu yoktu.

Adam ondan uzaklaşınca kadın şaşkın şaşkın baktı.

Heath, "Daha ileri gitmeden önce konuşmalıyız,"

dedi. "Sevişmek istiyorum. Uzun zaman oldu."

"Bir pazarlık yaptık ve bundan sonra nereye gideceğimizi tartışmamız gerekiyor."

Cheryl onun sözleri karşısında şaşırmış ve sarsılmıştı. Anlaşmayı yırtıp atacaklarını ve geleceğe oldukları gibi devam edeceklerini ummuştı. Ama adam haklıydı. Wyoming'de yaşayabilir miydi?

Heath, "Şaşırmış görünüyorsun," dedi.

"Sanırım eve gelir gelmez bu tartışmayı beklemiyordum. Sevişeceğimizi umuyordum."

"Bana güvenin. Seks, ilgili kişilerin sağlıklı düşünmemesine neden olabilir."

"Hamile kalmayacağımı biliyorsun, başka bir sürpriz bebekten endişeleniyorsan diye söylüyorum."

"Dışarı çıkın ve bahçede oturun. Ben biraz sangria hazırlayayım ve atıştırmalıklarla birlikte içecekleri getireyim." "Sen mutfaktayken ben duş alıp üstümü değiştireceğim."

"İyi fikir. Ben de aynısını yapacağım, sonra da içkileri ve yiyecekleri hazırlayacağım." Heath onun koridorda yürüyüşünü izledi.

Kapısında döndü ve göz kırptı. "Beni izlediğini hissettim." Bir öpücük kondurdu. "Yakında görüşürüz."

Cheryl duşta gözyaşlarının akmasına izin verdi. Heath'le kendi isteğiyle yaptığı anlaşmadan nefret etmeye başlamıştı. *Ben gidip ona aşık oldum, ama o aynı şeyi hissetmiyor olmalı. O kadar çok ayrı kaldık ki. O yaşlı kuyumcuya lanet olsun, haklıydı.*

Yüzüğüne baktı ve altın renginde parladığını gördü. Belki de konuşmaları sırasında ona iyi şans getirirdi.

Cheryl duştan çıktı ve gözyaşlarını sildi. Soğuk üstünü ve kısa şortunu giydi. Yardımcı olabilecek her türlü cephaneyi kullanacaktı.

Heath'in duş alıp şort ve tişört giymesi uzun sürmedi. Kızın kapısının açıldığını duymadan önce mutfaktaydı. Kadın mutfak kapısından ona gülümsedi.

"Tabii, yardım edemez miyim?"

"Dışarıda dinlenin. Birkaç dakika içinde geleceğim."

Kadın gittiğinde, evin her yerinde çalması için kısık seksi müziği açtı. Tepsiyi hazırladıktan

sonra dışarı çıktı.

Cheryl alyansını tekrar inceledi. Taş hâlâ parlak sarı renkte parlıyordu. Kuyumcu haklıydı. Son birkaç gündür bir şey onu korumuştı. *Muhtemelen aklım ve gücüm.* Ama bir yanı yardım aldığına inanmak istiyordu.

Heath tepsiyi sandalyelerin arasındaki masaya koyarken, "Derin düşüncelere dalmış görünüyorsun," dedi. "Konuşmadan önce biraz atıştırmalık ye ve içkinden biraz iç."

"Eğer bana evime geri taşınmam gerektiğini söylemeye hazırlanıyorsan, sorun değil. Eminim bekâr evini geri istiyorsundur." Kelimeleri söylemek için kendini zorladı.

Heath güldü. "Evimi hiçbir zaman bu şekilde görmedim. Orası benim özel alanım. Buraya getirdiğim tek kadın sensin."

"Gerçekten mi? Buraya taşınmamı sorun etmiyor gibiydin." "Sonsuza kadar sürmeyecekti ve sen tehlikedeydin."

"Tanrıya şükür tehlike geçti." Başını eğdi ve zorlukla yutkundu. Heath'in ondan ayrılmanın ne kadar zor olacağını bilmesini istemiyordu. Ama aralarında böyle anlaşmışlardı.

"Ne dediğimi duydun mu?" Heath kaşlarını çatarak sordu.

"Düşüncelerim, taşınmamla ilgili söylediklerin üzerineydi."

"Anlaşmamızın bu *olduğunu* söyledim." Bakışları kızın yüzünde gezindi ve sonra doğrudan gözlerinin içine baktı. Bakışlarındaki şefkati gördüğünde kalbi hızla çarptı.

"Daha sonra söylediğim ve duymayı kaçırdığınız şey, ilk anlaşmamızı veya pazarlığımızı değiştirme teklifiydi. Adına ne dersiniz deyin."

"Ne şekilde?"

Heath sandalyesinden kaydı ve onun önünde diz çöktü. Kızın eline uzandı ve yüzüğü çıkardı. "Benimle evlenir misin ve ister burada ister Wyoming'de yaşayalım, iyi ya da kötü benim gerçek karım olur musun? Sevdiğin bu işi yapmak için orada bir yerlerde bir mahkeme salonu bulabileceğine eminim."

Cheryl ona doğru eğildi. "Eskisi kadar sevmiyorum. Korkmak ve canavarlardan kaçmak zorunda kalmak hiç eğlenceli değil." Ellerini onun yüzünü kavrayacak şekilde hareket ettirdi.

"Sana aşık oldum. Sen iyi bir adamsın ve beni eski kocam ve amcam gibi hayal kırıklığına uğratmayacağına inanıyorum. Onun için kötü adamları yakalayıp hapse atmak istedim."

"Yaptın."

"Evet ve bu yeterli. Seni istiyorum ve belki ileride yeterince çılgınlaşırsam bir bebek isteyebilirim."

Heath sırtarak onu kucağına aldı ve etrafında döndürdü. Sonra eğilip onun yüzüne baktı. "Bebek küçükken annemle ben sana yardım edeceğiz. Küçük Jacob büyüdüğünden beri onunla hiç sorun yaşamadığını fark ettim."

"Her şeyi çözmüşsün. Ama unutma, benim hâlâ şımarık bir ağzım var. Kayla'nın Jackson'a karşı olduğu gibi her zaman tatlı ve iyi olacağımdan şüpheliyim. Ve çalışmak, bir şeyler yapmak isterim. Meyveleri jöle haline getirmek ya da sebzeleri konserve yapmak gibi bir arzum yok."

Heath gülerek eğildi. Nefesini tuttuğunda, "Şımarık ağzını seviyorum, zeki olmanı ve çalışmak istemeni seviyorum. Seninle tanıştığımdan beri olduğundan farklı olmanı istemiyorum. Şey, gerçekten tehlikeli davalardan vazgeçtiğin için memnun olmam dışında."

"Ciddi misin?"

"Evet. Elini uzat." Kadın elini uzattığında, adam evlilik yüzüğünü kadının sol eline geri taktı. "Bu yüzükle seninle sonsuza dek evleniyorum, aşkım." Kız elini uzattığında adam yüzüğü ona uzattı.

"Ve seninle sonsuza dek evleniyorum, benim sevgili, tatlı kocam."

"O zaman birbirimize ne kadar değer verdiğimizi göstermemiz gerektiğini düşünüyorum." Onu kollarına aldı, evin içine taşıdı ve koridordan odasına doğru yürüdü.

Cheryl uzandı ve yatak odasının kapısını açtı. Onu içeri taşıdı, kapıyı tekmeleyerek kapattı ve nazikçe yatağa yatırdı.

"Burada, yatağında, kollarımda olduğuna inanamıyorum. Son sevişmemizden bu yana birçok gece seni tekrar kollarıma almak için uyuyamadım. Ama sonra kıyamet koptu, sen tehlikedeydin ve ben uzaklardaydım. Seni ne kadar sevdiğimi söylemeye fırsat bulamadan seni kaybetmekten çok korktum."

"Ben de aynı duygu ve düşüncelere sahibim. Eğer birbirimize hemen söyleseydik, şimdiye kadar çoktan yatağa girmiş olurduk."

"O anlaşımdan bahsetmemiş olsaydım buraya çok daha erken gelirdik." Adam onun dudaklarını ve kalbinin çarptığı boynunu öptü.

Gömleğini başından çekerken eğildi ve sütyeninin üstündeki yumuşak tenini öptü. Sonra başını kaldırdı ve dikkatle onun gözlerinin içine baktı.

"Kayla'nın sinir bozucu arkadaşının kalbime gireceğini hiç düşünmemiştim ama sen girdin." "Partide senden hemen etkilendim, ama mesafemi korumamı söyledin."

"O dönemde kiminle birlikte olsaydım, rahatlamak için kullanırdım. Tüm kadınlardan uzak durdum, özellikle de senden."

"Neden ben?"

"Seninle ilgili bir şey vardı. İstesem de seni unutamadım. Sonra takım liderim gidip senin en iyi arkadaşınla evlendi."

Heath onu kendine doğru yuvarladı ve sütyenini çıkarıp odanın öbür ucuna fırlattı. "Çok fazla konuşma, çok fazla kıyafet." Saniyeler içinde onu çıplak bıraktı.

Yataktan kalktı ve onun çıplak vücudunun manzarasının tadını çıkarırken soyundu. "Ormanda yerde yatarken hep bunu hayal ederdim." Heath tekrar yatağa tırmandı. "Tek korkum Wyoming'i kabul edemeyecek olmandı."

Kadının vücudunu sararak eğildi ve dilini meme ucunun üzerinde ve etrafında gezdirdi. Kadın arzuyla ürperdi. Bakışları onun üzerinde dolaştı, bir okşayış gibi yumuşaktı.

Sonra öne eğildi ve dudaklarını, göz kapaklarını, yanaklarını öptü ve çenesini ısırıldı. "Avukat hanımın güçlü ve kararlı bir çenesi var."

Cheryl gülümsedi. "İyi ki güçlü bir çenem var, yoksa beni ezip geçerdin." "Asla. Sana ve yeteneklerine saygı duyuyorum. Etkilendim."

"Teşekkür ederim. Şimdi, bütün gece benimle konuşacak mısın yoksa sevişecek misin?"

"İkisi de," dedi ve boynunu öpmek için hareket etti. Kalp atışlarının teninde zonkladığı yere kadar öptü.

"Seni heyecanlandırıyorum."

"Evet, ama büyük bir kafaya sahip olma."

Onu gıdıkladı ve kız bağırdı. "Dur! Seviş benimle."

"Sevişiyorum. Daha önce hiç kimse seninle oynamadı mı?"

Yüz ifadesi değişti. "Hayır, asla. Eski kocam yapmadı ve daha sonra ilgilenen birkaç erkek

tek bir şeyde."

"Ne yazık. Seni baştan çıkarma ve sevişme ile tanıştırabildiğim için mutluyum. Eğlence ve ciddiyet.

Mahrum bırakıldınız, sevgili, tatlı bayan."

Heath onun ayaklarına doğru kaydı. Her bir ayağa ve bacağa masaj yapmak için zaman ayırdı ve sonra durup ellerini göğsünün uçlarına sürmeden önce yumuşak tenini öptü.

Sevişmesi yavaş ve kolaydı ve prezervatifi takıp içine girdiğinde Cheryl'in vücudu zevk ve sıcaklıkla titriyordu. Sanki daha önce orada olduğunu hiç bilmediği derin bir şeye dokunmuş gibiydi.

Cheryl bacaklarını onun kalçalarına doladı ve kalçalarını yukarı doğru hareket ettirdi. İçeri ve dışarı yaptığı güçlü hamleler kanın vücudunda hızla akmasına neden oldu, kalbi çarptı ve boşluğa uçtuğunda çığlığını duydu.

Birkaç hamle daha yaptıktan sonra ona katıldı. Birbirlerinin kollarına sarıldılar, gülümsediler ve Heath onun dudaklarına ve gözlerine yumuşak bir öpücük kondurdu. Onu da yanına alarak sırt üstü yuvarlandı. Cheryl yan yatmış, vücudunda yavaş yavaş azalan tüm hisler karşısında sersemlemişti.

"Vay canına. Her görevden döndüğünde başıma gelen buysa, belki de gitmen o kadar da zor olmayacaktır."

Heath onu kollarıyla sardı ve başının üstünü öptü. "Hadi uyu. Sabaha daha çok şey olacak."

Cheryl'in tatlı yüzüne baktığında neredeyse uyumak üzereydi. *Sana aşık olmamayı başarabileceğimi nasıl düşündüm?*

CHAPTER 17

W Heath uyandığında, Cheryl hareket etmedi. *Son birkaç haftanın onun için çok yorucu geçtiğini tahmin ediyorum.* Koridorun karşısına geçmeden önce sessizce egzersiz pantolonunu, gömleğini ve ayakkabılarını aldı. misafir banyosunda hızlı bir duş aldı. Giyindikten sonra parmak uçlarında dışarı çıktı ve ön kapıyı arkasından kilitledi.

Evinin yakınındaki tepelerde bir aşağı bir yukarı koşarken keskin ve serin hava onu canlandırdı. Dönüş yolunda yerel fırında durdu ve muzlu ekmek ile elmalı kahveli kek aldı. Sonra eve girdi, kahvesini koydu ve bir duş daha almaya gitti. Suyu soğutmak için çevirdi ve iki kol etrafına dolandığında sıçradı.

Kadının tenine değen yumuşak kahkahası vücudunda bir sıcaklık yarattı. "Beni uyandırmadın." Heath yüzünü ona döndü. "Çok yorgundun. Uyumana izin verdim."

"Uyandığımda seni özledim. Gözlerimi kapatmadan önce, sabah daha fazlasını yapacağına söz vermiştin."

Kadının boğucu sesi adamın vücudunu arzuyla inletiyordu. "Daha sabah oldu," diye fısıldadı kulağına ve dişlerini kulak memesinde gezdirdi. Yüzüne baktı ve yeşil gözlerine heyecan, yanaklarına ise gül rengi bir parlaklık kattığını gördü.

"Şimdi başlayalım mı?"

"Duşta mı?"

"Sakın bana duş alırken hiç sevişmediğini söyleme."

"Sevişmedim."

Kadının nefes nefese ses tonu adamın inlemesine neden olurken tüm vücudu onun için ağrıyordu. Ellerini onun beline koydu. "Seni kaldıracağım, böylece bacaklarını bana dolayabilirsin." Kız bunu yaptığında, adam onu sırtını duvara yasladı ve dudağının kenarını ısırdı. Sonra ağzını öptü ve dili içeri kayd, sıcaklığını ve yumuşaklığını tattı ve keşfetti.

Elleri adamın ıslak saçlarında gezindi ve dudakları boynunu keşfettiğinde daha fazla inledi. "Al beni," dedi.

"Henüz değil. Bana göre bu, lezzetli bir tatlıyı acele etmeden yemeye benziyor. Çok erken bitmesini istemezsiniz."

Boynuyla işini bitirdiğinde, onu yukarı kaldırdı ve göğsünü, dişlerini sıkılmış meme uçlarında gezdirecek kadar geriye çekti. Kadının iniltisi adamın vücudunda sıvı bir sıcaklık yarattı. Bu kadın için hayal edebileceğinden daha sert ve daha açtı.

Adam onun sıvı sıcaklığına doğru sertçe ittiğinde, kılıfı onun etrafında sıkılaştı ve aralıklı olarak sıkılaştı ve ona karşı nabız attı. Onu öpebilmek için başını hareket ettirdiğinde gözleri parlıyordu.

Cheryl onun duşuna girdikten sonra böyle bir tepki vereceğini ummuştu. Ama kendini yatakta yalnız bulduğunda, adamın sabahın ilk ışıklarıyla fikrini değiştirmiş olmasından korkmuştu. Duşa girip onun sert ve sıcak sırtına sarılmak için tüm cesaretini toplaması gerekmişti. Döndüğünde, gözlerindeki ışık ona güven verdi.

Adam kadının içine girdikçe kalbi göğsünde hızla çarpıyor ve bu adama karşı duyduğu heyecan verici açlık onu titretiyordu.

Heath bir an durdu. "Canını yakıyor muyum? Vücudunun titrediğini hissettim." "Hayır, durma. Bu duyguları hiç yaşamamıştım. Bunlar yeni ve harika." Yüzünü ellerinin arasına aldı. "Seni seviyorum."

"Ben de seni seviyorum." Ama bir an için bu sözlerin sevişmelerinden kaynaklandığından korktu. O anın sıcaklığı içinde olmadıklarında ikisi de aynı şekilde mi düşecekti?

"Seni kaybettim mi? Aklın başından gitti."

"Hayır, sadece burada birlikte olduğumuz anın tadını çıkarıyorum." Kıkırdadı. "O zaman ben devam edeyim."

O yaptı ve Cheryl hem mutlu oldu hem de korktu. Bacaklarını nazikçe indirip ona sarıldığında merak etti: *Bu son olacak mı? Ve eğer sürmezse, parçaları nasıl toplayabilirim?*

Giyindikten sonra mutfığa geçtiler. "Hem muzlu ekmek hem de kahveli kek aldığına inanamıyorum. Böyle devam edersen şişmanlayacağım."

"Bundan şüpheliyim. Anneni ve babanı gördüm. İkisi de fazla kilolu değil. Olsalar bile sen yine sen olurdun." Onun yanağına dokundu. "Ben senin içine aşık oldum."

Cheryl başını salladı. "Biri bana böyle güzel sözler söyleyeceğini söyleseydi, deli olduğumu söylerdim."

"Başta benden pek hoşlanmamıştın."

"Söyledim ama Jackson bir ilişkiye hazır olmadığını söyledi." Cheryl omuz silkti ve sırtıttı. "Ben de değildim." Elini adamın çıplak göğsünde gezdirdi. "Sadece senin seksi vücudunla oynamak istedim."

Heath sırtıttı. "Yeni bebeği gördükten sonra hastaneden çıkarken sıradan bir ilişki teklif ettiğinde, ciddi olup olmadığını anlamak için neredeyse seninle temasa geçecektim. Ama sen Jackson'ın karısının arkadaşı olduğun için bu işe karışmadın."

Heath çaldığında cep telefonunu aldı.

"Biz de tam senin hakkında konuşuyorduk," dedi ve sonra dinledi. "Bekle. Cheryl'e soracağım. Jackson bu akşam evinde bir kutlama partisi veriyor. Gelmek ister misin?"

"Evet. Kayla ve Jacob'ı görebiliyorum."

"Karınızı ve çocuğunuzu görmeye geliyor ve az önce onu kurtarmaya yardım eden herkese teşekkür etmek istediğini ekledi. Bana zaten çok güzel teşekkür etti." Kadın koluna bir yumruk atınca Heath sırtıttı. "Saat altıda görüşürüz."

Telefonu kapattı ve duvara yaslanana kadar onu takip etti. Sonra onu kendine doğru çekti ve uzun uzun öptü. "Yemek istiyorsan acele etsen iyi olur. Aklımda daha fazla ceza var," diye alay etti.

"Dikkat et, yoksa seni sürekli yumruklayacağım."

Heath'in midesi guruldarken ikisi de gülerek yemeğe oturdular.

İşlerini bitirdiklerinde Cheryl arabayla sahile gitmelerini önerdi. "İçeride kalmak için çok güzel bir gün."

Başını sallayarak onayladıktan sonra, adamın içecekler ve atıştırmalıklar için soğutucuyu almak üzere dışarı çıkışını izledi.

Heath geri döndüğünde, pencereden dışarı bakıyordu.

"Yüzmeye karar verirsen diye şimdiye kadar mayonu giymişsindir diye düşünmüştüm." "Su çok soğuk ama güneşin ve kenarda yüzmenin tadını çıkaracağım."

Heath eğilip onun gözlerinin içine baktı. "Ne oldu? Üzgün görünüyorsun."

"Hayır, sadece yorgunum. Yürüyüş bana iyi gelecek." Cheryl onun yüz ifadesinden söylediklerinin doğruluğundan şüphe duyduğunu anladı ama buna izin verdi.

"Senin için biraz güneş kremi ve kendim için de bir tişört alacağım. Soğutucuyu içeceklerle ve istediğiniz atıştırmalıklarla doldurun."

Yolda hiç konuşmadılar. Park edip soğutucu ve plaj havlusu için bir yer bulduktan sonra, Heath onun elini tuttu. Onun dokunuşuyla kalbi hızla çarptı.

Ben tam bir aptalım. Ona aşık olmama izin verdim. Ama bu ikimiz için de tüm olanlara bir tepki olabilir.

Suyun kenarına doğru yürürlerken Heath, "Derin düşüncelere dalmışsın," dedi. "Ve hiç mutlu görünmüyorsun."

Cheryl durdu ve ayak parmağını kuma soktu. Aşağıya bakarak sordu: "Aşık olduğumuzdan nasıl emin olabiliriz? Üzücü bir deneyimden geçtik. Sen tanıdığım en iyi adamsın." Onun yüzüne baktı. Adam hiçbir duygu göstermedi. Uzaklara bakarak ekledi, "Demek istediğim, bunun kesin olduğunu *kim* nereden bilebilir? Birbirimizi tanıdığımızdan beri hayatlarımız normal değil." Başını çevirdi ve ona baktı.

"Tüm bu çile boyunca cesur davrandın. Kalıcı olarak birlikte olacağımızı düşündüğümde bu kadar güçlü olmamana şaşırdım." Başını salladı ve elini bıraktı.

"Yürüyüşe çık. Oturup düşünmem lazım."

Cheryl bir şeyler söylemeye başladı ama o çoktan dönüp kumun üzerine serdiği büyük havluya doğru yürümeye başlamıştı. Sudan gelen serin bir esinti Cheryl'in titremesine neden oldu. Gözlerinden yaşlar süzüldü. *Her şeyi mahvettim mi? O haklı. Korkuyorum. Duygularımdan hep kaçtım.* Ayağını kumlara sürdü ve sonra yürümeye başladı.

Amcam öldüğünde, acıyla baş etmek yerine, ölümüne neden olan erkeklerin peşine düştüm. Ama her başarılı denemeden sonra, bu asla yeterli olmadı. Heath uzakta bir nokta olduğunda yürümeyi bıraktı.

Gömleğini çıkarıp üzerine oturduktan sonra gözlerini kapadı ve zihninin dolaşmasına izin verdi. *İlk evliliğim düşüncesizce bir hareketti. Aynı şirkette çalışan bir avukat, rahat bir birliktelik, ya da bana ilk kez vurana kadar öyle görünüyordu. Annem ve babam boşanma sırasında yanımda durdular. Ondan önce amcamı takdir eder ve severdim. O beni hayal kırıklığına uğrattı. Geçmişte bu kadar hatalyken kişisel kararlarıma nasıl güvenebilirim? Ama Heath ile kendimi korunmuş, sevilmiş hissediyorum ve ondan korkmuyorum.*

Sahile bir göz attı ama Heath'i göremedi. Panikle ayağa fırladı ve onu en son gördüğü yere doğru koşmaya başladı. Gözyaşları yüzünden aşağı akıyordu. *Onu seviyorum ve ona güveniyorum. Yine aptallık ettim ama yanlış şekilde. Onu kaybetmeyi düşünmek onu paramparça etti. Plaj*

havlusunun üzerine oturdu ve bacaklarını yukarı çekerek kollarını sıkıca onlara doladı. Panik atağın eşiğinde olduğunu fark ederek nefesi kesildi.

Heath onun kendisinden uzaklaşmasını izledi.

Kahretsin, ikinci kez mi reddediliyorum? Bunun bir daha başıma gelmesine izin vermeyeceğime yemin etmiştim. Bu sefer canım çok yanacak. Allie'nin ihaneti egomu kalbimden daha çok incitti ve bu iyi arkadaşım Deke'i kaybettikten hemen sonra oldu. Ama bu daha derin ve farklı bir acı olacak. Kalbim tamamen işin içinde. Onun gitmesine kolay kolay izin vermeyeceğim. Bu sefer olduğum yerde kalıp istediğim şey için savaşıcağım.

Kendi kendine sırtıttı. *Kahretsin, aşık oldum. Belki de bu, onun ve benim yavaşlayıp kararımızın ciddiyeti hakkında düşünmemiz için doğru zamandı.*

Heath ayağa kalktı ve kamyonete doğru yürüdü. Güneş losyonunu koltuğun üzerine bırakmıştı. Daha fazlasına ihtiyacı olacaktı, yoksa yanacaktı. *Sirtına losyon sürmek Cheryl'e ona olan aşkımdan ne kadar emin olduğumu ve gitmesine izin vermeyeceğimi söylemem için bana bir şans verecek.*

Losyonu kaptığı gibi havluya ve soğutucuya doğru yürümeye başlamıştı ki kızın orada oturduğunu gördü. Kadın ağlıyor ve titriyordu.

Heath ona doğru koştu ve Cheryl'in yanında diz çöktü. "Sorun ne? Biri seni korkuttu mu yoksa yaralandın mı?" Vücuduna baktı, yaralanmış olabileceği herhangi bir yer bulmaya çalışıyordu. Hiçbir kesik ya da çürük yoktu.

Başını kaldırıp ona baktığında, söyleyebileceği tüm sözleri unutmuş, onun gözlerinde gördüğü sevgi karşısında şaşkına dönmüştü. Heath onu kollarıyla sardı.

"Beni bu kadar kolay korkutamazsın. Kalmak için buradayım. Hayatım boyunca seni bulmaya çalıştım." Yanağından öptü ve ona sarıldı. "Birkaç kez tökezledim ve neyse ki onlarla evlenmeden önce hatamı anladım." Saçlarını yana doğru çekti ve boynunu öptü.

Onunla yüzleşmek için etrafında döndü. "Yanılmışım. Yürürken uzun yıllardır, özellikle de amcam öldüğünden beri korku içinde yaşadığımı fark ettim."

Heath onun ellerini sıkıca tuttu. Öne doğru eğildi ve onu öptü. "Bırak da bitireyim."

Adam başını salladı ve kadın devam etti. "Amcam için yas tutmayı asla bitiremedim. Onu öldürenler gibi tüm erkekleri alaşağı etmek için benim intikam kılıcımdı.

"Sonra aşk için değil ama arkadaşlık için evlendim ve aynı mesleği yapıyorduk. Bir gün kendi muayenehanemizi açmaktan bahsediyorduk. Yani evliliğim aynı zamanda kariyerim içindi. Herkes onu severdi. Gelecek vaat eden bir avukattı. Mükemmel bir çift olacaktık."

"Erkekler hakkındaki yargılarına güvenmiyordun ama yine de Aces Bar and Grill'e geldin. Tüm bu inkârın altında mutlu bir ilişki istiyordun."

Gözyaşlarının arasından güldü. "Kendime asla bir SEAL'e aşık olmayacağımı söyledim, çünkü boyutları ve bana zarar verme yetenekleri yüzünden. Yine de seni tek başına otururken gördüğümde içimde bir şeyler kıpırdandı. Seni unutamadım."

Heath ayağa kalkıp onu kendine çekti ve sarıldı. "İkimiz de aptaldık, ama artık değil. Birbirimize aşığız ve evli kalacağız." Onun gözlerinin içine baktı.

"Evet, Wyoming'e gidip kovboy kız olsam bile."

Heath onu arabaya doğru taşıdı. "Eve gidelim ve partiye katılma zamanı gelene kadar sevişelim ve senin için son kötü adamların yakalanmasını kutlayalım."

"Onların son kötüler olmayacağını biliyorum. Diğerlerini size ve ekibinize bırakıyorum."

Onu kamyona oturttuğunda, eğildi ve dudaklarından öptü. Sonra da yüzüğünü öptü.

"Kuyumcunun haklı çıkmasına sevindim."

"Ben de, sevgilim. Beni eve götür."

Bu serinin ilk kitabını okudunuz mu?
Kopyanızı almak için hemen tıklayın!!!

Özel Kuvvetler: Alfa Operasyonu: SEAL'ın Sürpriz Bebeği

BOOKSBYRACHELMCNELY

Özel Kuvvetler: Alfa Operasyonu: SEAL'ın Sürpriz Bebeği

İlgi Çekici Taklitçisi

İsrarcı Talip Rouge

Talip Savaşçı Talip

Amerikalı Talip Asil

Talip

Kont'un Yılmayan Gelini

Dük'ün Beklenmedik Gelini

Dük'ün Kör Ayartması

Kumtaşları Hayalet Sırlar

Marki'yi Büyülemek

ABOUT THE AUTHOR

Florida'da doğan Rachel McNeely'nin ilk hayalleri arasında bir film yıldızı olmak da vardı. Tabii ki bu gerçekleşmedi. Daha sonra, büyüleyici hikayelerle dolu gündüz düşlerine daldı. Kağıda dökmeye başladığında arkadaşları onun bu hikayeleri kendilerine okumasına katlanmak zorunda kaldı.

Evlilik, çocuklar ve üniversiteye geri dönmek için hayatında bazı sapmalar oldu. Ancak, hevesli bir okuyucu olmaya ve bir kitabının yayınlanacağı günün hayalini kurmaya devam etti. Çocukları büyüdüğünde ve yazacak zamanı olduğunda, bir yazar grubuna katıldı ve yazma ve yayınlama hayalleri gerçek oldu.

Bildiğiniz gibi, bu kitap Susan Stoker'ın kitaplarından en az bir karakter içeriyordu. Daha fazlasına göz atmak için aşağıya bakın.

Delta Force Kahramanları

Serisi *Rayne*'i Kurtarmak

(ÜCRETSİZ!) Aimee'yi

Kurtarmak

Emily'yi Kurtarmak

Harley'i Kurtarmak

Emily ile Evlenmek

Kassie'yi Kurtarmak

Bryn'i Kurtarmak

Casey'i Kurtarmak

Sadie'yi Kurtarmak

Wendy'yi Kurtarmak

Mary'yi Kurtarmak (Ekim

2018) Macie'yi Kurtarmak

(Nisan 2019)

Onur Rozeti: Teksas Kahramanları Serisi

Mackenzie için Adalet

(ÜCRETSİZ!) Mickie

için Adalet Corrie için

Adalet

Laine için Adalet (novella)

Elizabeth için Sığınak

Boone için Adalet

Adeline için Barınak

Sophie için Barınak

Erin için Adalet

Milena için Adalet

Blythe için Barınak

Umut için Adalet (Eylül 2018)

Quinn için Barınak (TBA)

Koren için Barınak (TBA)

Penelope için Barınak (TBA)

Koruma Mührü Serisi

Caroline'ı Korumak

(ÜCRETSİZ!) Alabama'yı

Korumak Fiona'yı Korumak

Caroline ile Evlenmek

(roman) Yaz'ı Korumak

Cheyenne'i Korumak
Jessyka'yi Korumak Julie'yi
Korumak (roman)

Melodiyi Korumak
Geleceęi Korumak
Alabama'nın Çocuklarını Korumak
(roman) Kiera'yı Korumak (roman)
Dakota'yı Korumak

New York Times, *USA Today* ve *Wall Street Journal* Çok Satan Yazarı Susan Stoker, yaşadığı Tennessee eyaleti kadar büyük bir kalbe sahiptir, ancak bu tam Amerikalı kız son on dört yılını Missouri, California, Colorado, Indiana ve Texas'ta yaşayarak geçirmiştir. Emekli bir ordu mensubuyla evli ve şimdi *onu* ülkenin dört bir yanında takip ediyor. İlk serisini 2014 yılında piyasaya sürmüş ve hemen ardından SEAL of Protection Serisi ile yazma ve okuyucuların içinde kaybolabileceği hikayeler yaratma aşkını pekiştirmiştir. Bu kitabı ya da herhangi bir kitabı beğendiyseniz, lütfen bir yorum bırakmayı düşünün. Yazarlar tarafından tahmin edebileceğinizden çok daha fazla takdir edilmektedir.

www.stokeraces.com
susan@stokeraces.com

Özel Kuvvetler'de Daha Fazla Kitap: Alfa Dünyası Operasyonu!

Brynne Asher - Blackburn
Denise Agnew - Dangerous to Hold Shauna Allen: Uyanış
Aubrey Shauna Allen: Danielle'i
Savunmak Shauna Allen:
Rebekah'yı Kurtarmak
Shauna Allen: Scarlett'i
Kurtarmak Shauna Allen: Grace'i
Kurtarmak Jillian Anselmi:
Ava'yı Korumak Jennifer Becker:
Catherine'i Saklamak Julia
Bright: Lorelei'yi Kurtarmak
Victoria Bright: Savage'dan
Kurtulmak Victoria Bright:
Jostling Joker Victoria Bright:
Hayalet Olmak Kendra Mei
Chailyn: Canavar Kendra Mei
Chailyn: Barbie Kendra Mei
Chailyn: Pitbull
Melissa Kay Clarke: Annabeth'i
Kurtarmak Samantha A. Cole: Cenneti
Ele Geçirmek Samantha A. Cole:
Şeytanı Aldatmak Sue Coletta: Hacked
KaLyn Cooper: Melina'yı
Kurtarmak Liz Crowe: Mariah'yı
İşaretlemek
Jordan Dane: Avery için Kefaret Jordan
Dane: Fiona'nın Kurtuluşu
Delilah Devlin: Bir SEAL ve Zor Bir Yer Arasında
Delilah Devlin: Headover SEAL
Riley Edwards: Olivia'yı
Korumak Riley Edwards: Violet'i
Kurtarmak Nicole Flockton:
Maria'yı korumak Nicole
Flockton: Erin'i korumak Nicole
Flockton: Suzie'yi korumak
Nicole Flockton: Brielle Fifi
Flowers'ı koruyor: Maya'yı
koruyor Fifi Flowers: Alice
Casey Hagen'ı koruyor:

Nebraska'yı korumak Casey
Hagen: Harlow'u korumak Casey
Hagen: Josie'yi korumak Desiree
Holt: Maddie'yi Koruma Kathy
Ivan: Sarah'yı Kurtarma
Kathy Ivan: Savannah'yı
Kurtarmak Kathy Ivan:
Stephanie'yi Kurtarmak

Jesse Jacobson: Onuru Korumak
Jesse Jacobson: Onur İçin Savaşmak
Jesse Jacobson: Onuru Savunmak
Jesse Jacobson: Yaz Esintisi Silver
James: Ay'ı Kurtarmak
Silver James: SEAL Moon
Silver James: Suikastçının Ayı
Becca Jameson: Sofia'yı
Kurtarmak Heather Long:
Arizona'nın Güvenliğini
Sağlamak Heather Long:
Gertrude'u Korumak Heather
Long: Pilar'ı korumak Heather
Long: Coco'yu Korumak
Kirsten Lynn: Jesse Margaret Madigan
için Güçlerimizi Birleştiriyoruz: Paranın
Karşılığını Vermek Margaret Madigan:
Sisteme Karşı Koy Margaret Madigan:
Jungle Buck Margaret Madigan: Aralık
Soğuğu
Rachel McNeely: SEAL'in Sürpriz Bebeği
Rachel McNeely: SEAL'in Sürpriz Gelini
KD Michaels: Laura'yı Kurtarmak
KD Michaels: Shane'i Korumak
Wren Michaels: Şüphe Gölgesi
Wren Michaels: Tilki ve Tazı Wren
Michaels: Kremlin'den Öpücükler Wren
Michaels: Şüphe Gölgesi
Kat Mizera: Bobbi LeTeisha Newton'ı
korumak: Kelebeği Korumak
LeTeisha Newton: Tanrıçayı
Korumak LeTeisha Newton: Vixen'i
Koruyor
LeTeisha Newton: Kalp Atışını
Korumak MJ Nightingale: Güzelliği
Korumak MJ Nightingale: Benny
Üzerine Bahse Girmek MJ
Nightingale: Sırları Korumak Sarah
O'Rourke: Özgürlüğü Kurtarmak
Debra Parmley: Pippa'yı Korumak
Caleb Pirtle: Ölmek İçin Güzel Bir
Gece
Lainey Reese: New York'u koruyor
Jenika Snow: Lily'yi Korumak
Lynne St James: İnancı Korumak

Lynne St James: Ariana'yı
Korumak Jen Talty Yakıcı Arzu
Jen Talty: Yanan
Öpücük Jen Talty:
Yanan Gökyüzü Jen
Talty Yanan Yalanlar
Megan Vernon: Bizi Koruyor

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.